

★DIY
PLANK

ZDRAVÍM TĚ ČLOVĚKU!!!

Začal bych úplně odporně klasicky. Sedím u počítače a poslouchám jedno ze šesti alb DOG FACED HERMANS, který mi kámoš vypálil. Strašně se mi líbí ten zpěvačin hlas a ta neklišovitost jejich hudby... Asi to všichni znáte, že? ...

Když nad tím všim přemýslím, uvědomuju si, že tohle číslo mělo uzávěrku někdy v červnu roku 2007. A nyní se pohybujem v lednových mrazech roku 2008. Čím to? Já ani nevím. Nebudu přeci dělat něco v křeči jen proto, aby to za každou cenu bylo. O prázdninách jsme hodně cestovali a po prázdninách jsem to všechno rozdejchával, protože toho bylo opravdu dost. Ostatně díky naši potřebě masírování si ega budete mít možnost si naše zážitky přečíst v novém čísle fanzinu Hluboká Orba a další v nově vznikajícím, čisté „cestovatelském“ fanzinu zvaném V Prach Cest. Myslim, že je to fajn. Třeba si díky tomu uvědomíte, že můžete projekt kus světa a přitom skoro nic neutratit. V tom je to kouzlo všeho... Ale dost o tom. Jestli vás to zajímá, sledujte naše stránky, až to bude, tak to bude. No, abych se vrátil k začátku... Po tom všem sem se ani nenadál a těch zbytejch pár měsíců uplynulo jako voda. Víceméně těch pár měsíců sem se vález doma, koukal na filmy, poslouchal desky, či strávil v našem klubu Edgar, takže sečteno a prozevleno, nic moc se toho neudělalo. Slabá chvílka. Za tu dobu se u nás otočilo pár zajímavých a dobréjch lidí z jejich kapelama ze všech možnejch zemí Francie, Španělska, Německa, Lotyšska, Ameriky, Rumunska, a dalších. S některejma se dobře povídalo, strávili jsme pěkný chvíle, ale vždy to bylo jen jeden necelej den... Dokonce se mi stalo, že sem ze dvou koncertů vědomě utekl. (z koncertu, co sem pořádal) Byli to dvě nejmenovaný Francouzský kapely... Úplně mě rozesmutnělo, když si ti „fajn“ a „v pohodě“ týpcí dovezli manažera kompletně oháklýho v Nike hadrech, co mi pak tlačil do hlavy něco „o několika tisících korun navíc“. Prachy samozřejmě dostali. Ale měl sem neprekapelelnou chut' mu poblejt ty jeho hadry. Namisto toho sem šel otrávenej domů. Podrobnosti rozepisovat nebudu, prostě to je sračka. Každý má nějaké ty zkušenosti, že? O to víc mě to mrzelo, páč na tuhle sračkovou kapelu přišlo hafo lidí a třeba na koncert výbornejch madridanů CAMARA DE GAS už jich bylo celkem mň. Ale dost o tomhle. V mejch sloupčích uvnitř je na tohle téma dost věcí. Některý věci obsažené v tomhle čísle byly psaný už v březnu minulýho roku, naneštěsti se nic nezměnilo, takže proč ne. Některý věci nejsou psaný jen pro tebe, co už všechno víš a znáš... Jsou tu pořád lidi, co něco neví. Chtěl bych se předem omluvit, jestli se to někoho dotkne, ale ty články nejsou psaný, abych rozpoutal válku, ale aby ste se nad tím všim zamysleli. Už mě nebaví všechno zaobalovat tak, abych neporušil nějakou „neporušitelnou“ slupku. Tak, jak mi to šlo z hlavy, tak sem to napsal. Možná to je CHYBA. Možná ti to přijde jako hovadina, ale já to tak citím.

Napiš mi, jak to cítíš ty. Ale ty to stejně nenapišeš. Jako vždy, vid? Taky sem zažil dva „rozchody“. Jednak sme se po dvou letech rozdělili s mojí slečnou, a taky už asi dole pod tímhle úvodníkem neuvidíš podpis „Bambi“. (O tom více uvnitř). To je taky smutný. Ale což. Život jde dál a my jsme tu přece proto, aby sme v něm klopýtali. A dělali chyby...

Lidi, co porodu číslo 5 tentokrát pomohli, aneb díky vám, že jste:

íf (porodní bába číslo jedna, nebýt této slečny, čtete si tyhle hlody leda tak na prašivým internetu), Štěpanizmo von pissmaster (kalhoty dolů, čuly ven), Koly (tajemný šlechtic), Tonda (kluk ušatej), Gica (Weimar squatting), Tina (moje ex-vila, záhadná to žena, děkuju ti za všechno-strašně moc!), Peták Degenerátor (to přepisování byl masakr-řeknu ti kemo..), Johan der Herzensbrecher-alias Slizzy (punkovej koloušek, vid strejdo!), MaloEliška (mrskplesk, že ano), Pepyque (kde sou ty hambatý časy?), a abych nezůstal pozadu se svojí hladinou ega, musím poděkovat i sám sobě: dík Mazi, vocasi nemytej... A taky děkuju Bambimu, chybawebmasterovi.

chybazine@centrum.cz

počátek roku
2008...
CHYBA no. 5

DIY!!!!

Procházím bariérami,
které jste vztyčili
v téhle myslí.

Postupuji, i když
je cesta namáhavá
a podivná.

Nic mě
nezastaví.

Po cestě obdivuji
um, s nímž byl tento
labyrint postaven,
kochám se pastmi
a nástrahami, které
připravili.

Hodně jste se
toho naučili,
služebníci.

Přímět dítě, aby ve
svém mozku vztyčilo
tyhle bariéry ve snaze
uniknout reálnému
světu; vystavět osa-
mocený ostrov snu,
zcela nedotčený
pravým Sněním...

K tomu je třeba
dovednosti.

Obdiv ale
netiší můj
vztek.

Sen
jsem já.

Už jdu.

Lidé dospívají, vyviji se a zapomínají...
I já jsem zapomněla, zapomněla jsem na své dítě.
Stala se ze mě jen další špatná máma. A ono je teď
schoulené někde v nejtemnějším koutku a
fňuká, pláče, je mu smutno a má veliký strach! Už
ani nekřičí, už ani nevolá o pomoc, je hrozně
vyděšené a unavené a hlavně, hlavně je strašně bolavé...

Každý člověk ho má, i ty ho máš své malé vnitřní dítě, je tam a ty to víš, i já to vím.
Je smutné, když na něj zapomeneš a necháš ho opuštěné, když ho nutíš, aby s tebou bojovalo,
aby bojovalo o tebe. Viš, dá mu velkou práci bojovat s celým tímhle světem a když se musí
najednou prát i s tebou, může se stát, že už nebude mít silu a z tebe se stane jen další
šedá myška, která po zbytek života bude jen zmateně pobíhat sem a tam...

Naštěstí děti dokáží spoustu věcí a zázraků a mezi ně patří i to, že umějí odpouštět, ale
musí vědět, že o to někdo stojí. I já bych si moc přála, aby mi mé dítě dokázalo odpustit,
ale vím, že to pro něj bude moc těžké, protože jsem mu ublížila. Tady to nejde tak, že
koupím lízatko, pohladím ho po vláskách a bude to O.K.. Potřebuje totiž čas a opravdové
hluboké pohlazení, pohlazení po srdci a duši! A pak mi snad jednou odpustí, ví, že se
potřebujem, ví, že k sobě patříme a že o něj moc stojím, ví, že nechci být jen šedá myška!
Nikdy si neodpustím, že jsem na něj zapomněla, že jsem ublížila i jiným. Omlouvám se všem
dětem, omlouvám se tomu tvému! Děti se musejí milovat a hýčkat.

Jednou mi jeden člověk, kterého mám moc ráda a vážim si ho (ty viš) napsal: „Posílám
poslední polibek a obejmouti tvému vnitřnímu dítěti. To je to nejlepší co v tobě je, to je
nejlepší v každém člověku. Nezapomeň na něj!

Škoda, že jsem si tohle nedokázala uvědomit dřív sama, ale teď už to všechno vím, teď už
to nikdy nedopustím!

A i ty tohle nikdy nedovol, nestojí to za nic, nechtěj být jen šedá myška v davu téhle
„naší skvelé společnosti“. Prosím nestaně se další špatnou mámou.

PS: děkuju ti můj človíčku!

-iii-

Ride or die!!

Ten koho hledáš vlastně vůbec není.
ze začátku vypadal jako že půjde on s námi, ale my jdeme s ním.
Zatímco my si myslíme to, on si myslí něco jiného.

ČÁST PRVÁ POHODLÍ...

Není to tak dávno, co sem seděl s Borlíkem a Johanem v kuchyni u Johana na bytě (vlastně už to teď dávno je, pác nějaký čas uběhl když sem tohle psal...) a tak nějak sme si povídali o punku. Bylo to v době, kdy jsem dělal 4 koncerty za sebou na svý triko a prodělal sem na tom slušný prachy. Pomáhal sem třem kapelám na turné (jedný francouzský a dvoum německým) a pak jen tak koncik s českýma bandama... Všechno to začalo prvním koncikem 7.3.2007, kde hráli HC/punkéři Stolen Lives, Bestia Triumphans, Rapsód, atd. Na plakát sem nakreslil komixového paňáčka, kterej měl v bublině napsáno přesně toto: „Jestli si myslíš, že Slipknot jsou hardcore, tak se sakra nejliš, pác je to banda sráčů, co si hrajou na velký hardcore boys, ale přítom hrajou jen pro prachy! Tohle žádnej hardcore není!“, na což mi naše „hardcore“ návštěvnictvo odpovědělo tím, že nepřišlo na koncert a z úst kámošky sem se dozvěděl, že jistý člověk vyzval ostatní k bojkotu, protože co si to jako dovoluju tohle říkat o jeho oblíbený „hardcore“ kapeli? Co sem to za sráče? Promiň, ale mě Slipknot serou. Ne proto

že bych jim záviděl nějakou jejich slávu, či co ještě, ale sere mě to proto, že díky těmhle sračkovějm kapelám, co opravdu hrajou jen pro prachy (náklady na jejich koncert se pohybují v milionech dolarů za koncert !!!) lidi přicházejí o opravdovej duch hardcore, tyhle kapely, co hrajou na MTV a obsazujou přední příčky v hitparádách hardcore zabíjí! Už je mi úplně na nic z toho tupýho stáda rebelů s makinama Slipknot, System Of A Down, Exploited, Sex Pistols, Sepultura, apod. V čem je vaše rebélie? Ste stejný jak obyčejný lidi, o kterých ríkate „zasraný konzumenti“, „kravatáci“, apod., jenom se jinak oblikáte. Jo, je to cool, ale to je tak všechno. Myslite si, jak bojujete proti konzumu a systému a přítom si kupujete cédéčka z obchodů svých fajn „hardcorových či punkových“ kapel, co vydali nadnárodní korporace jako jsou Virgin, Sony, Warner Bros., EMI, apod. To je hádkorový asi tak jako že Sid Vicious byl straight edge (proti drogám pozn. pro nerozumějící). Slyšely ste třeba někdy hardcore kapely z Indonésie,

Malajsie, Peru, Činy? To je teprve hardcore! Tam za svoje názory jsou mlácený policií a armádou a seděj ve vězení! Zatímco bohatý děčka z Evropy a Ameriky nosej značkový hadry s nápisama Punks not dead, apod. za tisíce korun, baštěj cool týpky na MTV a žerou kuřata v KFC a burgry v mekáči (jako například návštěvníci pražského koncertu The Casualties)... Váš punk umřel už v té době, kdy ho zprznila módní návrhářka Adriana Westwoodová, spolu s kapelou Sex Pistols (banda fetáků) a jejich zasraným manažerem Malcolmem Mc Larenem za doprovodu The Exploited, The Clash a jim podobným... Takže punk umřel už při jeho vzniku v sedmdesátých letech. Na druhé straně bariéry (ano, punk není žádné UNITED hnuti) stály Crass, Flux Of Pink Indians (historie těchto kapel, jste mohli číst v minulých číslech Chyba zine), Anthrax (ne ti metloši z ameriky), Oi Polloi, Chumbawamba (ještě než se taky stihli upsat major labelu), The Ex, a podobní. Ty, co šířili punk úplně v jiné podobě. A dnes? Dnes je to úplně stejně: Na jedné straně kapely jako: Jaksi Taksi, Visaci Zámek, Tleskač, apod. a na druhé straně DIY scéna kapel, které můžete vidět např. u nás v Jihlavě

v klubu Edgar, či na garáži na koncích od Johana, nás, apod.

Další bod. Koncert dvou německých kapel OWN a Not For Sale 15.4.2007. V čase začátku 6 platicích lidí! Nakonec se to vyšplhalo na 26. Kde jsou lidi? Ó ano, kdo by to cekal, v hospodě a lejou si chlast do čumaku! Nic nového... Další koncert anarchopunk band Tupak Amaru, Tyranie Identity a podle mě nejlepší punkový band Innoxia Corpora a dalších.. (7.4.2007) Ano, jihlavská komunita anarchistů onanuje doma u stránek ČSAF (či snad ČSAD?). Nu, teď se všichni pořadatelé koncertů smějou, okay, koncert někdy halt nevynde, ale řekněte, není to divný, když čtyřikrát za sebou? A myslím že to není tim, že v jihlavě není nějaká ta „punková“ obec... nu i když... Zas jako obvykle se strhla výměna názorů na internetových fórech (no tohle mě taky dobe, ty lidi co maj plno keců jen na guestboocích a jinak dělaj hovnajs) a dozvěděl jsem se jak to doopravdy je: „Jde o byznys“, „Co tady brečíš ty šašku“, apod. Kde je opěvovaná solidarita, pomoc,

přátelství v punkové scéně? (děkuju Škrábovi, Danovi z Orlové, babičce z Holubic, Majtymu a všem ostatním co podpořili za vyjímkou!) A tak abych se vrátil k tomu povídání na bytě na začátku. Povídali sme si o tom, jak se lišíme od ostatních lidí, myslím jako konzumenti... Kupujem si desky za nehorázný love, trička, CDčka a jen sledujem, kde co frčí, kdo si co obliká, jaký nášifky frčí nejvíce, co zrovna poslouchaj v Brně, hlavně abysme nevypadali špatně na koncertě Chytnout ten správnej idol-Skitsystem, triko Tragedy nic nezkazí, že? Hlavně nastudovat kde co vyšlo, abysme si měli mezi sebou co povídат... V čem teda spočívá nás odpor? Nu jo, vytváříme si takovou malou vlastní ekonomickou jednotku a byznys, kterej je propojenej s mainstreamem a on do toho fšeho rejpe a snaží se to zdiskreditovat... Přečti si článek v Bravu o „skvělý a cool image zvaná EMO“! Poslouchej My Chemical Romance a obarvi si vlasy na černo! Jedinej ten problém je v tom, že lidi vidí v tom hc/punku jen koncertry, hudbu a zábavu a chlast... Jak se to liší od diskoték? Vždyť tam se taky jen trsa, chlastá, fetuje a objíždejí holky. Ha? Kolik z nás to myslí doopravdy vážně? Zeptej se sám sebe, jestli to myslíš vážně...

ČÁST DRUHÁ A TAK DAÍ

...A tak se zvedl vítr a bouře odnesla zbytky.

Nic moc pozitivního. S jihlavským punkem to jde od desíti k pěti a já jen sleduju, jak postupně lidí odpadávaj... je mi smutno a sem nasranej. Nedávno sem si emotivně prohazoval názory se svoji slečnou a ona mi vyčítala, že poslední dobou na koncertech jen čučím a sem nepřijemnej a dovedu se bavit jen když přijedou hrát

(či na návštěvu) lidí odjinud a že furt jenom básním o lidech z Orlové, atd. A má to jeden důvod. Rozpadává se naše parta, lidí co drželí spolu, už spolu nedrží a když chci s někým jít jen tak ven-pokecat, už to není tak jednoduchý jak předtím a veškerá aktivita co tu ještě nedávno tak nějak byla, už tu není. V sobotu celej den chodím po městě a nikde nikdo. Můžu si vybrat: jedna možnost-jít do hospody a štrafit tam klasický věci. Druhá možnost-jít kalit ven. Třetí možnost-jít s někým a pohádat se s ním...

Každej si jede svý štýlo a na ostatní háže bobek.

Mě teda pak nezbejvá nic jinýho, než bejt někde sám v

lese, či podobně (což taky není někdy na škodu) a hladat. Jo, vypadá to, že je tu toho hodně, ale je to jak kdyby to bylo jen namalovaly-muzete si na to sice šhnout, ale nic více, protože ste slepý. Je tu spoustu potenciálních lidí, ale žádná kolektivnost-sejdeme se na koncertě v edgaru, ale koncert skončí a každej se de zase zamknout do svý cimry.. Teď mě strašně potěšíl koncert, co sme hráli právě v Orlové (kdo neví, takové město u Ostravy) s Ruce Po Obrně. Malá místnůstka (ani bar tam nebyl) a lidičky rádili a pak po koncertě sme si všichni sedli na sálek dokolečka, doprostřed si sedl Dan z Tupak Amaru/Kahkashan a hrál na španělkou a zpívalo se. Zpívali všichni! Pak sme zhasli, doprostřed kruhu se dala svíčka a každej musel o sobě něco říct...byla to sranda! A vzduchem plul takovej ten já nevím jak to popsat prostě husí kůže a úsměv na tváři. (něco jako když si pouštím desky Balaclavy) ale jak říkal moje slečna, musím žít tady-v Jihlavě a ne nikde jinde.

Od svých třinácti let žiju v iluzi punku a každej den se naivně probouzím s dalsíma nápadama v hlavě, jenže sam na to nestacím.. Teď přejdu k další věci. Rozjeli sme takové nezávisklé sdružení J.A.M. (Jihlavská Autonomní Mládež), začali sme se scházet a docela v hojném počtu pod hábitem společné aktivity.

Bohužel jediná věc co se vyřešila je, že jsme ještě víc rozdelený. Řešili se jen náckové (8? jihlavských nácků, co si vyhoni ego ukazováním fakáčů+drsnou image) a nic jinýho, namísto věcí, který by mohli dělat všichni. Stejně z celý týhle naší ultraplánovací crew nikdo nic nevyřešil, takže výsledek nula. Pouze slovní boj s větrnými mlýny. A tak sem treba čekal, že se někdo chytne fanzinu, či jiný věci co dělám klasicky sám. (teda jako úplně ne, ale potřeboval bych větší pomoc) A tím se dostávám k věci, zda-li tohle všechno mám vůbec dělat. Stojí o to vůbec někdo? Mám do tejto věci neustále vrážet nehorázný prachy jen tak pro nic? Tohle je pátý číslo Chyba fanzinu. Chcete šestý? Je to chyba? Proč? Jo? Ne? Nu vlastně ty sis ho koupil/a, takže asi máš zájem, ale stejně, chtěl bych to vědět. Napište mi: VYSER SE NA TO! A já to pochopím, „perly (perly?) sviním“ házet nebudu. Teď sem začal tak trochu pomáhat Borlikovi s porodem fanzinu Underground Harmony č.3, mám se na Chybu vykašlat a radši dělat články pro nej, když stejně většinu čísel Chyb pošlu do jinejch měst? Co myslíte? Johan s Chroustem (redaktóři zinu Über Alles) se na to už taky vykalili...A vůbec, Johan-praotec jihlavského punku

nám taky pěkně depkohnijákuje a na vše „rezignuje“. Snad to je tak, jak sme se s Johanem schodli, jen „špatná sezóna“. Ale že by se tu rodila nějaká nová generace to zatím nevypadá, jen hafo děcek oblepený MTV motivama, ale to by se snad mohlo dát spravit.. A jakože musíme se snažit a hned ty děcka neodsoudit! Snad. Ted se jestě vrátím k začátku. Chybí mi ten duch a ta atmosféra na předchozích koncertech, chybí mi ta sdílnost ostatních, chybí mi to všechno. Vy si možná říkáte, že sem brečoun, vždyť je vše fpoho, ale podivejte se pořádně... Bohužel můj svět se nachází v pohádce a nějaká zlá armáda nevím čeho mě bombarduje. Ale mě nedostanete vy svině! Nakonec bych chtěl zveřejnit jednu stránku z bookletu novýho cedla moji moc a moc oblibený pražský HC kapely Balaclava „Retrospective“. Je to stará písň o tom všem, co jsem ted' popsal... Jen tak mimochodem, kdo jste k tejto bandě ještě nedošel, udělejte to a přečtěte si třeba jen jejich texty, jestli tě hudba nebaví... A jestli nemáš přístup k internetu, pošlu ti je!

Balaclava - Odlévání zvonu (text: Honza)
Myšlenka dala začátek v časech zoufalství
Byla nadějí pro děti žijící v temnotách
Starý zvon přestal znít čas ukázal mrtvou sílu
Starý zvon přestal znít čas ukázal opravdovou sílu

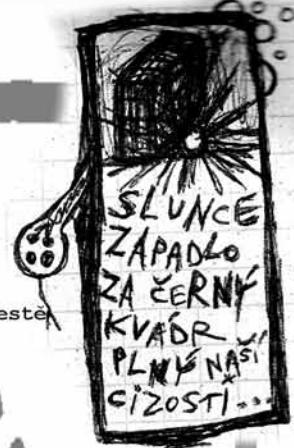
Ale dnes ztrácí vlastní tvář,
V trendu se utápi bez odezvy k poselství
Starý zvon přestal znít čas ukázal mrtvou sílu
Starý zvon přestal znít čas ukázal opravdovou sílu

Jednota dětí zničena, věčná vytrvalost rázem ztracena
Zmrazená se všemi odkazy, poslední zastavení na slepé cestě
Zrazený dětský pláč, staré základy padají
Sny se mění v zapomnění, dětský pláč doznívá
Stačí odlit zvon. Vymanit se z publika.
odlit zvon! Odlij zvon!

Komentář:

Pokud očekáváme, že nám hard core něco přinese měli bychom pro něj sami něco obětovat. Hard core není divadlo, kde jsou učinkující, kteří hrají a publikum, které se jen baví a tleská. Nejúžasnější a nejsilnější je na něm právě to, jak se lidé mohou sami zapojit a projevit, a jak jsou spojeni láskou k muzice a postoji, které reprezentují. Bohužel existují lidé a kapely, kteří stavějí žebříčky toho, co je zrovna v „kurzu“, kdo už je velká kapela apod. Ale zajímá nás jejich prestiž nebo peníze? Myslím, že nepotřebujeme žádný trendy a idoly. (Jakub)

Před 4 lety jsem spojil svůj život s HC scénou. Stala se pro mě obrovským zdrojem energie a do jisté míry i smyslem života. Zapůsobila na mě vůle všech těch lidí, kteří byli ochotni tvorit hard core. Tvorit hudbu, kulturu, sdělovat názory nebo se prostě jen bavit. Scéna fungovala jako pojítko mezi mnoha odlišnými lidmi, kteří se však navzájem respektovali a společně se podíleli na jejím dalším rozvoji. Byli ochotni dát do hard coru svoje srdeční a všechnu svoji energii, protože verili, že to, co dělají má smysl. Velká většina této lidi už dnes ve scéně není. Z různých důvodů odešli a s nimi se začala ztrácet i všechna ta energie, kterou hard core potřebuje. Ale tohle nemůže být konec. Miluju hard core a nechci aby umřel. Chci aby dýchal, rozvíjel se a znova měl lidem co nabídnout. Tohle je výzva pro všechny, kteří zůstali i pro všechny kteří pravě, kteří teprve přijdou. Je to vložená rukavice a je jen na nás, abychom ji zvedli. Jen na nás záleží, kolik zvonů bude odlit a jak dlouho budou znít. A proto prosím. Zůstaňte hard core (punx) a držte se. Já budu stát vždy při vás. (Milan) (psáno před 6 roky...)

Tak jsem se jednou potuloval s pár druhy po městě a celkem náhodou jsme potkali popelnici, která jakoby volala po otevření. No a jelikož jsme hoši zvidaví, tak jsme vyslyšeli její volání a odklopili jsme její víko a hle, popelnice byla až po okraj nacpaná různými kusy oblečení, od trenek přes sukně až po bundy. Očka se nám rozzářily a hned jsme začali vybírat kusy pro sebe i pro své přátelé. Po důkladném prohrabání toho pokladu jsme celý štastní z dobrého úlovku sli dál po svých. Proč to ale sem pišu? No proto, že ne každá popelnice, ne každý kontejner, kterému se v útrobách skrývá takové bohatství, volá tak hlasitě po prozkoumání. A přeci by nebylo správné jen proto, že některí konzumem zhýčkaní lidé označí některé věci za nepotřebný odpad nechat je spálit plameny spaloven, či je jinak nechat vyřadit z koloběhu užitnosti. Myslim si, že je to dokonce jakási pasivní podpora, v kruzích scény tolik kritizovaného, konzumního stylu života a tržní ekonomiky jako takové. Proto vás všechny vyzívám, zbabte se strachu z nechápavého pohledu společnosti, zahodte její konvence za hlavu a začněte dělat průzkumné obchůzky po popelnících ve vašem okoli. Vězte, že budete překvapeni, co všechno naleznete a posunete tím svůj boj proti všemu, co vás všude kam se kouknete tolik sere zas o něco dál.

starý mrchožrout Štěpán

Freegan=

Skládá se to ze slov free (volný, zdarma) a vegan (ten, co nevyužívá výrobky živocišného původu, či výrobky testované na zvířatech). Freegan je jedinec, který se snaží co nejméně zapojit do ekonomického systému a svými prostředky co nejméně podpořit koloběh peněz. Staví se tímto „bojkotem všech bojkotů“ proti společnosti založené na materialismu a konzumním stylu života. Dále tvrdí, že bojkot výrobků jedné společnosti nemá téměř žádný vliv. Důležité je bojkotovat celý kapitalistický systém už v jeho podstatě a to je používání finančních prostředků. Freegan se snaží produkovat co nejméně odpadu a naopak ho co nejvíce využít. Tento postoj je často spojován se squattingem a do jisté míry bojkotem automobilismu. Freegani se živí výhradně veganský, jsou však i taci, kteří se živí vegetariánsky, nebo i masem, pokud ho naleznou vyrazené z užitného koloběhu. Těm se potom říká meagan.

Toto je jen zběžné vysvětlení tohoto podle mě ne tak známého pojmu. Vic informaci o tomto životním postoji se můžete dozvědět na internetu.

zewlax u dělníáku/Jihlava

1. MAJ PRÁCE

První Máj, Svátek práce, je již tradičně dnem, kdy se na rozličných místech celého světa setkávají příznivci různých politických stran a směrů. Svátek, jenž byl bolševiky po téměř celé jedno století zneužíván a který dokázali znechutit nejedné generaci má každý rok velice dramatický průběh. Jak však tento svátek vznikla co při něm vlastně slaví?

1. května 1886 v Chicagu vrcholili protesty amerických dělníků za osmi hodinovou pracovní dobu. Do čela protestů se postavili anarchistické odbory, které se v té době mohli těšit mezi obyčejnými lidmi velké oblíbenosti. Zaměstnavatelé však nechtěli ustoupit a tak se 3. května konala další stávka. Shromázdění zrovna naslouchali projevu anarchisty Augusta Spiese, když dorazilo 200 policistů, kteří zaútočili na stávkující obušky a revolvery. Jeden dělník byl zabit, 6 vážně zraněno. V odpověď na takto brutální zásah policie bylo na 4. května svoláno protestní shromázdění. Protestující se sešli na Haymarket square v počtu 8000 lidí. Jelikož shromázdění probíhalo poklidně, nechal starosta Chicaga rozpustit policejní zálohy vedené kapitánem Bonefieldem a sám šel domů. Bylo krátce před 10 hodinou večerní. Již jen 200 zbylých protestujících naslouchalo projevu jednoho z řečníků, když se objevilo

asi 180 policistů v čele s kapitánem Bonefieldem a vydalo rozkaz k okamžitému rozpuštění shromázdění a to i přesto, že k tomu neměli od nikoho oprávnění. V tuto chvíli byla z jedné z postranních uliček vržena mezi policisty bomba. Nejspíš jako odplata za zastřeleného dělníka den před tím. Bomba zabila 6 policistů. Ostatní muži zákona zahájili palbu do davu, při které zabili 4 stávkující dělníky.

21. července bylo v očividně vykonstruovaném procesu odsouzeno 8 lidí, významných v anarchistických odborech, k trestu smrti. Mezi odsouzenými byl mimo jiné i August Spiese. Všichni odsouzeni se v inkriminovanou dobu nacházeli na místech, z kterých by bylo nemožné atentát provést. To však soud nezajímalo. Obžaloba argumentovala tím, že tito lidé svými projevy ideově inspirovali neznámého útočníka k atentátu a proto si zaslouží smrt.

Dne 11.11.1887 byli 4 z 8 odsouzených oběšeni. Další 4 byli 26. června 1893 omilostněni novým ilinoiským guvernérem Johnem Altgeldem, který prohlásil, že všichni odsouzení byli evidentně nevinní.

Roku 1890 byl 1. květen druhou internacionálou vyhlášen jako svátek práce. Má připomínat lidi, kteří se nevzdali a kvůli svému přesvědčení byli ochotni obětovat i své životy. (Koly)

Bukurešť punxy+
Ruce Po Obrně+Tupak Amaru
Bukurešť/Rumunsko, léto 2007

TONDOVO LYRICKÉ KOUTEK

Na nic (no nic)

K čemu jsou slzy bez politování?
K čemu smích, když není s kým se smát?
Poděkuj za poděkování, až zem tě bude hrát!

K čemu je lež, když chybí ten, co ti ji žere?
K čemu pravda, chce-li na něco si hrát?
Je hodně, co na světě mě sere.
Má vůbec cenu za život se rvát?

K čemu je strach! Vždyt bojiš se sám sebe?
K čemu odvaha, když nemáš zač se bit?
Zbývá doufat, že po smrti je nebe
A je v něm povoleno snít.

K čemu je pomocná ruka, když o ni nikdo nestojí?
K čemu rána v týl, poprosi-li té o ni?
Někdy člověk zlé činy ustoji,
Však zpětně nedohoní!

K čemu je pochopení, nepochopí-li tebe?
K čemu lhostejnost, když jsi všem lhostejný?
Az u srdce mé z vlastních veršů zebe,
Z duše zbyl pouze mrácek titérný!

K čemu je láska, když ji druhý nechce sdílet?
K čemu nenávist, nenávidíš-li svět?
Stejně dál se lidé budou střílet,
Dál planeta krvácat!

K čemu slívka něžná, pokud pouze z chticé plynou?
K čemu zlořečit, nechceš-li ublížit?
Přesto z krásných úst se linou.
Lichotit? A nebo ponižit?

K čemu je stesk? K čemu zášt? K čemu hněv?
K čemu pláč?
K čemu je radost, starosti, mravní kluzkost, neřesti?
K čemu spát, k čemu bdit, pokud nevíš,
Pro co žít?

Sám mezi všemi

S radosti se štěsti rodi, však když se holubička souží, mě radosti se pohreb strojí. Mohutné stromy oděné v rouše smutečním z mlhového oparu, stojící v řadě u cesty, Jak četa kanibalů, se po mne sápou svými holými křivolkými větvemi. Já v úkrytu z mraků, obklopen rarachy a přece tak sám! Myslim na tebe u oběda, v divadle, i když si ho honím ve sprše a bleju z toho, že si ve snech užívám zpustlá dobrodružství s krásnými přeludy!

Já a mojí autorskop 2006-Benátky/Itálie

Proč?

Dej si ten opiat
Žačne té v bříšku hrát
Potom se budeš smát
Nebo se začnes bát
Vsak vše se ti bude jen

Povídám, moje kotě
Snad trochu rozpačité
Umírám láskou, chci tě!
Proč ty tak odtažíte

ÚCHYL ?!

Jen sen...

Mlhovina se rozplývá
Jak hejno holubů letící
Pod stromem rostoucím opadál
Postavu uvidíš mlčící

Stoje pod korunou z jeřabin
Snad slunce chce chytit do dlani
Alespoň paprsek zachytit
Z koule, co po nebi uhání

Sleduje nebe, snad mraky počítá
Lituje, že nejsou na hrani
Modlí se a bohu vyčítá
Proč není svět, co viděl ve spaní?

Svět skřítků a kouzelných babiček
Svět bez válek a všechno násili
Svět plný barevných laviček
A lásky bez velkého úsili

Kde krása, něha a potěcha
Není jen zalezlá v peřinách
Není jak růže z Jerycha
Jako smrt, co čihá v bažinách

Kde projevit cit není slabostí
Když ústa se odtrhnout nemohou
Kde milování není neřesti
Kde pravda pevně stojí na nohou

Říkáte si je to blázen pouhý
V jakém to světě chtěl by žít
Však blázen není, jen plný touhy
S ušlechtilosti ruku v ruce jit

A vítr fučící do ticha na krásných náhorních planinách
Šeptá nám kde je ta útěcha? Ve dnech?
Minutách? Vteřinách?

WWW.ZBCREW.WZ.CZ
Orlová DIY punx as fuck!!!

Samota

Samota je chladná
Já píseň skládám směle
Samota tak chladná
Mráz mám po celém těle

Samota je tichá
Jen blázen píseň hraje
Píseň smutná je a tichá
Jak ta samota je

Samota je smutná
Blázen se tomu směje
Smutná a tak chladná
Nikdo tě nezahřeje

I když mám chuť brečet
Musím se tomu smát
Sám svou vinu nesu
Tak nemá cenu lkát

eda v pekle.
foto sešn 2006

mazi.

Abyste prožili něco
pekného, občas si
musíte sednout do
hovna. Ale nešlapejte
do něj naschvál, že
štěpáne?!

???

Slnce se schovalo za mraky,
Praskají stehy na duši!
Kde berou se melancholické ataky?
Kdo krůpěje kanoucích slz usuší?
Kdo je spočítá, kdo mě utiší?

Toužíš po spojení s Vesmírem?
Vědomě snažíš se vítr polapit?
Chceš rozmlouvat s všehomírem?
Věci, byť tak jasné pochopit?

Cítím tvé doteky, hladí mě na duši!
Ač krásná neznámá, jsem v tom až po uši!

Snažím se rozum dohonit!
Kam podělá se bázeň,
Když beru tužku a nit,
Když snažím se ušit báseň?!

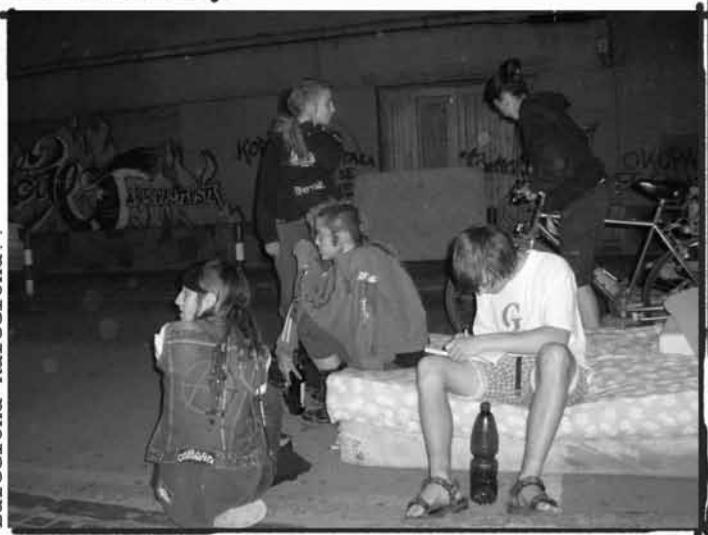
Neznás mne, ani já neznám tebe,
Už vaří na čaj voda?
Od tvých očí krásu okoukalo nebe!
Skončit u psaní veršů, nebyla by to škoda?!

stoned Dan Nguyen!!!

INSANE SOCIETY RECORDS
P.O. BOX 18
504 01 NOVÝ BYDŽOV
CZECH REPUBLIC
WWW.INSANESOCIETY.NET

Laura&Laura&Lokna&Mazi
squat CSO La Opera,
la grand ciudad
Barcelona Karcelona!!

JAK MOHOU UBLÍŽOVAT UPIŘÍ ZUBY?

Metaforou opředená věta. Už když se každý z nás narodil měl ty svoje „upíří“ zuby natolik upíři, že to víc upíří už nejde. Zkuste se podívat do zrcadla. Jak piše můj kamarád v jedné básni:

„...bylo příliš pozdě již při stvoření, kdy Bůh daroval svobodu člověku, jehož mnozí nazývají Adamem...“ Od té doby si lidé dělají vše jak se jim zachce aniž by pocitovali nějaké působnosti dopadu a to především na je samotné, i když hlavně tedy na přírodu, ale každý z nás se musí smířit s tím, že my jsme součást přírody. Ta upíří součást.

Tohle je dost smutné téma, protože žádná protilátká neexistuje a nám nezbývá nic jiného než sledovat naši pomalou smrt. Žádná eutanázie, nic takového není. Je to jako když máte rakovinu plíc, umíráte a stejně za den vykouříte dvě krabičky cigaret.

Na světě je spousty druhů upírů, dohromady tvořící celek. Ten největší upír jsou nadnárodní společnosti, které mají větší sílu a moc než např. celý Africký kontinent a spousty států světa. Podívejme jak vysava například společnost Coca-Cola: v afrických státech, např. v Nigérii skupuje studny s pitnou vodou, aby mohla vyrábět a distribuovat své nápoje v Africe. Řekněte, kdo v Afrických

zemích má zájem pít tento nehodnotný nápoj? Obyvatelé vesnic musí pít vodu z kaluží, protože nemají ke studnám přístup. Pouze za peníze, ale ty bohužel nemají, protože jiná nadnárodní společnost za jejich vesnicí zahájila téžbu zlata, na místě, kde měli svoje pole s jejich plodinami. S jejich jedinými plodinami. Když se obrátili na Světovou Banku, ona jim o kus dál nařídila pěstovat květiny, resp. tulipány, které se vyváží do Evropy... Ale tulipánů se bohužel nikdo nenaší. Poté si musí od Světové Banky půjčit peníze, bohužel stát potom musí dělat, to co Světová Banka nařídí (viz pář rádků zpět). Další „velké upír“ je Phillip Morris, vlastník většiny tabákových společností na světě, nyní dokonce podepsal kontrakt s potravinářským koncernem Kraft... Takže vám dá život a posléze vám ho vymění. Jen on sám. Je jich opravdu spousty... Olejové a s nimi spojené automobilové společnosti jako je Shell, Texaco, Chevron, Esso, apod., potravinářské, které svým velkohospodářstvím nici orné půdy (Monsanto, Nestlé, Kraft) a další a další, co devastují přírodu... Pořád ta stejná pohádka.

Další na řadě jsme my, kteří to všechno kupujeme a držíme upíry při životě. Rádi se „zahryzneme“ do krku svému protějšku a rádi ho zdimeme, rádi tyrame zvířata, rádi si své zuby čistíme a rádi je ukazujeme ostatním. A když nám náhodou vypadnou, koupíme si protézu. Máme radost z toho, že tomu našemu broučkovi narostou. Chlubíme se tím ostatním. Musíme chodit k

zubařovi aby naše upíří zuby udržoval při životě. Dokonce (a to je vrchol) si schováváme do krabiček svoje vypadlé zuby na památku! A ještě si pak nakonec vymýšíme pohádky o upírech a strašíme se tak. Všichni patřičně zahryzli do svého každodenního krveproudicího fláku masa a po večerech popijíme víno-náhražku krve. A když náhodou uvidí někdo z nás krev, mnohdy se mu udělá zle. Čím to? Krvavé filmy jsou fajn, máme rádi zbraně, rádi s nimi obchodujeme. Největší továrna na světě a největší vývozce zbraní na světě ve městě Columbine v USA jménem Lockheed Martin ročně obraci miliardy. Díky nim je v celé USA nejvíce případů smrti zastřelením. Díky nim jsou války. Mají výhodné smlouvy se státy, kde je občanská válka na denním pořádku. Proč mírová organizace OSN válčí? Proč mírová organizace nezakáže vývoz a výrobu zbraní? Protože jejich zuby jsou tak hluboko zahryzlé na té nejtlustší tepně, na tepně svojí.

mazi::

U hydrantu na sídlišti na Srázný v Jihlavě
kde sme trávili skoro všechn čas...

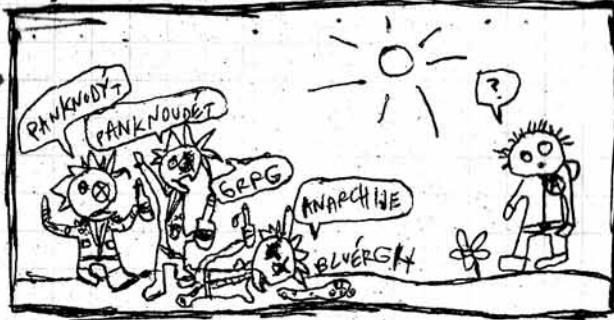
BAMBI

Tuhle stránku bych chtěl věnovat Bambimu, člověkovi, kterej stál u zrodu tohodle fanzínu. Když mě před (plusminus) dvěma roky napadlo to, že začnu dělat fanzin, byl první, komu sem napsal SMSku s tím, jestli by to nechtěl dělat se mnou a on mi hned odpodal, že teda jo, že to je fakt dobréj nápad. Jediný, co sem věděl bylo to, že se to bude jmenovat „chyba“ (páč to mám doma načmírkáný uhlíkem na stěně) a vic nic. Začli sme teda společně vytvářet první číslo, který moc povedený nebylo, ale ten pocit, že něco vytvoříš a spatří to světlo světa... To se popsat nedá. Od té doby uběhl nějaký ten pátek (a plátek) a už mi není 16, ale 19. Spousty věci vidím jinak, opadl ze mě fakt velkej kus mý naivity, ale pořád je tam něco, co mě drží tam uvnitř... Proč o tom mluvím... Jelikož čas a voda omilá kameny v řekách a vodách do různých podob, stejně tomu je tak i u lidí a u Bambiho. Zpracovala ho rafička času a on na všechno rezignoval. Přestal se angažovat, chodit na koncerty, mezi lidi... Prostě útek. Každej před něčim utikáme a nikomu nic neřekneme, stejně tak jako Bambi. Odešel úplně tiše. A odešli i jiní. Nejen on. Každým dnem kousky z nás utíkají někam jinam a necháváme je samotný někde ležet a hnít. Tohle je jedna z věci, co mě mrzí fakt nejvíce... Zas tak dlouho tu nejsem a prostřídalo se v tom všem tolik lidí... a kde jsou ted? Kdo ví...

Tento cestou bych chtěl poděkovat všem lidem, kteři se v tom všem otočili a zas utekli, protože timhle aktem alespoň někomu něco ukázali a ti, kteři tu něco zanechali, alespoň mají čistější svědomí. Děkuju hlavně tobě Bambi, protože jsi tu něco zanechal a pomohl jsi ostatním. Třeba tě jednou přepadne nějakej záхват a vzpomeneš si na to.

~~punk~~ punk is dead?

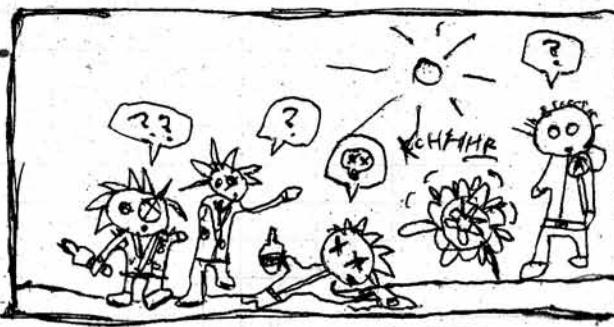
1.

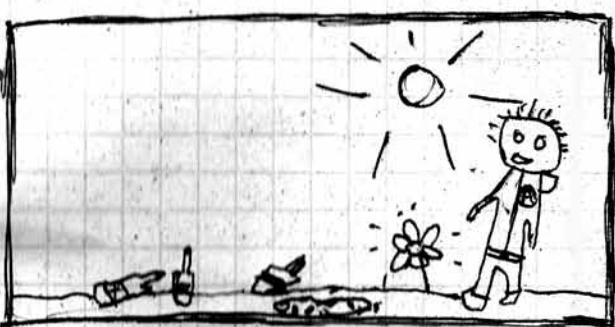
4.

2.

5.

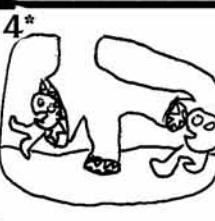
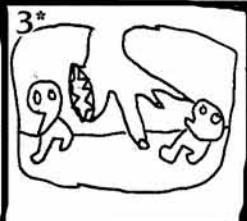
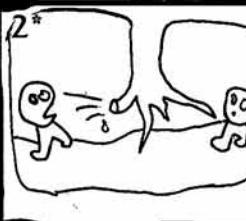
3.

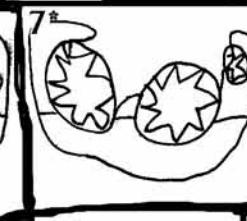
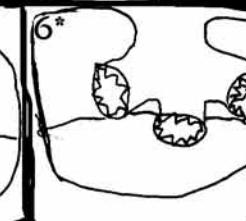
— To máte tak. Bud' vás to pohltí, nebo od toho zdrhnete... —

:::::životní víra:::::

1*Vypadalo to krásně,příšlo to k nám z nebe
a "to" nám ukázalo cestu jak žít.

2*Za chvíli to na nás plivlo.Trošku nás to
překvapilo,protože jsme tomu věřili.

3*Jeden z nás byl napaden.Zuby to mělo
ostré a hrozivé.

4*Požíralo ho to.A další z nás byl pohlcen.

5*Věřili jsme tomu a bylo to jediné,pro co
se dalo žít.Zuby byly větší a větší.

6*Ta krásná věc pohltila i zbylého.

7*Bylo to jako stroj!A přitom to bylo tak
krásné!

8*Možná,že jsme chtěli,aby nás to pohltilo,
možná že to tak mělo být.Osud.

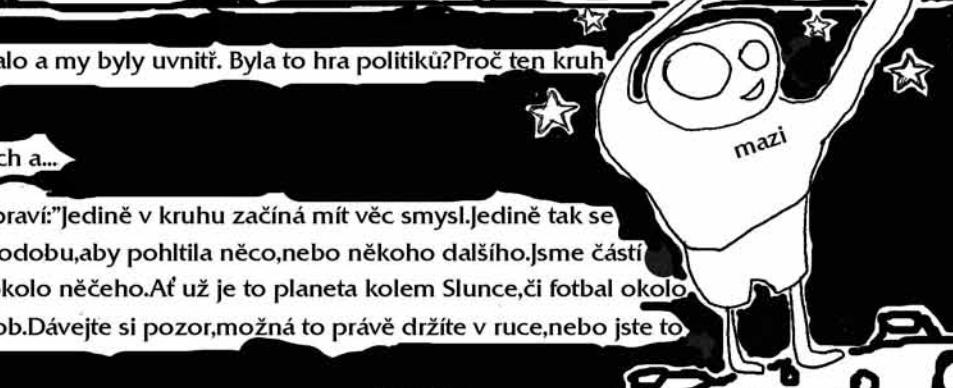
9*Měnilo to podobu.

10*Měnilo se to v kruhu.Pomalu se to uzavíralo a my byly uvnitř. Byla to hra politiků?Proč ten kruh
najednou?

11*Zbývala už jen chvílka.Poslední nádech a...

12*...Kruh se uzavřel.Jedna moudrá slova praví:"Jedině v kruhu začíná mít věc smysl.Jedině tak se
něčeho dá dosáhnout." Ta věc změnila podobu,aby pohltila něco,nebo někoho dalšího.Jsme částí
kruhu,žijeme v kruhové planetě,vše se točí okolo něčeho.Ať už je to planeta kolem Slunce,či fotbal okolo
jednoduchého muže.."To" má spousty podob.Dávejte si pozor,možná to právě držíte v ruce,nebo jste to
snědli ráno k snídani..

MARI

NEVIM JAK VÁS, ALE MĚ UŽ TY VĚČNÝ KONCERTY FURT TĚCH SAMEJCH KAPEL NEBAVÍ. KOE JSOU NEJAKÝ NOVÝ BANDY? NOVÁ KREM? NEMYSLIM TY KAPELY JAKO TOMORROW'S HELL, REAKCE NA ZMĚNU,

CI JA' NEVIM CO, PŘE TOHORE JE UŽ KOPÍRKA TĚCH KAPEL, CO UŽ JSOU... VÁS TO BAVÍ? FURT TY SAMÝ POSTUPY, STEJNÉJ MODEL, STEJNÁ "DISBEAT VÁLKA", STEJNÝ POHYBY NA PODIU, STEJNÝ TEXTY, STEJNÝ VYJAVIDZOVÁNÍ, STEJNÍ BOTHOVÉ...

NUDA. VŠICHNI SOU NA VĚTVY Z GRIDE, SEE YOU IN HELL,

... - JO PECKA, ALE KDYŽ SE HNEŠ NEKAM Z MĚSTA PŘECHOVÁT, HRAJOU TI SAMI..

CO JE NA TOM TAK TEŠKÝHO UDĚLAT SVOJÍ KAPELU? JEONOTLIVI ZE "SCÉNM" AŽ NA PÁR VYJÍMEK ZÍJOU VE SVÝM GHETTU A NIKOHO K SOBĚ NEPŘIPUSTÍ. ČTU VE FANZINU, POSLOUCHHAM LID, CO ŘÍKAJ: "NA HLBOKOU DRBU NIKDO NEMÁ" .. PROCLAYS. PRO MĚ JE MILEJSÍ SI ZÍST OSOBNÍ FANZIN NEKOTHO "OBYČEJNÝHO". PAK NA POZVÁNCE NA BRNĚNSKÝ KONCERT KOUKÁM NA OBRAZEK NA KTEREM JE ANGICKÝ PSÁNO "SPOLUPRAČE - NE SOUPŘELENÍ" A PO PÁR NAVŠTEVÁCH TĚCHTO KONCERTŮ SE MI MOC NESTALO, že by za mnou NĚKDO PRÍSEL A ZAČAL SI SE MNOU POUŘÍDAT, ANIŽ BY FAKT BYLO VIDĚT, že to MYSLÍ NEJAK UPŘÍMNĚ. SPÍS TAKOVÉ CHLAONE SÓČENÍ ČIZÍCH

PROSTORU. TÍMHCE NECHCI ROZPOUTÁVAT NĚJAKOU VÁLKU, TO V ŠAONÉM
PŘÍPADE ČBA NAOPAK JE TU DŮVOD, PROČ SE ZAMYSLET, CO DĚLÁME
ŠPATNĚ. SNAŽÍME SE TADY O NĚJAKOU PUNKOVOU RODINU? TAKHUE TO
AUC NERUJOE. SNAŽÍM SE VYCHÁZET SE VŠEMU (IKOŽ V POSLEDNÍ DOBĚ
JE TO TAKY HORŠÍ) A TOHUE JE SMUTNÝ. ŽAONA "RODINA"
NIKDY NEBUDE, KOŽE SI ŘÍKAJE: "MUSÍM SE BOSTĚHOVAT - TADY JE
TO NA HODNO" (JAK ZPÍVÁJÍ CRASS V JEDEŇ PÍSNÍČCE), KOŽE SE NAVZÁJEM
NAHAŠEME DO RŮZNÝCH PYTLOV A JESTĚ SI JE SAMI ČAVÁŠEME.
DĚLÁME TO VŠICHNI - JÁ I TY. V NĚJAKÉ FORMĚ. NESNAŽÍME SE.
DĚLÁME SE CHAOTYMA. VÝMÝŠLÉÝME PŘÍČINY K ÚTKU. TOHUE JE TAKY
ÚTK, AUC NESTRÍ NENÁVIST. JEN ŽE SE TÍMHCE STÁVÁME STEJNÍ,
JAKO ZBYTEK NAŠÍ TOLIK NÁMI PROKLAMOVANÉ SPOLEČNOSTI - JAK
UŽ SEM PSAL V JINÝM SCOPKU TÝM RE SBÍRKY [REDAKCE] VÝCENÓ.
PŘIPADÁ TI, ŽE TU PÍŠU PORÁO TY SAMÝ VĚCI? JO, TO JE PRAVDA, PROTOŽE TO
JSOU VĚCI, KTERÝ [REDAKCE]
MĚ ŠTVOU A MRZÍ FAKT HODNĚ. A TO UŽ DELŠÍ DOBU.
TO, JAK SI HRAJEME NA IDYLKU. TO, JAK SAMI PŘED
SEBOU UTÍKA'ME. TO JAK DĚLÁME PUNK MRTVÝM.

MOC [REDAKCE]
VIC NED JEN POCIT -

DOUFÁM, že si teď říkáte: "TO JE KASPAR, MELE HOVNA", protože
TÍM SE UKÁZEŠTE V TOM PRAVNÝM SVĚTLE, V TOM, ŽE, KDYŽ SE
VÍCEMÉNĚ VŠICHNI, ~~NE~~ SKRÝVÁTE ZA NEJAKÉ HODNOTY PUNKU,
CRUSTY, HAROCORE, ~~ANARCHIE~~ ANARCHIE, KOMUNISMU, ČI
JINÉ ŠKATOLE, OBĚVUJE SE VĚŘA TA "OBYČEJNOST", TA "STEJNOST"
TA TAKZVANÁ ŠPINAVA "OPRAVOVOST".

PAMATUJU SI DOBY, KDY SEM BYL VESELÝ EXTRROVERT A LIBI
BYLY TAKY TAK NĚJAK VESELÝ A NERESILI SUBOSTI... TEĎ
SE ŽE MĚ STAVÍA TAK TROCHU TAKOVÝ ŠNEK, OD OBČAS
VYČEZKÉ Z ULOHY, ABY PAK DO NÍ ZASE RAOSI ZALEZL...
ASI TO BYLO TÍM, ŽE SEM BYL MACEJ KLUK, CO VÍDEL SPOUSTY
ZAJÍMAVÝCH CIOS, CO BYL VÝDEVENĚJ Z KAŽDÝHO KONCERTU, ACE
BOHUŽEL TA "BACKSTAGE" JE O NĚCKEM JINÝM. MACEJ SEM
POŘÁO A HODLÁM JÍM ČÚSTAT, I KDYŽ SEM TAKY "ZMĚNĚNÉJ"
A AŽ PŘIJDE ČAS, TAKY ODELETÍM. ALE STRASNĚ SWÍM O TOM,
ŽE NÁS BUDĚ VÍC, KOÖ ODELETÍ. NAKONEC VŠAK STEJNĚ NEJ
PRAVDA JE TO CO MI NAPSALA JEDNA MOJE KAMARAÓKA Z FINSKA:
VÝSER SE NA REALITU! UDELEJ SI SVOU VLASTNÍ...

AUÉ BOHUSÉEL I KOYŽ MÁM TU SVOJÍ REALITU, MUSÍM SE POPRAT
I STOУ KOOVÍ ŽE "NORMAČNÍ" REALITOU. A JSME ZASE ZPĚT NA
ZACÁTKU. GHETTO,
A CHCAST, UZAVŘENOST, POMLUVY, CRUST
DĚLÁNÍ ROZOÍCÍ NA TĚCH

NEPRAVEJČIA MÍSTECH. TAM, KOE BY MĚCO BEJT NÉCO JINÝHO.
NEVER V CRUST - VĚŘ V SEBE.

PUNK JE MRTVEJ A TY SEŠ ZOMBÍK.

STUPNICE EGA JE NA DESÍTCE. A BRZO PRASKNĚS JAK TEN NEZÍT.
PŘESTAN SE SCHOVÁVAT A VYCEZ VEN. POŠCI MĚ DO RÍTI!

NETHEDEJ TO, CO-NENÍ.
ŘEKNI MI, CO SI MYSLÍS.
(I KOYŽ MÁŠ NA PRÁCI LEPŠÍ VĚCI-ZE?)

CRITICA RADICALA

V tomhle čísle-ostatně jako v každém, moc rozhovorů není. Vždycky se snažím poukázat na dobrý, či něčím zajímavý lidi / kapely, o kterých ta „širší punková společnost“ moc neví. Rozhovorů se zdejšíma kapelama už bylo dost a čist pořad ty samý a převzatý rozhovory těch samých kapel je taky zdá se nuda-nemám pravdu? O téhle kapelce sem se poprvé dozvěděl, když sme byly s RUCE PO OBRNĚ, ex-RARITY MARKYHO MARKA(nynější BRATRECUBO) a TUPAK AMARU v létě (2007) na turné v Rumunsku-na bytě zajímavého týpka jménem Pogo v Timisoáre, kdy sme si společně prohlíželi plakátky předešlých koncertů u nich ve městě a na jednom z nich bylo právě psáno CRITICA RADICALA. A on mi povídal, že Critica Radicala je výborná anarchopunková kapelka, co už ale bohužel v Rumunsku nepusobí, protože díky politickým, sociálním a kvůjjakým dalším problémům museli emigrovat do Německa. Pár dní potom, když jsme hráli v Bukuresti mi Ely z kapely NIHILISTIC (z Craiovy) jen tak mimochodem řekl, že jeho kamarádi z jedné kapely, v které taky chvíli hrál, hledají koncert v Čechách. A já na to: „A jak se jmenujou?“ A on na to: „CRITICA RADICALA-výborná kapelka“.

19. října 2007 přijel do Jihlavы pomalovanéj, polozpadlej mikrobus a v něm CRITICA RADICALA. DAUGHTERS OF REALITY (elektronický punk) a další z fajnovejch lidi ze squatu GERBER z německýho Weimaru a společně zahráli výbornej koncert u nás na garáži, na kterej srašně rád vzpomínám.. Poté sme si společně povídali dlouho do noci v jedné hospůdce o zajímavejch věcech a bylo docela stranovní, že Gica(kytary,zpív) a Dan(zpív) by věkově mohli být uplně v klidu mi rodiče (trošku sem si připadal, jak kdybych popíjel se svějma střejdama hehe).. Proto když sem začal přemejšlet, s kým udělat rozhovor (protože tu původně žádnej byl neměl), jako první mě napadli oni. Bohužel odpovědi na otázky sem dostal pouze od Gicy a to neuplně na všechny-ale i tak myslím, že zajímavý to alespoň trochu je, což? CRITICA RADICALA hraje (pro představivost) výbornej punkrock ve stylu DEAD KENNEDYS, či COMPLICITÉ CANDIDÉ se stejně dobrýma textama, který toho maj tolik co říct a když sem je v té garáži slyšel, uplně mě mrazilo v zádech, protože takových kapel už moc není! Takže-otázky pokládal Mazi, odpovídala Gica, rozhovor probíhal v angličtině.

fotky při koncertě v DIY garáži fotil:
FLUGI VON MUCHMORIUS
<http://flugi.rajce.idnes.cz>

The image shows three posters for a concert at Garáz Djy in Jihlava on October 19, 2007. The posters are arranged vertically and feature black and white illustrations of band members and their instruments.

- Thyba-DJY** Trew uvádí:
Critica Radicala
Rumunsko/Německý melodic punk
- Daughters Of Reality**
Rumunsko/Německý electro crust
- Dan & Ania Project**
Kytara+Akordeon!

Bottom right corner: inf: clifzia.zine@centrum.cz

Ahoj, jsem rád že s tebou můžu udělat rozhovor pro tenhle časopis! Na začátek nezbývá snad nic jiného, než abyste se nám představili a kdo na co hraje...

Ahoj, my jsme Critica Radicala. Vybrali sme si tenhle název spíš jako sstrandu-nás kámoš z Chile k nám přijel se svoji kapelkou do Craiovy (Rumunsko). Tenhle čas sme byli stále ještě v Rumunsku a koncert s nima byl fakt parádní. Ještě než opustili naše město, vyměnili sme si kontakty a on měl v emailový adresu napsáno Critica Radical, nebo něco podobného a my sme si říkali jak tohle spojení slov zní parádně, od té doby to tak nějak používáme.

V té době sme taky byli dost taková zvláštní kapela. Jednou nás zastavila policejní hlídka na ulici, zrovna sme šli z nějaké páry a samozřejmě jak to mají ve zvyku, tak nás požádali o občánky. Zrovna sme je nikdo u sebe neměli a tak se nás ptali na jména: první byl Dan (zpěvák)-tak jaké je vaše jméno? Dan N. Jak jste starý? 35. Kde pracujete? Jsem učitel. Další na řadě jsem byl já. Jak se jmennujete? Dan N. Jak jste starý? Je mi 35. Kde pracujete? Jsem učitel. A ten policajt říká druhýmu: „asi jsou bráchové“...ale ten třetí z naší bandy byl taky Dan N, bylo mu pětatřicet a taky byl učitel a ten čtvrtý taky (dobrá náhoda že?), ale dnes už je sestava úplně jiná než předtím. Hráli s náma dva z našich kámošů z kapely NIHILISTIC (z Craiovy), taky s náma hrál Alex, kterej teď žije někde v Portugalsku, zkoušeli jsme v nějakém studentském privátě na hodně starej apec-na dvě kombi značky Vermona, který byli víc jak 20 let starý (starší než Ely-nás druhé kytarista (z NIHILISTIC)) a pěkně dojebaný a na bicí, který zněli jak hrnce, když si do nich trískal. Když sme vždycky začínali zkoušku znělo to jak hluk na letišti nebo tak něco a po deseti minutách zkoušení sem se vždycky cejtil jak opilej. Udělali sme demo v mým obejváku přes docela dost starej počítač, kterej naštěstí strávil jeden pirátské nahrávací program. Bylo to fakt dobrý! Když se podívám dnes na lidi v německu co pro ně znamená čistá nahrávka, můžu říct, že je to hodně relativní... Vzpomínám si na Alexe-protože jeho táta měl nějakou hustou práci, měl trošku víc peněz než my, tak nás občas zval do hospody, nebo někam jinam, vždycky nám kupoval jídlo a pučoval peníze na nový struny a na další různý věci-myslím, že bez něj bysme jako kapela fungovat nemohli.

Jste docela internacionální kapela, můžeš objasnit jak je možný, že se v

jedné kapelce sejdou lidi ze tří možnejch států? (jestli to teda není tajný..)

Ted' sme-jak si říkal-internacionální kapela s jedním polákem, jedním němcem a dvouma rumunama a myslím si, že je to parádní kombinace, protože se na zkouškách i jinak nehádáme a víc nebo míň si rozumíme, tak jako by sme byli ze stejného místa. Je fakt dobrý, že můžeme fungovat jako internacionální kapela, učíme se spoustu věcí, protože každý pocházíme z různých kultur s různou mentalitou a vždycky je úžasný když položíš otázku a dostane se ti odpovědi, kterou si nikdy nečekal. Taky nejsme žádní nacionalisti, takže je pro nás důležitý akceptovat druhý. Když si ve skupině němec a róm z rumunska dokážou porozumět je to určitě velký krok.

Je docela vzácnost vidět punkovou kapelu, kde jsou lidi starší 25-ti let, což vy určitě jste. S tebou sem se bavil o rodině-jestli to je dobrý způsob soužití lidí. Jak jste na tom vy ostatní? Vím že Dan má dítě, myslíš že je důležitý vychovávat někoho, kdo to po vás jednou tzv. "převezme"? Já osobně jsem proti názoru, že: „naše děti si nezaslouží žít v tomhle proradném světě“. I když ten svět proradnej je, pořád je tu pro co žít. Jak dlouho se vůbec pohybujete v

punkových vodáčů?

Je těžký říct, jak dlouho jsme v punkové scéně, taky hlavně kvůli tomu, že jsme rozdílných věků. Na začátku jsme v kapele měli nejstaršího typka a zároveň i nejmladšího ze scény v našem městě a necejtli sme nějaký rozdíly.. Ve jménu toho nejstaršího z nás můžu říct, že jsme začali na počátku osmdesátých let, z pohledu toho nejmladšího sme začli hrát v roce 2000. Ted' je to 7 let. Ale srát na věky a na čas... Je smutný, že potkáváme lidi, starý kámoše, spolužáky, co nám říkají: „Jsi stejně, nejsi jinej, vypadáš stejně a dělás furt ty stejný věci, jseš pořád punkáč, nemáš rodinu, žádnou práci, apod...“ Vždycky si přeju říct: „hlupáku, ty ses změnil, ale ty seš otrok, vstáváš každý ráno do práce a večer se vraciš z práce a čumíš na telku... Nejsi nic jinýho než součást statistiky a tvoje existence je jenom jezení a sraní.“ Je dobrý opustit tenhle čas, tahle cesta je protest, cesta vzdoru. Nějaký výkend zpátky nás squat tady v německu navštívil jeden velmi starej chlápek. Myslím, že byl starší sedmdesáti let, byl strašně aktivní a celý dny a noci přemýšlel, jak

kapitalistickýho systému a co hledá cestu k žití bez hodnot peněz a nenávisti. Osvobodit svět. Byl tak aktivní ve svých myšlenkách, tak sem si představil, že jsem starší než tenhle sedmdesáti-letej chlápekJsou tu lidé, je jim 21 nebo 22, mají už rodiny a začínají se chovat jako hlavy rodiny. Jsou tu starší lidé s umírajícím srdcem. Jsou tu taky lidi s rodinama a dětma, který jsou stále aktivní a stále protestují. Věříme ve společnost, kde každý má své místo kde různorodost jako staří, mladí, žlutí, červení, bílí, ženy, či muži, gayové, lesbicky a ostatní svou různorodost nepovažují za důležitý, nebo nakonec ani nepřipouštějí, že nějaká rozdílnost tu je. Bez ponižování. Takže nepovažujeme za důležitý, jak si lidi vyberou, jak žít svůj život., společně, nebo sami, musíme respektovat intimitu všech, ale současně nevěříme v hodnoty rodiny, jako oficiální instituci, protože rodina jako instituce je aktuálně první forma patriarchátu, první struktura otroctví, první struktura závislosti a slepoty. A je srandovní potkávat lidi, který říkají: „Věříš stále v revoluci, jsi stále punkáč, apod...“ A jsem si jistej, že si myslí, že jsme sráči, protože oni mají rodinu, mají děti, auto, flek v práci, atd. Ale neví, že všechno to, co mají, je jen iluze, že jejich děti jsou vzdělávány cestou otroctví, zkaženosti a nenávisti, učí své děti od začátku dělat rozdíly mezi lidma, tak učí své děti k nenávisti, pomstít své vlastní impotence a otroctví.

Žijete společně ve squatu... Jak se na vše dívá městská vláda?

Můžete popsat jaký je to pro vás žít v takové komunitě? Česká republika zná squaterství jen z obrázků, či z dob minulých... (teda až na pár lidí, co cestujou, či jedou s kapelou na turné do zahraničí) O prázdninách jsem měl možnost navštívit squaterskou mekku jménem Barcelona, což mě úplně uvedlo do jiných sfér přemýšlení-dva dny sme strávili v neuveritelném prostředí, který se snad nedá popsat... zkus to..

Jsme se squatem spojeni, je to autonomní místo a všechny naše aktivity děláme zde v baráku. Není tu místo pro všechny, kdo jsou spojeni se scénou aby tady žili a občas lidi chtejí být o samotě, ale všechna naše práce je spojená s tímhle místem, protože tohle místo představuje společnost, kterou chceme. Proto je to nazýváno jako alternativní vesmír. Tenhle squat (GERBER) má dlouhou historii, je osquatován už 17 let, obsazen týden po obsazení KÖPI v Berlíně

udělat svět lepším, ne jako hrdina, ale jako normální člověk, co má svědomí, který tak všichni potřebujeme, revoluční myšlení, co tak potřebujeme ke změně

a neustále ho provázely problémy s náckama. V minulosti ho napadali docela často a některé napadení bylo velmi nebezpečné. Teď nás napadají pořád, ale předtím to bylo jako válka. Před rokem přišlo 40 nácků před vstupní dveře snažit se udělat rozruch, naštěstí neměli dost odvahy jít dovnitř. Stáli sme v oknech s flaškama a šutrami. Velký čas squatování tady v Německu je už pryč, už tu nejsou velké squatovací akce, kromě PADERBON, nebo menších pokusů, protože alternativní kultura už není zaujatá v bojování až do konce. Jako ve Španělsku. Máme v Barceloně kamarády a oni říkají, že už jen málokdy se najde někdo, kdo by řek: „hej, pojďme osquatovat tohle místo, je volný!“. Například tady ve Weimaru jsem ukazoval lidem spousty nádherných domů, který byly vybydleny, ale lidí nechtěli riskovat, protože osquatovat dům občas znamená pěkný tráble. V Amsterdamu bylo osquatováno víc jak 200 domů, občas o sobě ani sami navzájem nevěděli, ale v malém městě, jako je Weimar dva squaty jsou až moc. Osobně bych chtěl aby se to trochu rozhejbalo. V rumunsku sme to taky zkoušeli, bylo to v ten samej čas jako při obsazování GERBER, či KÖPI, 17 let zpátky, ale neměli sme možnosti, tak jako tady v Německu, takže po roce fungování byl konec. Můj dojem je, že lidí teď spi, nevidí, že squatování je normální věc a placení nájmu je závislost na státu...naprd. Nevadí jim, že platí taxi státu, či byznysmenům a nevidí to, že je jejich právo najít si jakékoli prázdné místo a používat ho. Proč týpek, co má spousty peněz, skupuje všechny baráky a vykořisťuje lidi? A proč nikdo nezastaví

tohodle týpka, neřekne mu-dost bylo tvýho zasranýho kapitalismu, proč to lidi akceptujou jen jako „nynější situaci“, proč platí nájmy? Myslím, že to potrvá ještě dlouho, než si lidí tohle všechno uvědomí. A potom možná budou nový skupiny lidí, co zase začnou obsazovat baráky jako autonomní místa. Ale tak dlouho, jak lidé budou akceptovat vlastnictví, tak dlouho, jak budou přihlížet na to, jak kapitalisti užívají jejich věci k vlastnímu profitu a nebudou protestovat a nebudou vytvářet alternativy a přemýšlet jen jako konzumenti, autonomní kultura bude rozuměna jen jako izolovaný fenomén.

Ted' přejdu k hudbě. Strašně se mi líbí váš styl hraní, dlouho jsem žádou kapelu tohoto zvuku neviděl/neslyšel.. Máte svůj styl a to se mi líbí-dneska se kapely snaží jen kopírovat ty druhé, aby byly dostatečně v kurzu, či aby se začlenili do nějakého módního toku. A co vaše vydané věci? Měli jste v minulosti ještě nějaké jiné kapely, než ste se přestěhovali z Rumunska a Polska? Proč ste se vlastně hnuli? Navíc vaše texty nebudou zrovna jen o chlastání a obcování se ženami, že?

Mohli sme udělat víc, než sme udělali. Já a Dan jsme hráli v TERROR ART, což byla další z mála kapel v Rumunsku (Pro info, v Rumunsku byste mohli DIY hc/punk kapely spočítat na prstech jedné ruky-zajímavé na tak obrovskou zemi, že? redakční pozn.) ale protože tu byly vždy nějací idioti, co všechno dokázali zkazit, dál to nešlo. Critica Radicala je odpověď na tohle všechno a protože sme emigrovali - příčina emigrace

PIOTR

byla taková, že už jsme v Rumunsku existovat prostě nemohli. Nemohli sme tu už dál žít, a už vubec ne hrát muziku, vzdurovat, nějak se prostě vyžít.

Máme na kontě demo a split CD s americkou anarchopunkovou bandou CZOLGOSZ z roku 2004, 5 turné a spousty koncertů. Uvidíme co s náma bude jako s kapelou, ale určitě nepřestaneme hrát, protože je to pro nás jediná cesta, jak přežít a ukázat ostatním, že stále žijem. O našich textech... Máme vždy tohle, čím se řídíme: Jestli jsou texty v hudbě důležité, či ne, musí být ty texty politický, poetický, srázdovní? Myslím, že často se ptáme zbytečně. Texty, stejně jako muzika musí reprezentovat osobu, nebo skupinu, co je udělala. Takže jestliže chci napsat všechny moje životní války o lásce, pro moji ženu, či muže, klidně můžu, ale asi to nikoho zajímat nebude. Zároveň když budu psát texty proti státu, systému, kapitalismu a dopravdy téměř slovům věřit nebudu, nevím, jestli mám co dát ostatním. Objevil jsem hudbu jako sociální umění, jako všechno ostatní umění, v čem můžete najít něco hlubšího a správnýho. Komunikace. Aktuálně to opravdový umění je to, co přináší nový pochopení nebo nové vize pro život. Všichni jsou zváni vyjádřit své pocity a víry, nesmí být žádná cenzura. Všichni jsou zváni říct, co chtějí.

Myslím, že lidi, co pišou texty, musí prvně přemýšlet na jaký úrovni chápání jsou, na jaký úrovni lidskosti jsou, jak se dívají na společnost a na její poměry mezi lidmi a taky aby si co nejvíce byli jisti, jestli na to téma o kterém pišou mají správný pohled a potom můžou jejich představivost osvobodit. Nemyslím si, že jsou nezájimavá téma, ale určitě je spousty textů napsáno nezájimavě. To je škoda.

Jak se díváte na všechn ten humbuk okolo módních trendů alá emo/punk, spousta děček a kapel oháklejch v předpisových hadrech, apod.. Příjde mi, že všechna dnešní rebélie spočívá pouze v oblečení...

Vždycky jsou tu lidé, kterým záleží na tom, jak vypadají. V Craiovi, 15 let zpátky, kde polovina města byli pankáči a všichni chtěli být pankáči bylo spousty takových děček jak zmiňuješ. Ale říkalo se jim jinak než „emo“. Byli většinou z bohatých rodin a měli dost peněz na to, aby mohli chodit po ulici v drahejch hadrech a ukazovat, že něco

DAN

znamenají, protože jinak nic nebyli a tímhle si zakrývali svoje komplexy. Tihle lidi jsou hodně, hodně škodlivý, stejně jako politicky zaujatý lidi, kteří sou v určitých bodech docela fašouni. Mám pocit, že emo, jako slovo v týmehle chvíli dosahuje špatného významu. Emo se zpopulárnilo z emotivního hardcore jako Tragedy, Ekkaya, což sou mý oblíbený kapely. Hlavně Ekkaya. Poslání této kapely je dost daleko od emo módy, či emoromantiků. Parádní songy od Tragedy, jeden z nejlepších, co jsem kdy slyšel se jmenuje: „never knowing silence, never knowing peace“ (nepoznat ticho, nepoznat míru). Nevidím v tom žádný význam jako: „jak vypadám“, nebo: „proč moje holka spí s někým jiným...“ Jednou u nás na baráku měla koncert jedna výborná grindová kapela a zpěvák na začátku řekl: „jsme emo kapela“ - a nebyla to ironie. Jsou emo kapela, ale ta opravdová. Občas se stává, že přijdou mladý bandy, co na pódiu screamujou jak o život, dělaj spoustu hluku, ale nemaj co říct. Jen napodobujou. Samozřejmě že jsme proti.

Jakej názor máš na pornografii? U nás existuje internetová stránka, kde jsou fotky nahatých punkerek, či hardcore girls-čistě jenom akty, jak se na to koukáš?

Tohle je komplikované téma, protože když se postavíme do radikální

pozice, riskujeme to, že se tak trochu stáváme fašistama. Takže nemáme právo rozhodovat za jiný, nemůžeme říct, že pornografie jako taková je dobrá či ne a potom říkat, že tihle lidé, co dělají ty fotky jsou špatní. Je tu spousty holek a kluků, který emigrujou do západních zemí a kolikrát nemají jinak na výběr, než prodat své těla, proto, aby přežili. Taky je tu spousty holek a kluků, kteří se rozhodli pro to všechno vlastní vůlí a nakonec koukat se na nahou ženu, nebo nahýho chlapa není problém. Je to příroda. Když půjdeme na pláž a sundáme si oblečení, není to taky pornografie? Prvně chci říct, že pornografie existuje, protože existuje kultura obýkání. Kdyby oblečení neexistovalo, nikdo by se nestyděl jít ven nahý. (pornografie je hlavně reakce na náboženský fundamentalismus.).

Můžeme se učit od zvířat, nestydi se za to jaci jsou a občas souloží na veřejnosti a nikdo je nenapadá. Vyděl sem jeden film o opicích a dělali velmi zajímavý kousky. Jedna scéna byla jak jejich „vůdce“ dělal proslov a za ním na pódiu ostatní souložili. Myslím, že se snažili vyjádřit to, že není špatný, když jsou dva lidí spolu. Je to normální věc. Další příklad třeba byl plakát na koncert, kterej sem viděl v Berlíně na kterém bylo asi deset kluků a holek, všichni nahatý, jak stáli na nějaký posteli. Tohle není problém, problém je vykořisťování

těl, když existuje někdo, kdo vidí ostatní jen jako produkt k prodávání, jen cestu k vydělávání prachů, kdo tyhle lidi uvádí do otroctví. Problém je v porno průmyslu, kde tisíce lidí-převážně ženy jsou znásilňovány, unášeny, ponižovány, biti a někdy i zabity ve jménu byznysu. Tady není žádný ospravedlnění ve věcech, jako jsou tyhle a každej může vidět, že kapitalismus je na stejný úrovni jako je nacismus, nebo bolševismus, protože život tu nemá žádnou cenu. Je to hodně šílený a nebezpečný, protože od začátku porno průmyslu nemůžeme spočítat jeho oběti. Takže

když punk/hardcore člověci chtějí být volní, nikdo je nazastaví, ale všichni by měli vědět, co porno průmysl znamená. Myslím, že je hodně důležitý, aby byli lidi o tomhle tématu informovaný. Nakonec krátce: Sexuální svoboda není problém, ale sexbyznys je problém a víc než to je nebezpečnej.

Když tak sem ještě připiš nějaké užitečné internetové odkazy z vašich kruhů...Ještě jednou moc a moc děkuju, vážím si tvýho času stráveného pro tentle rozhovor a doufám že se setkáme někde v čase-ve vesmíru!

critica radicala

Děkujeme znovu lidem v Jihlavě za naši skvělou, avšak krátkou společnou zkušenosť a doufáme že se znova potkáme! Přátelství a solidarita! Vaše Critica Radicala, punk z Rumunska a odevšad.

Zadej si ve vyhledávači: Gerber squat, nebo Critica Radicala a uvidíš...

Čilý a nespoutaný, s širokou dálavou na dlani poletoval světem. Nad nekonečnou plání obsypanou květy třepotal křídýlkami hledajíc květinu v jeho snech mu kvetoucí. Neúnavně plul vzduchem hnán vizi svého vysněného kvítku neustále kupředu. Bloudil celou věčnost, avšak jeho víra v splynutí s onou jedinou mu nepovolovala polevit v jeho úsilí. Ve chvíli jeho největšího vyčerpání mu neúprosný, zlomyslný osud připravil zkoušku přetěžkou. Slunce zakryl nepropustný plachtivý oblak, který bez varování začal pomalu svými slanými slzami bombardovat smaragdově zelenou zem. On se z posledních svých sil, vyhýbajíc se padajícím vražedným kapkám domtal k nepropustné záchráně, k lesu. Zde vyčerpáním rezignovaně padl na mechem obrostlý kámen a pln zoufalství a smutku z nenaplnění své tužby přemítal o smyslu další existence. Probodávaly ho myšlenky chladné a nebezpečné, jako čepele nejostřejších mečů. „Copak může motyl žít bez své květiny? Copak může být šťasten bez poloviny své duše? Ne, o nejde! Vzlétnu a nechám se ukamenovat těmi bezcitními slzami, snad si poté uvědomí, co zpusobily a budou alespoň chvíli padat za můj nespravedlivý konec.“ Vzlétl tedy a odebral se rázně ukončit svou trýzeň. Když náhle ho zarazilo cosi, co mu vrátilo barvu do jeho žalem zshedlých křídel. Vúně libeznější, než si do té doby uměl představit, mu nedovolila letět dál. Dříve, než-li se ohlédl, již věděl, co spatří. Srdce se mu rozbušilo a tak, jako slunečnice se pomalu otáčí za svým sluncem, tak i on se pomalu otáčel. Když ji spatřil, oskar dřívě

nepropustný, načernalý mrak svými paprsky rozptýlil a všude v širém okolí se rozzářil tak, jak nejlépe uměl. Motýl se samým štěstím opilý rozlétl ke své vysněné. Čím bliže jí byl, tím rychleji letěl, jako by se už ani jediné zrnko píska nesmělo utopit v propadlišti času než-li se ocitne v objetí jejího okvětí. Její nevinou krásu měl už téměř na dosah, když ho cosi bolestivě zastavilo. Trhal sebou jak nejsilněj uměl, ale sevření nepovolovalo. Když ho opustilo rozčílení, uvědomil si, co ho potkalo. Pavoucí síť dobře ukrytá v nepozornosti jeho štěsti ho polapila. Smířeně, s polámanými křídýlkami, shliží na svou lásku a jeho zármutkem zhořklé slzy jí padají na okvětní lísky. Cekajíc na toho, jehož se stal nedobrovolným hostem, potichu vzlyká a vyčerpáním usíná. Po chvíli ho z bezesného spánku probudí prudký pohyb pavučiny. Strachem z pohledu na hostitele prostírajícího stůl nechává oči zavřené a jen se bázlivě chvěje. Když pohyb ustane, sebere odvahu a pootevře oči. To, co se mu před zraky rozprostřelo, ho donutilo vzrušením sebou trhnout. Nevisel už v té neviditelné pasti osminožce, nýbrž ležel v náručí své milované. „Tvůj žal nás oba zachránil! Tvé slzy mi daly sílu prorazit tou krutou léčkou!“ Pošeptal mu její hlas. Motýl se i přes svá zlámaná křídla vznáší výs, než kdy jindy. Jeho jediný sen, jeho jediná touha, jeho jediné přání se mu vyplnilo.

V téhle konzumní době
můžeme mít snad úplně všechno,
co nám však vždycky bude chybět
je klid, radost a láska.

Kdo chce lásku, ten ji v tichu uslyší,
protože jedině láskou se všechno
špatně vyřeší.

Odhod svůj negativní názor,
zápor a vzdor,
mož svobodnou vůli,
zda dobro či зло činíš,
a tak nemůžeš nikoho
za svůj špatný život vinít.

Někdy mi byla hodně smutná
z tohoto dívčího světa,
jak by tu bylo krásně,
nebyť rozbrojů, hádek,
přetvarky, nenávisti a vallek.

KRESLILA:
Týra
tina

Cool REPORTY →

TOČ A ŽÝČO!

BARCELONA

ODMISTRA PEŤÁKA VON DEGENERATORR

DISRUPT

DISRUPT

DISRUPT

PĚŤOVÍ REPORTY Z KONCERTU Z BARCELONY

-NEDELE-

3.12.2006- NAMESTI: PLZ.LES PALMERES,ZACATEK KONCERTU OD 12 HODIN ODOPOLEDNE

ZDE CHYBĚJÍ HÁČKY A ČÁRKY
TO UŽ NEBYLO V MÝCH SÍLACH, TAK
JE PROSÍT DOPÍC. DÍK.

konecne mam pred sebou prvni koncert a namohu se dockat he,he.Vyrazim ze SQUATU jmeneje ILUM
ILUM na kterem docasne po dobu asi 3 mesicu prebyvam.Idu spolecne jeste s jednim cechem prez-
divanym foxikem, na stanici metra SANTA EULALIA na ktery mame squat a jedeme po cerveny lini na
stanici metra SANT ANDREU kde vystupujem a hledame namesti les palmeres, namesti hledame asi
tak hodinu protoze kolem dokola je to lady sami namesti a hlavne tu probihaj nejakys oslavy nebo co?!

Vsude kolem na ulicich je spousta maskarnich kostymu,vsejikych prevleku a hlavne spousta lidu!
Kdyz jsme namesti konecne nasli vsechno uz bylo nachystany na koncert,jenomze sjiztuji ze jedna ka-
peula uz hrala UBER dneska je koncert jenom spanelskych kapel,ok.Po chvili zacinaji drhnout struny
HIPOKONDRIA hraj vesmes hardcore punk spivany ve spanielstine prijominajici trochu LOS CRUDOS
paradni natresk,libi se me to jako svina a ma to kule he.Zpевák vypada jak z te stare anglické kapely
DESTRUCTORS ma najezeny vlasы jako on,proste celkovy image jako on!!Akorat nema triko BLAG
FLAG he,he.Postavam ve predu a holduju hluku...Dnesni koncert uzaviraji HAAGEN DIAZS hrají a znejí
jako moje zamilovana kapela KATASTROFIALU z finska,je to improvizace crust noisu jako svíňa,zpěvák
ma na triku KAAOS tak je jasny odkud všechno vzniklo.Zaznívají covery od ANTI-CIMEX a od MOB 47-stop the
slaughter,no to už se neudrží a závrť si snímá refrem poradne od plíš!Po zhruba 20-30 minutach kon-
certu a tím padem i cely koncert,protoze jedna kapela se nedostavila takze je finito,což me docela mrzi,
pac jsem neustale natesenej ne další kapelu,to hlavní co me faktu dostalo bylo to že koncert byl delan
na ulici bez pritornosti policie a hascu za vseidniho dne v nedeli.Koncert byl zadarmo a cely v duchu
D.I.Y.Jeste bych zapomel se zmínit že na koncerte bylo distro s hodne fanzinama ale zkratka s nulo-
vym zajmem,az na me ha,ha.Ktomu byl vedle kapel bar s veganskym jidlem,takze peckalA cely kon-
cert byl natoceny na video coz je paradni!Taky musim podekovat yasmine z prahy za to že me dala info
na dnesni koncert.

petá

-PATEK-

8.12.2006-SQUAT:LA JUNGLA,METRO STANICE MARAGAL ZAC: KONCERTU OD 12 V NOCI

Opetovne vyrazim ze squatu ale tentokrat nas jede cirka asi 9 lidí,což je celkem dost!Po prijezdu na
stanici metra MARAGAL mrknem do mapy abyhom se zbytecne nemotali po meste,po ceste na kon-
cert prohrabeme par kontejneru,protoze tady se da najit v kontejneru skoro vsechno!Opravdu od jida az
po vybaveni do bytu jako jsou pohovky atd...Nachazim video v celku peknym stavu ale bohuzel nefun-
guje play,to se ale dozvídám az na squatu.Dorazili jsme na misto nejvorse prochazime botanickou zahra-
dou,spis to vypadá jako prales nebo jako jungle,ted už se nedivím proc se tenhle squat jmenuje LA
JUNGLA he,he.Jsme před mistrem na koncerty a musím uznat že je to paradni místeckokolik fakt ze jo!!
Asi tak pul hodinu čekame a už se začíná hrat.Stim že hledam nekoho u vstupu,nacoz se dozvídám
že koncert je opet za darmo,což me celkem prekvapuje,uvnitř je malí bar na kterym si vstup vyberou v
chlastu,me osobne to dost inspiruje he.Prvni kapela se jmenuje COP DE FONA palej to od boku hneda

z vostra ve stylu stariku LARM mixujicim stekotem ala LOS CRUDOS hrali nahulovy fast core jak cyp! me celkem vytähl, necim me trochu pripominaly PRUMYSLOVOU SMRT asi tema rifama! Jo, jo parada cely salek pari vladne tady vyborna nalada, hlavne je tady hodne holek, snad vice nez kluku a dost peknejch!:-) Skacu do lidi a krasne moshuju coz me bavi jako svinat. Je opravdu mili videt holky ktery prijdu na koncert ze se bavi na plno a ne jen to ze stoji nekde v koute v zadu mistnosti. Postavam nalepeny v predu u kapely (no kde jinde bych asi mohl byt he!) abavim se jako nikdy!! Dalsi kapela se chysta na podium a to jsou NO CONFORME, tohle je peckaljelikoz jsem je videl na tomto miste zkouset, tak jsem se na ne moc tesil! Mezitim zamnou prijde povedomy klub a rika me ze jsem byl snim unas v cehach na koncerete v brne v yachtu na SICK TERROR a ja mu na torikam ze jo, jo jasne jak jsme spolu kalili spolecne na zkusebne S.Y.I.H. a FESTA DESPERATO no tak to je nahoda jako hovado!! A ja odkud je mi porad povedomy. Zpet ke koncertu NO CONFORME drti vyborny d-beat crust ve stylu starych ANTI-CIMEX kurevsky se me libeji! Taky ze jsem nalepeny stale u podia a cvrkam si z toho skoro do kalhot po dohrani jdu za basakem jestli semnovy vymeni jejich desky za nase cd DEGENERACE, vymeni se mnou a mam od nich split lp NO CONFORME/CAOS OK a jejich samotny sedmipalec, mezitim zjis-tuji ze basak prezdivany X je polak, ze rozumi cesky tak na nej mam i tak mluvit Je to fajnovej clovek co jsem zjistil, hrají prý 7 let coz je na hrani videt, dokonce hrali i u nas na 007 v praze. Posledni kapela jede na radu COP ON FIRE maji vsechny texty v anglictine, taky ze zneji jako stary anglicky kapely z druhu pulky osmdesatych let jako treba byli AXEGRINDER atd. Mam radost z jejich produkce! zpevák se oblika do nejakych svatebnich satu nebo co? sou muze zacit! Po celou dobu koncertu zaklinam kapely vsemoznejma pohybama mych rukou he! V tu dobu je mali salek hned vedle squatu narvanej k prasknuti, kdyz dohravaji tak vryveme asi tak 4 pridavky coz je supr!! Po skonceni koncertu me prekvalpuje to ze, vsechny ostatni lidi zustavaji a zacina kalba a party, z repraku pousti vsechno mozny dokonce i nejakou komplikaci na ktery jsou MALIGNANT TUMOUR. Zpevakovы saty si pujcuje yasmine a hraje jakousi princeznu nebo co? zkratka randy je kotel! K nam na squat se vracim kolem 7 rana s dobrým pocitem, pro me byl dnesni koncert zatim vubec nejlepsi, pisu to opozdene, LA JUNGLA FOREVER!!

peta

*FARA *ALE MYSLYM ŽE S KAPELOU DISNIGHT BASTARDY KDE HRAJE
*FARA NA KYTARU.

Fanziny,co fakt stojí za to si o ně napsat,či si je koupit na nějakým z koncertů...:

UNDERGROUND HARMONY - www.tpcdistribution.xf.cz

BLOODY MARY - <http://bloodymary.blog.cz>

HOW CAN LIMOKID KILL YOUR DREAMS? - www.myspace.com/killyourlimokiddreams

PODBRDSKÝ PARTIZÁN - podbrdskyPartyzan@seznam.cz

CERELITIDA - c_ml.hc@email.cz

CHOROBA MYSLI - prustrel@centrum.cz

TRHAVINA - inozuk@seznam.cz

HLUBOKÁ ORBA - orba@seznam.cz

NOISE MASTER - rabies-noise@volny.cz

DRUG - xvtippekx@seznam.cz

DRUNK NACH OSTEN! - paaya.ds@seznam.cz

BURYZONE - buryzone@seznam.cz

ABACK DISTRIBUTUCE

Petr Novák

Podbor 76

Hrochův Týnec, 538 62

www.degenerace.wz.cz

peta.aback@seznam.cz

Sobota 16.12.2006-metro stanice:
Santa Colona-CSO Casa del Rio-hrají:
77 PUÑALADAS, REPUNKNANJA,
ALIENTO A METADONA, SANTAS

No mas desalojos-takto se jmenuje další koncert na který vyrážím! Tentokrát je to Oi!/streetpunkový koncert, tudiž rád se podívám,jak to tu chodi. Na můj vkus vyrážím celkem dlouho, ale na španělský zase moc brzo! Na jedenáctou večer jsem na místě, ne zcela sám, ještě jdu se třemi čechy ze squatu, kteří vědí, kde se místo nachází=super, aspoň ho nebudu muset ustavičně hledat jaku kupu dalších, co mě teprve v tuto chvíli nevědomky čeká. Dorážíme na místo, vstup je 3Eura, což je v klidu-no, s

těmito myšma 25Euro na 2,5 měsíce to už moc v klidu není! První, co udělám když vejdou dovnitř-jdu se podívat, jak to vypadá s místem na hrani, uf, uf, po pravý straně vcházim do velkého sálu s metrovým podiem a z toho zrovna moc nadšeněj nejsem, usuzuju, že dnešní koncert nijak extra zvlášť nejspí nebude; taky že nebyl, ale nechci předbíhat! Po levé straně je malá místnost s barem a vedle jsou hajzlíky jak pro holky, tak pro kluky. Na baru tu prodávají alkohol, nealkohol, pivo pouze v plechovkách, jak si tak všimám-je to tu skoro všeude, nejrakvíčtější. Plechovky prodávají trojdecky=0,33ml, tohle se mě právě na tom libí ze všeho nejvíce. Peníze vyberou krom vstupu ještě na baru, tudiž mohou dát vstupný za pár korun, nebo dokonce zadarmo. Neustavičně se už těším, až začne hrát první kapela, (na letáku není psaný start koncertu) protože jsem zvědavý, jak tu probíhají Oi!/punk koncerty, narodil od nás. Padne půlnoc, jedna ráno-v tu chvíli jsem tak trochu nervózní, kdy jako vyleze nějaká kapela na podium a začne vrzat! Koukám ale, že pořadatel koncertu řeší něco se zpěvovýma bednami, něco není v pořádku a tak se čeká na to, až nějaká z kapel přiveze svoje zpěvový bedny. To se podaří až kolem půl 2 ráno. OK! Vyměň bedny a už vidím, jak první kapela leze na podium připravit se na hrani! Kapela se jmenuje 77 PUÑALADAS, čtyřčlenný sestavy a je kompletně složená z „punkových holek“, což mě je strašně sympatický, když vidím ty holky, že je fakt baví! A krom toho dívky jsou hodně roztomilý v tváříkách, zejména kytaristka se mě hodně líbí! Holky mají na sobě takovou tu punk image 80.let,jenže narodil třeba od holek, co chodi třeba na antifest mají věci DIY a ně předražený hadry z debilních krámu, jako jsou u nás-nemyslete si, tady jsou taky, mraky jich tady je... (abych někoho neurazil, tak větinou mám namysli ty obchody s hadrama, ně s deskama!) No tak k věci... Kapela začne po asi 30-40 minutovém připravování nástrojů hrát=konečně! Začíná se ve dvě ráno, to je mazec co? Největší stranda je ta, jak se postupem

mýho pobytu dozvídám, že to tady kvůli těm nesnesitelným vedrům v létě je normální začinat kolem ranních hodin s koncertem, tady ve Španělsku se hold žije v noci! Okej, zase jsem trochu odskočil, holky hrají, jak je psáno v jejich názvu 77 styl punk, jsou krapet nervózní, čehož jsem si všimnul, ale celkem jim to šlape dobře, místama je tam trochu zádrhelů, hudba je pomála někdy až přiliš, zato dosti netypická, opravdu až zvláštní! Chvílema mě krapet nudí, jinak v pohodě, holky hrajou na plnej výkon, což je úctyhodný! Hrajou asi zhruba 30-40 minut, po nich na Stupujou REPUNKNANJA se svým oidestrom punkem jak je již psáno na letáku. Zase příprava kapely trvá kolem 45 minut a to trvá i u další, že to hrůza takhle dlouho čekat pořád mezi kapelama, ty pauzy jsou až příliš dlouhé! Lidi celkem přitažují k pódiu, co jsem sledoval, tak že jich taky dost odeslo ještě před začátkem koncertu-asi kvůli tomu čekání! Tady už je znát trochu lepší hrácké umění, libí se mě to fest! Hrají celkem energicky a má to šávu, ještě co mě opět překvapuje, že na koncertě je hodně holek! Další věc, že všichni ti punx and skins mají na sobě otrhaný DIY hadry a ně z těch zmiňovaných obchodů! Prostě tady ty lidi mají opravdu hadry svý výroby, hlavně kde by na to větinou vzaly prachy, když drtivá většina punx žije na squatech a žerou z kontejnerů...tohle je taky můj případ hehe! REPUNKNANJA to trochu oživuje, ale já už začinám být krapet na hraně spánku. Vydřím ještě další, předposlední kapelu ALIENTO A METADONA a pak táhnu na squat chrápá! Takhle kapela je až z Madridu a hraje parádní hc/punk, ani nevím, k čemu bych to přirovnal, každopádně tady je vidět evidentně vyhranost a hrácké umění=paráda! Hrajou na dvě kajtry s hodně hustým zvukem pěkně nahlas. Texty chrlí zpěvák v mateřštině a stojí to fakt za to! Od této kapely bych chtěl nějakou nahrávku hned! Jediný, co tu za celou dobu nevidím, jsou distra akorát jedno s našivkami a to je vše. Další kapela SANTAS přej snad ani nehrála, no nevím, já už byl

strašně ospalý, tak jsem jel po třetí kapele na squat (domů). Atmosféra nebyla skoro žádná, zato lidi a kapely v klidku.

Concierto hc/punk. Pátek 29.12.2006, metro stanice: Guinardo, místo: Mas Guinardó, hrají: GULAG, RELEASING HATE, SPANDAU BULLET, FALLEN

O tomto koncertě se dozvídám skrz obchod Daily Records, který leží nedaleko hlavní třídy v Barceloně, na La Rambla, opravdu coby kamenem dohodil! Obchod s deskama tady je celkem hodně, ale ne zas až tak hodně velký výběr hc/punku, i když na první dojem jsem z toho byl

NO MAS DESALOJOS

CONCIERTO DE APOYO CONTRA
EL DESALOJO DE
VILLAFARRUKI

REPUNKNANCIA

Punk Dest-Of!

77 PUÑALADAS

Street-punk

SANTAS

Punk

ALIENTO A METADONA

Punk-Madriz

16 Diciembre CSO CASA DEL RIO, LINES 1 METRO, BARCO DE VIVE
Santa Colona, BARCELONA, a partir de las 19 Punkfest

77 PUÑALADAS

77 PUÑALADAS

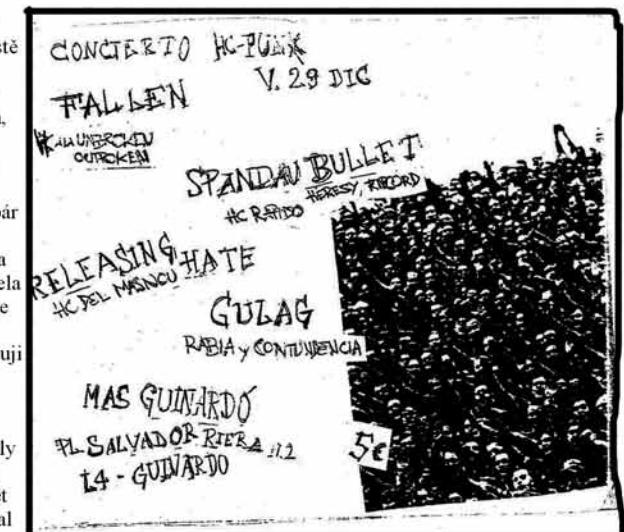
hodně unešené! Koupil jsem si vedle vobchodu repress oboustranýho picture LP Discharge-Never Again, takže radostí jen já sám, u Daily Recs se dají sehnat jinak original pressy z 80. let jako sedmpalec Chrongen, LP U.K. Subs, G.B.H., komplilační LP „Punk and disordely“, nebo LP starýho italského hardcore též z 80. let Indigesti, jenomže to stál 80 Euro, což mě přijde jako totální hovadina dát za desku 80 Ěček, jen kvůli tomu, že je to originál výlís, myslím že nahrávka, kterou mám doma na kazetě mě postačí. Teď jdu k samotnému koncertu... No nejdřív jedu na zmíněnou stanici metra Guinardo, jak jinak než na černo, později se mě to taky vyplatí! Ooo ano, jel jsem k Fabo! Na Jungla později, půjčit si nějaký CD, abych měl co poslouchat, ale bohužel mě chytily revizori, snažil jsem se utýct, ale marně, revizor mě chytíl pod krkem a švíhl se mnou na lavičku, s tím, že jsem jim říkal, že nic nemám, vytáhl ze mě občanku a pokuta se už načítá... Kurva! Tak teď už ale vážně. Z Guinarda pak chvíli bloudím a narázím na squat, kde žijí sami poláci, ptám se jich napůl česky, napůl anglicky (trochu mě to naučilo začít se učit anglicky), jestli tedy vědí, kde je místo koncertu, oni že nevědí, ale jedna holka, co je s nima mrkně do mapy města, ale zvlášť chýtrá z toho taky není, pozvou mě dál, dovnitř squatu, tohle je malinkatá místnost, ale i tak v pohodě. Říká, že půjde se mnou a pomůže mě to místo najít, to je paráda odvětum.. Tak to tedy zkoušíme najít, ale bohužel bloudíme pořád dokola, zhruba 2 hodiny, fakt už mě z toho mrdá a mám tak trochu skepsi, že přijdu na koncert pozdě a nestihnu nějakou kapelu, taky že jo, prosral jsem nakonec dvě kapely a to GULAG a

RELEASING HATE, což mě dost štvě, ale zase na druhou stranu jsem neprosvíhl SPANDAU BULLET, na který sem se moc těšil, když na letáku bylo psáno: HC jako Heresy, Ripcord. No a taky že jo! Srandá největší teprve přichází. Místo Mas Guinardó objevujeme po dlouhém bloudění uličkama Barcelony, tady ty ulice jsou všechny skoro stejný, takže si připadáte, že stojíte na místě, nebo chodíte stále dokola, za tohle sem Barcelonu fakt nenáviděl v jistém slova smyslu. Místo se nachází kousíček od metro stanice Guinardo, je to coby kamenem dohodil odtud, my jsme bohužel neustále chodili dokoła a já jsem dokonce šel kolem, jenomže dům se kryl s dalším rohem baráku, tak proto jsem ho přehlídli. Na tom domě, když přijde blíž svítí velký nápis Mas Guinardó, je to celkem sranka, když si na to vzpomenu. Vcházíme dovnitř, vstup už se nevybírá, protože hrály už dvě kapely, o nichž sem psal, holčina jede taky dovnitř pro nějaký tabák nebo co. (a nebyl to náhodou hasič Peťo? redakční pozn.) Už ji nevidím, tak ji ani nestihu poděkovat, což mě v tu chvíli docela mrzí, ale poté o týden později ji vidím na narozkovém koncertě basáka Fabi, který hraje v NO CONFORME a na kytaru v DISNIGHT BASTARDS. Tak konečně ke koncertu. Jako třetí na to jdou manici SPANDAU BULLET, natěšeně jsem jak hajzl. V sálku, který je na hardcore akorát dělané zhruba postáv kolem 40 lidí, což je docela málo, vidím první distra a celkem solidní vinyly... tak tohle zkrátka miluju, hrabat se v deskách.. Prohrabu se a už začiná kapela hrát, hned jdu dopředu, ohacenej o dva singly do sbírky a poslouhám walkmana-tohle byl dobrý koncert hodnotím na závěr.

vidím na trikách a kytarách nápis vegan a sXe. Chlapci jak hráblý do strun, hned je mi jasné o co jde. Prostě ty kapely, který byly zmínovaný na letáku vůbec nelhaly, spíš to šlapalo ještě rychleji, hráli fastcore jak svíňa, s občasnejma crust nájezdama v začátcích, co hrájou Mass Genocide Process-opradvu! Od začátku až do konce jeli jak draha, skvělý výkon, páři lidi kapelu ocení, jinak nic extra, trochu se zvrhává menší moshovačka o to, kdo koho hodí na pódium. Kapela dohrála, zhruba 15 minutová pauza je pro další bandu a já toho využívám hrabáním v distru, taky se tu seznamuji s Urim z mistního labelu Sell Our Souls recs (prodává v obchodě s deskama Daily recs), který má na kontě vydání samotného singlu kapely z Barcelony THIS TIME AROUND (který se mě ocitl v distru), nebo opět mistní kapely CINDER spoluvedyával jím CD, kde mají výhy z různých

singlů, split singlů a dema, něco jako diskografie by se to dalo nazvat, akorát že CD pojmenovali jako album... Uri je fajnový chlapík, prohozují s ním pář lov a vybirám si z jeho distra za výměnu našich CD samostatný singl Defiance No Time, který jsem dlouho scháňel-mám radost. Vedle má distro další skvělý člověk Dani, s kterým se opět seznamuji, chce vyměnit naše CD za jejich bílý singl kapely SIBERIA, v který hraje na basu, abych nezapomněl, hraje ještě v dalších kapelách krom SIBERIA a to v HORROR, ÜBER, RELEASING HATE, kterí to dneska hráli. Přistupuju na výměnu a měním s ním naše CD za jeho singl. Pěkná to vzpomínka.

Další začínají hrají FALLEN, jak je psáno na letáku alá Unbroken. Outpoken no nevím, tyhle směchy jsem ještě neměl tu čest slyšet, ale ani mě to nějak zvlášť netáhne, jestliže se podobají FALLEN. Oni hrají takový ten temný emo/hc, hrají opravdu dobře, mě to moc nebaví, každopádně Kubo, tohle by se ti libilo! :) Trochu na ně postává pář lidi, co zbylo a šmitec adios hombre, jede se domů. Jelikož jsou dvě hodiny ráno a metro otevírají až od pěti, řeším nějaký odvoz od místních lidí, bubeník z ÜBER a RELEASING HATE, kterýho vzhéptá poznávám a seznamuji se s ním-fajnový chlapík se z něj jevi-domlovuváme se, že mě vezme k hlavní třídě de Lá Rambla a odtamtud počkám na metro. OK, tak jedem, ještě se rozloučím s lidma, s kterýma jsem se dnes seznámil, respektive s Danim a Urim a mužu vyrazí. Jedu jeho autem šílenejma uličkama a posloucháme přítom GISIM, říká že je to jeho nejoblibější kapela, miluju GISIM mu říkám, jen tak nadarmo nemám na zádech jejich plachtu! Ještě mě říká, že by chtěl vidět vystoupení YACOPSAE, říkám mu, že jsem na nich byl a že se mě moc libili. A taky že se zítra, vlastně už dneska uvidíme na dalším koncertu, kde hraje s RELEASING HATE. Moc se těším, mezikád, jak sme kecali, (spíš tak blektám hehe, ale to nejdůležitější ze sebe dostanu, tak co!) tak dorazíme na místo, vystupují, matně mě ukazuje směr a jdu na Lá Rambla na metro zastávku Cataluna, bloudím a asi hodinu a půl hledám místo metro stanice. Po tý době ji nacházím-hurá(už mě to bloudění fakt sere) a čekám ještě hodinu do pěti, než otevřou metro, přicházejí ke mě dva lidi, mezi nimi čekáním jestli prý nechci koupit hasič, ne nechci a ani nemám prachy, stejně bych ho nekoupil.. Čekám ob

Concert Hardcore 30.12.2006, metro stanice Via Julia, místo: Casal de Joves Roquetes, hrají: CINDER, RELEASING HATE, EFFORT, A.I.D.

Opět vycházím ze squatu s tím, že jsem si nakreslil malou mapku na druhou stranu letáku, protože bez těch popisků, týdajú ulic bych místo jen stěží našel. Jak už mě je známo, tak ze včerejška nějaký místo hledat v malých, uzoučkých uličkách Barcelony není žádná srama, je to o nervy. Klasika jako včera, asi tak 3 kilometrové bloudění dokola, hlavně že mám nakreslenou mapku, opravdu unikátní, ale ve velkou bezvýznamný=běs! Po chvíli bloudění se ptám jednoho pána kudytudy, jenž mě ukáže správnou cestu, po které se vydám, super, ale opět jsem zabloudil. Opětovný bloudění a co nevidět potkávám toho samého pána zase, ten je tak hodný, když vidí, jak bloudím a odvede mě před místo koncertu. Ten pán byl tak ochotný, že řekl svý manželce, at' jde domů, že mě ukáže cestu a za chvíli přijde, ušel se mnou asi 0,5km, za což mu vděčím, jinak nevím nevím, podle té mapky bych tam chodil ještě teď. Nemám ještě vyhráno, sice ukázal, kde že místo leží, ale jen tak na hrubo přes větší ulici, v domnění, že koncert začíná v 21:00h. Což je na Španělsko nesmírně brzo, tak na ukazovaném místě není ani noha. Přeci jenom nespěl se a neukázal mně špatný místo. Řekl bych že jo, ale pak se ukáže, že měl pravdu. Popocházím dál, klasicky bloudím vysněnejma uličkama - ně dělám si sramu, nenaďím je! Chvíli se motám, jdu kolem nějaký knajpy, kde před ní postávají asi 4 divní lidé, co po mě fakt divně koukaj, ale toho si všimnu, až se přiblížím blíž. Typoval jsem je na španělský nácky, opravdu když jsem je spatřil, vysmívali se mě, házeli na mě vražedný pohledy, něco si dmrlí pod vousy a tak trochu i jako náckové vypadali. S toho jsem usoudil, že je dobrý rychle odcupitat pryč. Po pář metrach vidím knajpu, ve které se zeptám kde je koncert a hněd mě bylo vysvětleno nějakým španělkem oplackovaným, že koncert je o ulici podemnou, na témž místě, co mě prvně ukazoval ten hodný pán (ještě k tomu španělákovi, proč zrovna pišu o španělákovi, protože ve španělsku jak sem postřeh se trochu rozšířil obzor, žije zde hodně přistěhovalců z celé evropy, také hodně pákistánčů, který tady mají na každém druhém rohu malý obchod, něco ve stylu malý samoobsluhy..) Sejdou ulici a už nacházím místo dění koncertu=paráda! Vlez 4 Euro. Na místní kapely nic moc levnýho, koncert se nenachází na squatě, tudíž nevím kolik musí platit pronájem atd.. Tak proč ne. Po chvíli čekání se nahrnou lidi, kteří

naplňujou malou místnost na dnešní koncert. Nechybi zde distra. První na to jdou RELEASING HATE, který dnes mám tu čest vidět, když jsem je včera propašl. Hrajou takový industrial hardcorepunk, se zpěvem by zněl o hodně více. Nevím k čemu bych je přirovnal, trochu mě baví, trochu ne, tak půl na půl. Mezi pauzou vyměňují se sympathetic brazilcem CD za násivky s logem vegan. Sympathický chlapík, který dělá veganský násivky tak, že kreslí nebo tiskne bílou barvou na kus látky, jak originalní že?! Moc se mi líbil ten DIY přístup co z toho vychází. Co se ale koncertu týče, hlavně návštěvnost, tak z tý moc dobrý pocit nemám, skoro všichni mě přidou uměli jak z nějakého filmu nebo co-maj strašně nažehlený hadýrky a když hrajou kapely, tak z nich dělaj strašný bohemý, ani jedna kapela, co dnes hrála, neměla skoro žádnou šťávu a energii a všichni se z toho mohli zbláznit, co by dělali, kdyby sem přijeli zahrát třeba Lahar, ty by to tam rozsekali na prach a popel! (ne každej se uposírává u Lahar Petó! -redakční pozn.) Na mě to alespoň takhle působilo. Opravdu divný prostředí. No nic, druži jdou na rádu A.I.D., hrajou takovej typ starých bostonských kapel, hodně melodickej punkrocku, jako byli třeba The Proletariat, ale ty znějí asi 10krát energičtěji, než tato grupa. Chvíli je poslouchám a nechápal kroutím hlavou, co se libi pleskajicimu publiku na této kapele, pevně věřím že spousta emo kapel by jim po všech stránkách nathrala prdel. Poslouchám poslouchám a lituju toho, že zrovna nejsou v čechách u nás někde na koncertě třeba v Yachtu v Brně. No nic, s překousnutím, ale i tak sledují aspoň postupy hrani kytar a techniku bicmena když už nic jiného. O pauze se seznamují s onašivkováným punkerem Janem, se zpěvákem kapely HIPOKONDRIA, týpek co bydlí na squatě a dělá koncerty hned vedle na ulici.(viz. první report) Hodně sympathetic týpek to jest. Jako třetí lezou na mikropodium EFFORT, tohle je typ takovýho youth crew hardcore, moc už si přesně nevybavují jejich hudební produci, přesně vím, že mě moc nebaví. Celkem nudný hardcore a publikum zase plesá... Možná že kdybysti si pistil doma třeba SPS, budu na tom lip, opravdu! Čtvrtá a poslední kapela na kterou sem se těšil a to díky tomu, že jeden můj známý si zde kupil jejich CD, jsou to CINDER - tyhle moštáci mají na CD nějaký to splitko, demo+samostatný vály na komplikaci. Praži old school hardcore, jako byli třeba jejich předchůdci DYS a jim podobným a ještě třeba MINOR THREAT. Na jejich set jsem zvědavý, celkem v pohodě, libi se mě to, zvláště cover od NEGATIVE APPROACH-Nothing, který si s nima zčásti odeřu. Hráli ještě cover od MISFITS-Last Cares. Oba jsou na CD akorát že z CD mi příde celá jejich produkce energičtější a dravější než naživo. Nebylo to špatný, ale ani tak dobrý. Koncert beru spíše jako speštění dne, noci.

8º PUNKVERSARIO "LA JUNGLA" FESTIVAL

VIERNES 5
20:00 campeonato de eskupitais.

SABADO 6
después concierto DEUT KARADKE

Domingo 7
20:00 h

SHITFACED (Thrill)
ZUSCHANDEN (Ger.)
LADIES & GENTELMAN
HORROR (Bcn)
FREEDOM (Por)
NO CONFORME (Gcn)
SQUASSAMENTO (Euskadi)
DIRTY POWER GAME (U)
+ SURPRESA
POST FATA RESURGO
N.O.W.C (Ger)
HEAVY METAL PARTY
No Olvides III
PELUCA..

8º PUNKVERSARIO „La Jungla“ festival, 5., 6., 7., 1. (Leden) 2007. Pátek, Sobota, Neděle. Metro stanice: Maragall, Místo: La Jungla. Hrají: SHITFACED, ZUSCHANDEN, HORROR, GIVE UP ALL HOPE, NO CONFORME, DIRTY POWER GAME, POST FATA RESURGO, atd..

Dnešní páteční večer (spíš ráno) mně probouzí mega rámus z ulice v domnění, že vedle spolubydlici na squatě mastej videohry na kompu, hluk je tak veliký, že jdu za nima, aby to ztlumili a po otevření dveří padám na

hubu, co může být za hluk... Vidím Simona jak kouká z okna na obrovitánský průvod dětí, kteří jsou na kamionech a házejí nám do oken bonbóny, kterých mají plný kýble, bonbóny se všechny po ulici, kolem je mraky lidí atd... Na kamionech mají dokonce i nějakou kapelu, pořád mlátež do bubnů a to jsou ty bubny, co mě vzbudili. Děti se smějí, mají na sobě oblyky Tří Králů, teď už mám jasno, co se děje a co to může být za maškarádu. Jasné-takhle se dělají v Barceloně dělají oslavy Tří Králů=mazec, na to musel být docela hrubý výdaje po finanční stránce. Průvod trvá asi tak necelou hodinu, táhne se ulici kolem našeho squatu a pak šmitec. Pěkný probuzeněcko a pěkná zábava čuměním z okna na ně. Teď u ke koncertu, nebo spíše ke koncertům. Koncerty jsou na tři dny, který probíhají na squatě La Jungle, jsou to narozeninový koncerty basáka Faby z NO CONFORME, má 30 let... Vyrážím v 19:00, protože na letáků je napsán začátek koncert už od 20:00, což se divím a nevěřím, když se hraje na squatu a může se začínat kdykoliv. Raději valim na přesno, abych začátek koncertu nepropásal. Jenže když dorázím na tu osmou, tak nikde nikdo,

vysedávám a čekám na začátek, ten byl až v 1:00 ráno. Mezitím čekám a vysedáváním tady potkávám Eathna z Guided Cradle, tak házíme nějaký škopky, kečkame a páry můžeme začít před koncertem. Teď teprv zjišťuji, že od 20:00 má probíhat párty a později ráno až koncert. OK! Buduž sestavá. Díky Eathnovi za nějaký pivka. Kalime dole v místnosti s dalším lidma, ale možná až moc, protože dneska si z koncertu moc nepamatují díky alkoholu... Kola se začínají roztáčet tedy až v jednu. První na to lezou místní HORROR, (pozor-neplýst s anglickou kapelou!) za basou je kdo jiný než Dani, který hraje na basu ještě v dalších třech kapelách SIBERIA, ÜBER a RELEASING HATE, takže má o závabu postáranou. Tahle banda naživo zněla hodně finsky=total oldschool finopal ve stylu VARAUS, či KAAOS hehe.. Bohužel další kapelu (z pěti, co dnes hráli) si pamatuji akorát SHITFACED z Holandska, kterí zněli jako hrubější CASUALTIES, s trohou crustu navrch; dokonce kytařista, co měl červený bodliny vypadal jak zpěvák z Casualties a byl to fajnovej typěk. Na závěr prasily i cover Warsystem od Shitlickers, řekl bych, že jejich zvuk si vzali dost vzorem. Mezitím, co hráli kapely (už si opravdu nepamatují) pak už vim jenom to že po koncertě probíhala solidní afterparty až do svítání, na což sem reagoval šavli pod nohy fūū! Sobotní den pro mě začíná tak, že se probouzím na gauči asi ve 14:00 odpoledne tak napůl vyspanej, vedle mně na gauči pořád v kose po dobu trvání dvou hodin neustále někdo souložil a mařka u toho tak řvala, že jsem měl sto chuti zaplatit ji hubu polštářem... Někdo uvařil veganský žrálko a byl sem pozvaný na chálec, za což velmi děkuji. Do začátku dnešního koncertu, který začíná opětovně jako včera, v sedum hodin ráno, se jen tak pochlupuji po squatě a snažím se komunikovat s místníma domorodcem. Přeskočím pochlakování a jdu hned ke koncertu, jako první to rozbalujou místní NO CONFORME se svým hrubým crustem, tahle kapela mě omámlila s vystoupením již minule a jinak tomu není v nahrávce, mají split LP s CAOS ÖK a samotný singl, který vyšel na dvou amerických labelech, singl je masakr. Jo seženeš ho u mě v distru. Jejich nasýpovaný dnešní set jim moc nevychází jak pozoruj, pořád něco vypadává, ale nevadí, já jsem spokojen. Kytařista Chico (mimochodem tenhle týpek hraje na kytařu v TOTALICKERS, kteří hráli u nás v čechách jediný koncert v Brně ve zkušebně, konal se 27.5.2007 a byl hodně povedený. Ještě dříve hrál na kytařu v

NO CONFORME

Ö.B.N.I.=místní crust, mám dojem, že už zaniklá smečka.) spokojený nebyl, což bylo vidět a slyšet po skončení koncertu, kroutil hlavou a říkal něco, že dnes to stálo zapřd. Taký chci zmínit ještě to, že krom něho žijou všichni zbylí členové právě na tomto squatě. Druzi na to jdou GIVE UP ALL HOPE se svým temnějším crustem s vlivy ema a metalu, tahle kapela mně svoji produkci totálně preválcovala a troufám si říct, že v tomhle stylu, co hrájí patří r ozchodně z evropy mezi nejlepší kapelu vůbec=fakt masakr!! Jak pak by ně, když v kapeli působi hudebnici z kapel:

NAILBITER-basák, bubeník: VISION OF WAR-kytara; DOOM-kytarišta. Basák Lucas

je fajnovej typěk. Mohli ste je vidět u nás na 3 koncertech v létě 2007, respektive přesně 6., 7., 8. července. Tahle mašina hraje asi něco málo přes půl hodiny, plus dávají navrh 2 vály navíc. Další na to jdou SQUASSAMENTO. Hrajou powerviolence masakr, baví mně tak půl na půl. Čtvrtí hrajou DIRTY POWER GAME z Itálie. Dá se říct, že hrajou podobně, jako předchozí kapela, ale D.P.G. znějí více grindově. Je to v pohodě a navíc jsou to super lidi. Poslední myslím hráli-jestli si dobré pamatuji-N.O.W.C. z Německa, ale nejsem si jistý. Po koncertě probíhá další afterparty a do rána. Spíme zase tady na squatě, ale tentokrát na dvoupatrový posteli, dneska v neděli se už vůbec nevyspím, protože v jednom kuse valí bez přestání kazeták na plný kule, hold ne nadarmo probíhala afterparty. Vstávám okolo dvanacté, rozloučím se s některýma kapelama a mažu ke mě na squat se dospat. Večer se probouzim, ostatním od nás ze squatu říkám, že jdu na koncert, atď jdu se mnou. Prej djou a sou celkem spokojený, než začne hrát první kapela, jimž jsou SHITFACE, kteří svůj set zopakuji, protože tu vydrželi až do dneška. Jako v pátek rozbalili svůj set docela dobré, akorát se už na ně celkem podepsala trochu únava z předešlých alko dní. Postává tu na ně asi 10 lidí, z toho 2 machopogere, kteří si splétli koncert s ringem. Druzi na to vltíví POST FATA RESURGO z Itálie, ty se mi moc libili, hráli na půl emohardcore, tohle nemělo chybu, zněli hodně crustově. Za vokálem byla myslím holka... Další-poslední grupa, byl nějaký metal, vůbec mě to nebavilo, tak jsem je nesledoval, akorát Eathn říkal, že to byli přej dobrý hudebnici jak svíňa. Potom jsem kalil do ranních hodin a odjel ranním metrem chrápat domů na squat.

11.1.2007-Čtvrtek, místo: Squat Bloques Fantasta, hrají: LOS DOLARES

O tomhle koncertě se dozvídám dnes na La Jungle, když pro jednu holčinu z polska beru nahraný kazety. Předtím než se vydáme na pěší túru na koncert, se posilujem čajem, který vařím, přeci jenom je leden, ale večer v 22:00 hodin není zrovna hic ani tady. Na koncert vyrážím s basákem z kapely

NO CONFORME

MOLOTOV COCKTAIL a ještě s jedním týpkem. Cesta trvá zruba asi 3 kilometry, sice moc neutíká, ale co se dá dělat. Na místo dorázíme včas, potkávám tady opět Eathna, s kterm kecám, vypráví, že se byl podivat na některých squatech, moc se mu tam přej líbilo a že jestli chci, tak domluv s paní na tomhle squatu pro nás oba, paráda, ale nakonec odcházím po koncertě s dalšíma lidma někam na nějaký náměstí, kde jsou bary a kali se tam. Nebudu předbíhat. Tady na squat je vstup zadarmo, hrajou akorát LOS DOLARES, mám dojem, že je to místní kapela. K jejich hudbě-hrajou na dvě kajtry, znějí jako CONSUME, na což říká Ehn, že až moc. Hrajou přes půl hodiny-s hutným zvukem a konec. Moc se mě libili. Pak se přemísťujem na bar a společně ochutnáváme veganský drobenkový perník, mňam, byl výborne! Potom chvíliku čekání na ostatní lidi před squatem a vyrážíme směr náměstíku s barema. Ještě něco málo ke squatu-Eathnu říkal, že platí egyptského 20 Euro na měsíc za vodu a elektřinu, takže je nikdo nemůže údajně vyklidit, tím pádem mají jistý bydlení. Na náměstíku nás jede okolo 20 lidí, cesta za silnějšího větru nici moc, protože délka je minimálně okolo 2 km. Když dorázíme na místo, kde jsou kolem dokola bary, sedáme na lavičku, kolem dokola kolujou pivá s flaskou nějakého tvrdého chlastu. Takhle vysedáváme asi 3 hodiny, pak mažeme zpět na La Junglu, na který chvíli posedáváme atd.. Jedna holčinka mě tak trochu pomáhá s angličtinou, když vídi, že se ji snažím trochu naučit, vřele dekuji.. Pak už kolem 7 ráno táhnu na metro a jdu chrápat. Zajímavý den.

12.1.2007-Pátek, místo: Mas Guinardó, metro stanice L4 Guinardó, hraje: TAKE THE RISK, EAGERS, OUT COME THE WOLVES, NO SECOND CHANGE, DEATH IS NOT GLAMOROUS.

Na Mas Guinardó nejedu po první (teprve podruhé), takže cestu znám, což můžu být všechny, protože hledání jsem si v temných uličkách Barcelony užil opravdu až nad míru. Náš ještě není všem dnim konec, zitra mě čeká také bloudění-poslední hurá... Ale nepředbíhejme. Nakonec na koncert nejedu sám, jede semmou Čestmir okouknout situaci na hardcorepunk koncertě. Na Mas Guinardó dorázím krápet později, hrála nějaká kapela, která, to fakt nevím, u druhý a třetí si název už taky nepamatuj, akorát vím, že ve třetí kapely třímal mikrofon zpěvák CINDER.

nějak mě nevadí, že jsem propál prvni kapelu, jestli teda zněli jako zbytek kapel, co za ten večer hráli, protože ty kapely byly mrtvě nudný, na letáku bylo psáno u OUT COME THE WOLVES barcelona s Xe 80s Boston hardcore, nějak sem to tam ale totálně postrádal, starý bostonský kapely jako byli treba: JERRY'S KIDS, GANG GREEN, THE F.U.'S nebo GROINOIDZ by jim nakopali prdel hnadle. Koncert mě nebaví ani trochu, (spíše kapely) tak se alespoň hrabu v distrech, prohazují pář slov... No v distru nacházíš split singl See You In Hell/Mass Genocide Process- není se čemu divit, když vyšlo 2000 kusu. Je prima pocit naleznout kapely z mého kmene... Tři kapely odehráli, stále mě nic nezaujmulo, možná dva vály od kapely, kde zpívá zpěvák z CINDER.. Čtvrtí lezou nahoru NO SECOND CHANGE z Tarragony, jestli mě pamět nešáli... Opět nezávislý, publikum je sestaveno z nažehlených hardcoristů, opravdu zvláštní atmosféra, spíš si připadám jak na jiný planetě, coby pro otrhanýho squatterského crusteru... Ve předu u pódia v pravo po boku stojí hluček ypuji asi 14letých děcek a celková atmosféra koncertu stojí za starou bačkoru, něco jako před čtrnácti dněma na koncertě v Casal de Joves Roquetes, jo tyto dva koncerty dělal jeden a ten samej typék, takže se není čemu divit, rozhodně byl ale plně přátelské a strašně vděčnej. Jméno se mi vytratilo z hlavy... Sorry kámo! Kapela již poslední DEATH IS NOT GLAMOROUS z Suecia (Kurné kde to je ve Španělsku?) je psána jako největší tahák na letáku, ostatně leták je obrázek žraloka s otevřenou hubou, je zkopirován z jejich posledního singlu, který na mistře prodávají. Takže je jasny, na co se těší. Upřímem, jejich hudba je slad'áký oldschool hardcore, nenapadá mě k čemu je zrovna přiřovnat-a proč taky! Zvuk mají rozhodně nejlepší z předešlých kapel, z hudby je citit, že už nějaký ten pátek vrzou, ale mě osobně baví tak tři vály, zpěvák mluví dost mezi válama, což může být dost zajímavý a třeba právě v jejich textech je ta rozmanitost. Pá lidí výrvává přídavky po jejich setu, takže přidávají navrch tři vály. Z toho dva z nich nějaký cover, nepamatuj se, co hráli za covery, ale žádné válec to nebyl. Dojmy?? Asi takhle-kdybych si doma postil LP mých miláčků TOTALITÁŘ a začal skákat ze skříně jako jindy, tak mě to víc rozsehlá než tento koncert. Opravdu!

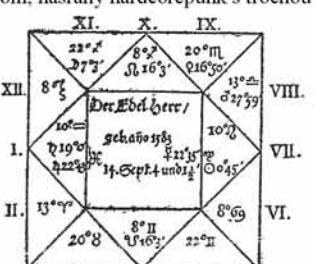

13.1.2007-Sobota, místo:Squat LaPapa,metro stanice:Sagrera,hraje: TENSION,OTAN,ÜBER,INVASION,FUCKED UP.

Můj poslední koncert v Barceloně, jak jinak než bez hledání místa, naštěstí to byla slabá půlhodinka, takže není co řešit, přicházím úplně mezi prvními vstup je dobrovolný, s tím, že čestlivý vyberou opět na baru. Vcházím do místnosti, spíš do menší haly na koncerty, je zde minipódium a vše řešíme Dani z kapely ÜBER (hraje ještě v dalších kapelách, ale má cenu je vypisovat, když už jsou psaný v předešlých reportech?), s kterou dnes hraje. Na koncert se schází celkem dost lidí, začátek je na desátoru večer, jenže tady ve Španělu nějaká půlhodinka zpozdění je putna. Jak pak by ne když slova jako siesta a maňana jsou hned v první linii! Heh. První do toho začnou sekat TENSION pozor! Sestava je složena opětovně ze stejných holek a to kompletně. Kolik že nás hraje kapel složených tak, abys viděl kompletně dívčí kapelu?! Žel ani jedna, maximálně u nás vidíš zpěvačku a možná basačku, bubenici, jenže háček je v tom, že na jedný ruce je spočítáš, s přehledem ti dva prsty zbydou, jako prd. Takže vrátím-li se ke kapely-holkám hudba šlápe ostrostě, hrájí hardcore punk s osobitým ksichtem, střední, střední šlapavý tempo mezi lidí. Libí se mi, že do toho jdou po hlavě, navrch jsou totálně v klidu, vidal jsem je jako diváky už na předešlých koncertech, hlavně basačku.

Paráda, jen tak dál! Druzi OTAN hrajou Oi! Punk, zpěvák je skinhead, ne že by to byl ten typ skinhead-předražený hadry a hovno v palici... Jejich hudba je nasraná a pěkně nakoplá, v tu ranu se squat naplní k prasknutí, OTAN sklizi velký úspěch u publika, zpěvák hodně mluví mezi válama, hodně lidí dost naslouchá, politický proslovu tu nechyběly, tolle

rozhodně nebyla ta tuctová Oi!Punk kapela, jako jsou u nás v ČR. Tohle mělo koule, náboj, poseství, žádná póza. Rozhodně dali najevo, co je sere, vůbec se s tím nemazali. Dobré kotel se na ně vaří. Spokojenost na obou stranách. Třetí do ringu ÜBER-místní grupa, skvělý set odehrál v podání dánšských INCONTROLLADOS, opravdu kytna zněla jak práve oni, nasraný hardcorepunk s trochu toho rokenroll feelingu.

SABADO 13 ENERO 22:00
csoLA PA PA c/sagrera 14

FUCKED UP OTAN INVASION TENSION ÜBER

Nejtěžší válec, co jsem za tento rok zatím viděl. Píšu to už s odstupem 10 měsíců!! Zpěvák dál podobný kreace jako Cal z DISCHARGE, ostatně byl mu vzhledově ksichtem trochu podobnejší, nebo rádil jako zpěvák z POIKKEUS, brutální peklo, jen sem čekal, kdy všechny zaškrťti na kabelu od mikráku. Já si zazvěřil jako svíňa. Chytil sem zpěváka a dostal sem nemilosrdný kopanec, že jsem letel z pódia, dobré mi tak, tohle bylo totální spontánnost publika a kapely. I když publikum bylo částečně vyklizeno od drávěho noisepunku, kapela dohrávala, poctivě vyvřávám přídavek, ale bez úspěchu. Narvali to do nás bez milosti, to se musí uznat, pro mě nej kapela vůbec!!! Kdo neviděl, nepochopí zřejmě. No Eathn říkal, že ho to nebavilo, za tu mě úplně nejvíc. Squat narvané k prasknutí, dost známejch obličejů a tak dále, teď už jenom všichni čekaj na FUCKED UP-hřeb večera. Na mistě se nachází minimálně 200-250, což je fakt slušný! Včera jsem našel na ulici nějaké hustej chlast, fakt dobré to chutnalo a ještě víc zkalovalo. Jelikož to zkalovalo možná až moc, tak jsem nabídl basače z FUCKED UP, za to jsem dostal od ni druhý jejich CD, který mě ve finále nějaký pičus ukradl, kurva to mě sere, páč darovaný věci sou ty nejcennější. Škoda že chodej na koncerty i takovýhle lidi! Co kradou, respektive okrádaj svý kámoše, nebo jak už to vyjádřit. Tohle mě opravdu ročili!! Začínaj do nás pumpovat jejich brutal HC/punk set, na

ně se strhává totální peklo! Tohle jsem nezažil ani v Brně. Skácu z pódia a moshuju nad hlavama, pluji poměrně dlouho a pořád a pořád dokola! Fakt sila!! Kotel se vaří minimálně ve 100 lidech, lidi stoej u bubenika, prostě všude jich je mrtvě, kapela se mačká, ale vůbec ji to nevadí! Stále do nás pumpuje jeden vál za druhým, přídavky dávají mrtvě, anž by někdo chtěl pustit kapelu z pódia. Zběsilost na desátou bych nazval tento koncert. Pro mě nejlepší koncert, který sem v Barceloně zažil. Dobrá tečka nakonec. Po koncertě jdeme tlupa zhruba 10 lidí, v čele s Fabou asi 3 kilometry na squat La Jungla, přičemž po cestě někdo nachází fotbalový míč a tak si kopem fotbalék...Krom toho CD neměl tento koncert žádné zápor=skvělý!!!

(Peťa Degenerátor)

Předsudky od Pepyqueua

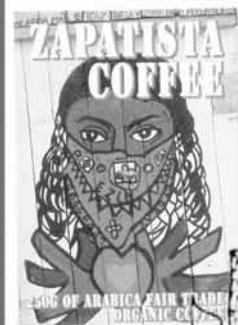
Je to zbytečná součást myšlení,
A nikdy se to nezmění,
Je to ve mě, v tobě, ve všech lidech,
Ale někdo to pomine, jiný zase přecení.
Vidíš ho, cigána? Nepracuje, kradec!
A vidí jeho, on má dreyd, fetuje tak mladě!
A tenhleten má tetování,
Jistě byl už v kriminále,
Jenom já sem ideální,
Jenom já jsem ten dokonalej.
A viš co ti řeknu já?
Treba cigáni, tomu říkám rodina!
Drží vždycky při sobě,
I když hodně jich je takových.
Hodně jich je v pohodě.
Co co dredař? Ten tvůj feták?
Smaži koko, bere keták?
A co když je to vegan, co když je to sXe?
A miluje zvířata? Copak to je tolik zlé?
Nemýt se a nejist kuřata?
A copak člověk s tetováním,
Musí být hned vrah?
Umění je ledajaké,
Má spousty různých drah.
Bohužel když pozér,
Pózu na sebe navali,
Jenom chlastá, blbě kecá, obtěžuje okoli.
Říká hrde: Já jsem punk!!!
A stará se jen jak sehnat skunk!!!
Nedivím se vůbec lidem,
Co pankáče neznaji,
Nazvou-li je idioty,
A navic se neptají.
A když potkáš kravatáčka,

Hned to nemusi být debil,
Co myslí jen na prachy.
Nebo něco zdědil.
Muže to být dobrý týpek
A mit správný názory.
Nenech se zmást sakem, kámo,
Nebud' jako ostatní.
Co tě souděj podle vzhledu
A ne podle vlastnosti.
Kvůli hloupým předsudkům,
Vzniká hodně pomluv.
Tak se nejdřív rozmysli,
Nebo vůbec memluv!!!!

PEPYQUEUA

MEXICKÁ KÁVA

ZAPATISTA
COFFEE

ZAPATISTA COFFEE

250G OF ARABICA FAIR TRADE ORGANIC COFFEE

250G OF ARABICA FAIR TRADE ORGANIC COFFEE

ANTI

Pijete rádi kávu? Jestli ano, nyní můžete pitím kávy podpořit anarchisty v mexickém Chiapasu, kde každodenně bojují za svoji samostatnost. Jedno balení 250 gramů mléte zrnkové kávy arabského typu stojí 80 korun a celá částka putuje přímo jim. Obchoduje se způsobem "Fair Trade", jinak by od běžných obchodníků za jedno balení dostali třikrát méně. Káva má výtečnou chut a dodá silu do každého dne! Více na: www.cafe-libertad.de nebo na mailu: chyba.zine@centrum.cz, klidně ti odpovím na jakýkoliv dotaz...

*! SOLIDARITA *

ZAKOUPIT MŮŽETE U MAZIHO NA tel.: 721 644 655
VOLEJTE, NEBO PIŠTE SMS, DONESU VÁM JI KAMKOLI

zahod' svůj mp3 player
smaž svůj myspace profil
zapal svoje myspace "friends"
znič svoje icq číslo
vrat' se ke kořenům
namydli známky
opráš svoje pastelky
vyjdi ven a ukaž svou tvář

ANTIFA HA HA HA!

NOVÁ TVÁŘ ANTIFA!
BOJUJ PROTIV ČISTOTĚ!

NEDEJ MÝOLU ČÁONOV ŠANCÍ!

antiFA.vic než slova.
antiFA.s čistotou zatočí!

samozřejmě v Jihlavě! dále se dá zakoupit v klubu 007 v Praze, ve Vrahovi v Rožnově pod Radhoštěm, či ve Futře v Orlové...

Koonda Holaa and the Beetchees - Cocky cuties Radon Studio
(www.radonstudio.com)
Po vystoupení tohoto oneman projektu bývalého člena

legendárních F.P.B. v Edgarovi v Jihlavě sem tenhle nosič nemoh nezakoupit. Jedná se o parádní experimentální počin, kde chlapík mixuje elektronickou hudbu v podobě různých samplů dohromady s klávesama a kytarou, kterou má napojenou na spousty krabiček s efektami, což dohromady tvoří parádní rytmickej chaos. Do toho všechno zpívá parádním hlasem, něco jak když Lou Reed najde v nějakém koutě počítac a začne mastit ten svůj androš... a ve všem to skryté moudro... některý pasáže mi silně připomínají pozdější nahrávky Crass. Na živo na mě teda zapůsobil mnohem líp, ale i tak dobrý počin.

Aktivna Propaganda - Nempremagljiv odpor. Neskončna borba. Neustavljiva revolucija. BUM Recs.
(www.akd-izbruh.org)
www.myspace.com/aktivna666

Slovinská Aktivna Propaganda je jedna z mejch srdcovek a tenhle nejnovější počin je zrovna taková malá diskografie obsahující alba: „Krvavi Krog-trash demo 2006“, „Na ruševinah kapitalismu...“, matroš ze splitu se SODN' DAN a živák z 11.11.2006 v Ljublani v AKC Metelkova.

AP je kapelkou, co vás dostane jak parádně zahraným zmetalizovaným anarchopunkem jak noha, lehce řízlým oldschool hardcore vlivama, co vám nedá spát, dokud si to večer před spaním a ráno před školou/práci pětkrát nepustíte, tak i parádnima hodně politicky laděnejma textama (jak už bystřejší z vás z názvu kapely pochopili). Co písnička to hymna k prozpěvování u mytí nádobí, či utíráni schodů. Myslim, že vidět /slyšet toto naživo, jen tak se z toho nevpamatuju... Když sme hráli v Rumunsku, zrovna tam hráli týden po nás... škoda! Sakra tohle album fakt diktuje!!!

Road Kill Zombies - The end of the beginning
Road Kill Production
(roadkillzombies@rock.com)
www.myspace.com/roadkillzombies

Yeah dejby! Tak tohle je rokec jak má být! S touhle berlínskou squadrou bláznu sme podstoupili gig v Jihlavě a kdo neslyšel, kojotsky prohloupil!!! Když vylezli tito zjeváci z dodávky společně s crust veteránama MVD, říkal sem si, že tohle bude mazec... Totální oldskuláci a když se vyškrabali na podium a spustili ten svůj úplně nadupanéj špinavej punkovej rock'n'roll, nedalo se dělat nic jiného než spustit nekonečný pogo a metat kotrmelce... Samozřejmě že tohle CD se nedá srovnávat s živým

vystoupením, protože se za první ochuzujete o brutální show a za druhý o jedinečnej live zvuk... Na tomhle CD je něco okolo 20 minut muziky, 6 masakrálních rock'n'rolovejch válů, jak když se Elvis spaktuje s partou pankáčů, uvnitř lepeného DIY obalu plakátek s textama, plakátem a samolepkama... Navíc to jsou fakt dobrý člověci! „Vitejte ve

městě smrti, kde na vás každej sere, jediná věc, která tu doopravdy funguje je hrát sakra nahlas!!“ Uh... .

Pavilionul 32

Niciodata Gluga Neagra aka Black Hood Society Recs.
www.aro.ecabytes.net/pavilionul32
Jupi! Je tu další album rumunskej bláznu! Tahle kapela snad nedělá nic

jiného, než že jezdí turné po evropě... když hráli u nás, jel sem na ně i do Brna, druhé koncert hráli v Jihlavě u nás v garáži a to bylo peklo řeknu vám! Nově hrajou v jiný sestavě-vyměnili basáka a bubenika a kapela si jede v pekelným štýlu. Představ si osobitej zběsilej rychlej hardcore/punk, navíc jak do něj hulákJ dva lidi rumunsky fakt dobrý texty... Nevim k čemu bych to přirovnal, což je myslim dobré. Koho furt bavi přirovnávat kapely k tomu „úžasnýmu“ portlandskýmu stylu? Tihle lidi jsou jedni z mála aktivních v Rumunsku (mohli ste si přečíst rozhovor s Tavim-zpěvákem tejhle bandy v třetím čísle Chyba funzinu) a svou práci odvádí fakt parádně. 100% nasazení a nadšení v DIY scéně -Tavi a novej basák Narcis dělá internacionální fanzin v angličtině a navíc mrté koncertů u nich doma ve městě zvaném Timisoara. Na tomhle albu najdeš přenahráty vály z předchozího alba „Camasa de forta“ + mrté novejch válů, co fakt dávaj. Jestli bys měl o tohle CD zájem, mám ještě pár kousků v distribu... napiš si... originál za 150, což je vpocho myslim!

WWW.CZECHCORE.CZ
mrté informaci o koncertech vydaných deskách a spousty keců!!!!

Human Steak - Selana

DIY

www.humansteak.net

Hehehe, jelikož sou tihle tři magoři kámoši, tak bych tuhle recenzi asi neměl pohnout že? Tak dobře

... Human Steak jsou z Jihlavy a hrajou pangrok. Nene, tak jednoduchý to nebude. Human Steak sou z marsu a hrajou (až to musím říct takhle neslušně) kurefsky dobrej bigboší podobně jako jejich hudební kolegové GNU, Možná Sdělení, či Wollongong avšak ve svém osobitým stylu, kterým se od svých kolegů tak trochu odpojujou. Od předchozích let, kdy se banda spíše ubírala do vod špinavého grunge, udělali dost velké krok jinam a to šlápnutí jim sakra vyšlo.

Melancholicko-nasranou hudební linku se spoustou zajímavých postupů doplňujou lehce dadaisticko-lyricky-tajemný texty pro zamýšlení, co ti nedaj spát, protože:

„Když hledáš moc, dělej to rafinovaně. Všichni tě slepě podporíme a staneme se tím, co tě nadnáší. Až té ale příboj shodi z koně a odnes tě na vlnách davu do obnaženého chrámu tvých lží, bude pozdě na útěk do žití.“ Parádně udělaněj barevněj obal v režii cyberpunkového šílence Chrousta tomu dává ještě víc na zadek a tobě nezbývá doopravdy fakt nic jiného, než si to pořídit! U mě vládne pátá písnička s názvem „Machocao“. Uhuh

OWN - The Nuremberg trials + From the ashes of a revolution

DIY

www.myspace.com/ownband

www.owncore.de

Tak tihle týpcí z německého Norimberku mají

svůj styl. Někteří z vás je mohli vidět u nás na jejich turné v březnu 2007 a nevím jak vám, ale mě se tahle kapela fakt zarylala do paměti. Jak hudebně, tak jako lidé, s kterejma se dobré povídalo... Kapela produkuje fakt zajímavou změť experimentálního chaotického hardcore s metalovejma výjezdama do výšin, který se posléze přemění do emotivních pasáží, co se zas mění v totální chaos (ale sakra dobrě organizované!!)... Hráči fakt dobře ovládají svý nástroje a naživo jsou ještě masakrálnejší! Obě dvě alba jsou dost dobře zvukově vyvedený a textová stránka je posouvá zas o stupinek výš, zčekuj stránky a přečti si je (jestli alespoň trochu zvládáš angličtinu) ...

Pindik - Goretrropy

DIY

Uárrgh! Je to tu.

Všichni se zbláznili. Pindik je projekt Frišty benubenka z Průmyslový Smrti na

kterým se podíleli člověci z Human Steak+mistr létařící Peťák. Album obsahuje osm válů disku gore grindu s ujetejm intrama a názvama, tak jak to bejvá zvykem. Tohle je recess je má bejt a kdybyste toho člověka znali, asi pochopíte o co de. U mě vedou války „cihlomaniak se vraci“ a „mravenci“. Jako bonus goregrindovéj cover starýho fláku „plavala husička“ live a zdar. Jestli máš rád uchylárny, napiš si o něj, za tři pětky je tvoje.

I.O.U. A cause for anxiety 7'EP

DIY konspirace

www.lighthouserecordings.nu/iou/

Uuh sakra! Tuhle norskou partičkou šlo před pár lety vidět a parádně i slyšet ve Žďáře nad Sázavou, kde hráli s německejma brutičema

BOMBENALARM-koncert sem zažil a málem nepřežil... To, co tahle banda hraje, fakt nemá chybou. Propracované hardcore/punk, trochu do oldschoolu s metalovejma sólrama, který tomu všemu dávaj korunku-ne však žádný křečovitý sady ala HELLOWEEN-hehe (solička sou jen ve dvou válech), texty zpíváne né v matřtině, nýbrž v angličtině, což je možná škoda, avšak jejich dobrá angličtina to všechno nemůže pokazit. Texty jsou psané s jistou posloupnosti, žádná rýmovačka, avšak pěkně lyricky zpracovaný. U mě vede poslední písnička na B straně zvaná Blindness&Insight, v který použili navíc španělky a flétnu, což mě vždycky posadí na zadek, když kapely použijou pro hardcore/punk tak netradiční nástroj. Je těžký dýchat-It's hard to breathe. Malá destička v oranžové barvě je přímo k zulibání! Už se těším, až vydej nějaká jejich dlouhohrající deska. Ale kdo ví? Album je z roku 2003. Šest válů poctivý muziky.

Lakmé s/t 7'EP

DIY konspirace

www.lakme.czechcore.cz

Lakmé je zajímavá kapela. Už když sem dostal do ruky limitovanou malodesku, udělanou totál DIY způsobem-obal nastříkané sprejem, na něm nalepené tancující kostlivce, fixkou nápis

Lakmé a na zadní straně DIY... ríkám si-jo sakra, tohle je ono! Proč to nedělá víc kapel? Tohle je ten punk, tohle je cesta, kterou bysme se měli společně vydat! A jestli-jak z jejich loga, na kterém je člověčina na kole a vedle něj psáno „pedal power“- se kluci prohlašují za bikepunks, není co dodat. Heh, že nemluví o muzice? No dobré. Lakmé celkem fpho masti emotivní hardcore, ale to je vedlejší. I když se

mi jejich hudba hodně libí a mám chuť u poslechu týhle desky rozmlátit celej svůj pokojíček... Jejich silná stránka jsou texty, tedy sdělení. Se vším plně souhlasím a zkuste se na jejich stránku podívat a přečíst si je... Třeba si něco uvědomíte. V bookletu je navíc moc pěkný povídání o problémech punkové scény a ke všem textům tu jsou komentátře. Na vydání se podílelo spousty malých DIY vydavatelství a jde vidět, že když se chce, tak to může všechno fungovat! Z téhle desky mám 100% dobrou a hřejivou pocit u srdce a smekám klobouk! (i když teda momentálně můžu smeknout tak akorátku svou zimní hučku) Čtyři písničky uběhnou jako voda a tobě nezbývá nic jiného, než balit kufry a vytrajdat na jejich koncert!

Ceol Gáidhlig Mar Sgian Nad Amhaich!

Ceol Gáidhlig Mar Sgian Nad Amhaich! 4way split 7'EP Problem? Recs.

www.problemrecords.tk

Nu, tenhle sedmipalec je protest proti Orwellovskému „newspeakování“ na Britských ostrovech. Jakým způsobem

protest? Všechny zúčastněné kapely zde mají jednu písničku, která je zpívána ve Gaelštině-starém to jazyku předků Skotských, což je vpojo, jenže celý booklet je dělán rovněž taky v Gaelštině, takže jsem v koncích a přečtu si toho asi tolik jako v originální verzi Koránu. Každopádně dobrý nápad. Tak a teď ke kapelám... Jak jinak, nesmí zde chybět punkový veteráni OI POLLOI ze skotského Edinburgu, kteří si i po 20 letech (kdoví jestli ne víc) hrani a aktivní politické činnosti udrželi svého DIY ducha. A mám takový pocit, že jejich

poslední album bylo nazpíváno taky kompletně v gaelštině. Další na A straně jsou MILL A H-UILE RUD (šílený název, že?), kteří jsou pro mě novinkou.

Hrajou pomalejší punkrock se zpěvama, jak kdyby jim zpíval Mick Jagger z Rolling Stones, celkem pohodovka-rád bych si poslechl celý album. Obrácím desku a už to do mě soli ATOMGEVITTER svůj našlápej, rozhašené a syrovez crust/punk, taky nemám tušení, o co jde. A šup, ani se nenaděju a spouští to NAD AISLINGEAN, z čehož ucháčvám. Některí z nás určitě doma sjíždí popik, disko, soundsystemy, a podobně odnože s politickým podtextem, polhybující se v absolutně DIY undergroundu. Já patřím mezi ně a nedělám mi to absolutně žádný problém-ohoblovat desku 9 SHOCK TERROR a poté si pustit NAIVE FIGHTERS, PLÖKK, BRENNNA SAHATJIAN, či jiné... Je mi uplně jasné, že regiment uniformovaných hardcore lidí,

by tohle přes svoji hrdost nepřeneslo. Takže NAD AISLINGEAN hrajou absolutně pohodový atmosférický elektro pop se zpěvačkou, která fakt nádherně zpívá, album bych si taky sehnal. Počín uplně parádní, ať žije multikultura! O textech sem se nic nedozvěděl, takže zkus alespoň tyto adresy: www.millahuilerud.com, www.atomgevitter.tk, plus adresu labelu.

trocki

Trocki Bez kočka... LP N.I.C. Recs / Malarie Polska <http://malarie.ind.pl>

Když mi přišla na recenci tahle deska polské kapely Trockí z Bialystoku, dle bookletu sem si pomysl, že jupi jupi, zas nějaká fajn porcička nefalšovaný polský anarcho punku ala STRACONY... když sem plátek asfaltu položil na gramec, tak to se mnou jakseptří trhlo... žádný pasážemá, na dva zpěvy (ječák/hrubák) a na dvě kytry a to fakt dobré zahráný (neustálý solování a vyhrávky nesmysly chybět - že ano ?!). Jakože nejsme fanda tohodle žáru a radší bych si pustil nějaké ten pangrok, po druhém poslechu sem zjistil, že se to dá poslouchat... Deska jede od začátku do konce ve šlapavém tempu s neustálou dvojšlapkou a hrubý drásající linky mě tak trochu nutí klepat nohou do rytmu... Co mě na tom všem tak udivilo byly texty, docela dobré a uvedoměle napsány, až na trošku křečovitý metalový fráze např. jako ve válu „Den“ : „hořici svět, smrt je okolo, šedý dým, hromady těl, nepotřebná slova, lidské slzy...“ Jinak psáno dobře a pravdivě, žádný nesmysly o lidské patologii, znásilňování ženských, hrátky s čertama (666 hovadiny), či jiný blbosti, což se moc nevidí v této hudební škatule. Trockí dávají všem docela dobré příklad myslím. Je mi líto, že vás neobštastním podrobnější chválou, ale bohužel, jak už sem říkal, touhle hudebou nevládnou, takže to tak nějak musí stačit.

Když tak jukněte na jejich stránky: www.trocki.q4.pl , třeba z toho budete chytřejší.

hudební klub EDGAR Jihlava

www.edgarclub.cz

OI POLLOI - THC - E.P.

Tak tuhle bandíčku ze Skotska nějak zvlášť zřejmě představovat nemusím, co?? Jo, jo, jste to starý známý OI POLLÓ, co už máte za tu rádku let (jo, už hrájou 20 let, takže se nebudu ani trochu mylit, kdysi kapelu nazvou legendou v dobrém slova smyslu) na triku dost nahrávek, přejdu k této. To, že se mně doma válí tohle EPko už přes 2 roky, neznamená, že ho nebudu recenzovat, už samotný název singlu vypovídá své, obal má černý podklad se zelenými nápisý s listem ganji vepředu, jinak tomu není u desky, je vylosovaná do nádherný zeleno-mléčný barvy, na každé straně naleznete 4 vály nadupaného anarchopunku jak se sami prezentují, čímž bych chtěl tuhle kapelku dát do popudu. Pro mě vždycky v této grupy byly na prvním místě texty před hudbou, hlavně jejich texty vyjadřujou věci jako vegantismus, práva zvířat, anarchoekologii, antifašismus, svoje postavení v punku... text „Punkáči nebo myši“ Mě doslova očaroval a nejen ten. Tím cíti řít, že se z této kapely za ta léta nevytratila nasranost a poselství, no a proto jsem vytáhl jejich zelenofuký matroš na recenci, jelikož toho 18,8, kdy jsem byl na jejím vystoupení v Praze, mě doslova zadupala do žem a myslím, že nejen mě, co Laco? Deak Fával do mikruku jakom pomínete a do davu házel jídro jako pečivo, zeleninu a tímto na mě udělali dobrý dojem. Můžu říct, že ty texty nemají jen tak pronic zaníc! Už se těším na další matroš, kurář!

DOG SOLDIER – E.P. – GHOSTS

Další kapelka, kterou jsem si maximálně oblíbil, portlandští řezníci drhnou v podstatě to samý jako na předchozích nahrávkách, metalický punk 80. let inspirovaný právě anglickými kapelami z té doby jako byly třeba GBH nebo už méně známí DESTRUCTORS. V celkovém počtu tu mají 4 písničky, ale nějak postrádám vnitřek s názvy písni a texty...nebo má ten malý sloupec uprostřed obalu po otevření obsahovat texty i s názvama včíl, fakt nevin? Ale co vám na tyte je, že tentle singl jinž vyšel k březnovému turné roku 2006, u nás jste je možně vidět na dvou koncertech, a to ve Žďáru a v Praze, každopádně jsem na nich byl ve Žďáru a byla to bomba...i když jsem potom asi o pět lidí slyšel kritiku jak sviní na jejich srdečku...na nic, pivko ve mně dálalo svý a za takových okolností nemůžu přesně určit, jak bych to sledovalo za střízlivou. Každopádně mě to nevadí a pro mě jejich nahrávky vlnádnou, hlavně LP je parádní! Co víc dodat...asi to, že ty 4 výly uetečou jak voda a nezbyvá mi nic jiného než singl neustále pouštět dokolo nebo ho vyměnit he, he. Vyšlo na Whisper Is Darkness.

DISDOMESTIC VIOLENCE – E.P.

Další japonská kapela v řadě Sviného krstu ve stylu DOOM, hutný zvuk, hrubý vokál, kulometný pásy, cvočky, nášivky, zípy a v neposlední řadě rousky přes hub. D váš promakaného nože crusto s příklonem a inspirací starých českých spolků z 80.let. Maximální do konci dotazený obal, po otevření zjistíte, že je rozkládání do formátu čti vedle sebe položených singlů. Vevnitř nalzelete hofu řeckot jak z koncertů, tak i mimo ně. Obal má barvu jak jinak než černou, všechny texty jsou psány v angličtině, což vznímá jako plus. Na samotném singlu měl hned všecky překlady D.I.Y. Records nápis, takže je hned na první pohled očividné, jakým směrem se kapela ubírá, protože takhle zde název labelu, na kterém singl vysel. Okovanci vlnádou, to si píšte! Jak sympatický počín, je miль vidět stále nesmrteľný D.I.Y. duch!

Spes Erepta

SPES EREPTA – E.P.

Na tenhle výpis jsem se těšil poměrně dlouho a najednou je tu. Taře pražská grupa složená z bývalých YUNG, DREAD 101 a současný BALACLAVY hraje nabývaje hardcore s příměsi crustu, ovlivněny starým oldschoolovou bandičkami jako byly třeba CORILLA BISCUITS nebo v druhý polovině 80. zvuk YOUTH OF TODAY. Celý ledívý koutouč s blízky flísky má hodně průbojní zvuk, ve kterém slychavý nejvíce ŠVÍCI bici v podobě ozvěny ze svazu, jenže ten už společně basový doprovod Máry se svou výrazně zvlnější basou, jenže ten už společně s Milánem kapelu opustil... Potom nesmí zapomenout na Pavlovu rychele s fífici smrští na kytařu, ze který výrazně slíším hodně kytařových rifi, solísek a na konci Milánův průbojný, napřesno zafrázrováný zpěv. Celý EP je haleň do černého kartonového papíru, z přední strany obal vidím sedmým písmem logo kapely, po otevření listují v textech, no, vlastně v malý každou ve formátu singlu, texty jsou jak jinak než do poslední věty perfektně promyšlené i s komentářem zabývajícíma se lidskou lhostejností, hloupostí a naivitu... Ve celkovém měřítku se kapela prezentuje jako xXe genov crust animal, takže zde nesmí uvnitř bookletu chybýt před odkazů na stránky jako jsou svoboda zvířat, veganc... Navíc jsou zde 2 samolepky s nápisem kapely a animal liberation, z toho jedna samolepka má bílý podklad a druhá zase černý. Kluci si na nich i na singlu dalí hodně záležet a podle toho taky vypadají konečný výstudek. A abych nezapomněl, speciální 30ti kusová edice s průhledně sedivým papírem navrchu se náhledně hodí ke koutouči. Výšlo ve spolupráci více lidí, labelů, opět sezené u mě v distru.

Skitkids E.P. Välkomna mil paradiset ■
jávla parasiter

Moje zamilovaná kapela ze švédského města Malmö. Má na kontě další nahrávku, a tj. samotný sedmipalec s děsivým obalem! Kdo by neznal tuhle bandičku, tak připomínám, že kapela brousí raw punk podobající se starým TOTALITÁR či RÖVSVETT, k těmto spolkům mi sedí přirovniná nejvice. Troufnu si snad říct, že SKITKIDS to drhnou vice nasrané. Celkový počet válů je 4 tudiž na každé straně se nacházejí dva. Obal, zvuk a konečný dojem po poslechu se mi zamlová dosti kladně, až na jednu chybu, kterou musím E.P.ku vyčist, a to že zde není papírový vnitřák s texty, kontakty... Nebo ho zrovna do tohodle singlu prostě zapomněli dát, no nevím každopádně mě chybí. Ale i přesto jsem poctěn, že mám od téhle grupy zatím vše co stihli vydat a dokonce vše na deskách, tak tomu říkám úspěšný lov v těch mrakách desek, co jsou všude kolem po distrech.

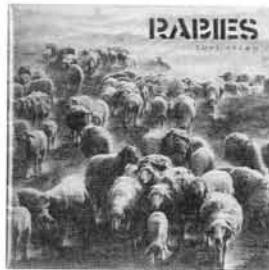
Petovo Recenze na vinyly....

SHUT THE FUCK UP/RATS – split E.P.

Další kapela v řadě starých oldschool kapel jako byli třeba NEGATIVE APPROACH, jo, mám namyslil S. T.F.U. 5 válů nabroušeného hardcoreu jak cyp, co u této než řekněť švec. Tuhle kapelu jsem měl možnost vidět sám na vlastní oči a celkem mě rozmasakrovala. Tím přímočárym hardcorem, no a proto jsem si taky pořídil tohle splitko. Koneckonců se mi dostalo cti poznat tyhle fajnový chlapíky, kteří mě posílovali lahváčema když jsme jeli dodávkou chrápat k Matesovi... Takže asi takhle, dobrá hudba, ještě lepší lidé! Druhá strana skoro to samý, spíš více hozená do fastcore, vlastně mě tak trochu připomínají WHAT HAPPENS NEXT... Paráda, mám z toho radost. Pěkný kreslený obal, pro někoho možná až šílený! Ostatně viděli jste někdo Bruce-Lee se psí hlavou? Ne? Já už jo! Vyšlo na Thrash Bastard Records.

RABIES

GREX/RABIES – split E.P.

Split singl, který vyšel ve spolupráci 12ti lidí, labelů. Mile mě překvapily oba spolky, první pouštějící GREX, vali crust grind po vzoru starých švédských NASUM. Hustý zvuk kytary, převážně se mně líbí hrubý vokál, se kterým se ještě střídá uječený, pěkně šlapající běc pomalejšího rytmu, místama jedou do pěkných sypaček. GREX tu mají 4 nabušený války. Obrácim kotouč, sedim příběhy na židli a čumim jak péro. RABIES dali latku hodně vysoko, oproti starším nahrávkám znějí více fastcorově. Fastore s noisovým zvukem, tohle je parádní mašina, mají tu celkem 8 válů a hrají na dvě basy. Celý singl je graficky pěkně proveden, akorát je škoda těch prázdných míst na opačné straně jak obalu, tak i vnitřku, mohli tam být třeba hromadný fotky od obou kapel nebo nějaký ten úvod každé kapely. Seženete u mě v distru.

KONFIDENT/DEPRESY MOUSE – SPLIT E.P.

Další novinka na našem domácím trhu. KONFIDENT znám už z dřívější nahrávky (z kazety), která vyšla na Ultimario někdy v roce 2004 jestli se nepplet. Taky že dřívější materiál se mně líbí o hodně více než tento, který mně přijde dost bez energie, aspoň mně se to tak jeví a kdo neznáte tuhle smečku, tak hrají hardcore punk trochu šmrncnutý grindem, otáčím na stranu deprezivní myši a první, co slyším, je nějaký odpocítávání startu letadla nebo co?! Jejich styl hudby bych přirovnal k hardcore crustu se špetkou thrashu, například v reffrenehách. 8 záseků s povedenými texty od obou kapel. KONFIDENT tu mají 4 zárezy. Pěkně zpracovaný obal na tvrdém černobílém papíře. Obě kapely pochází z Moravy, vyšlo za spolupráce dvou labelů: Exit Production a Project Productions v nákladu 440 kusů a sehnat můžeš u mě v distru.

SKELETON What will you do? E.P.

Máte rádi MASSKONTROLL, tak se poserte nebo si sezeňte tento výlis, jo zní to jak reinkarnace právě jich. Akorát s tím, že SKELETON znějí více dis-beatové a v jejich hudbě naleznete po vícere kytarových výpadů. Černobílý obal už sám napovídá co jako že to bude za hlukový výplod. Je zdoben lebkou, nábojema a v koutě je nápis Raw shit. Na desce naleznete celých 8 zárezů, s vnitřákem i texty, k těm vám bohužel nic moc neřeknu, za což se omlouvám! Singl na mě působí velmi kladně, po celou dobu trvání zní hodně nasraně. Má krásně špinavý zvuk, takový jaký očekávám od dis-beatcrustu. Když slýchávám ty okolní crust smečky, co mě tavi gramec, přijde mi, že se sobě zvukem podobají jako vejce vejci, ale tohle má svůj osobitý zvuk. Právě proto, že není tak uhlazený. Kapela pochází z Kanady, singl vyšel v Americe a mě moc potěšil.

WWW.CHYBA-CREW.XE.CZ

pokud jsi neměl/a to štěstí/smůlu dostat se ke starším číslům tohoto fanzinu, zde si jej můžeš stáhnout v pdf formátu. jestli máš zájem spolupracovat, zčekuj to....

centrum prevence-klub VRAKBAR Jihlava

Určitě někdo z vás si občas zkracuje v Jihlavě cestu směrem od nemocnice do města, přes sídliště U Pivovaru..určitě i někdo z vás si tam někdy všiml toho barevného klubu, kterej je z druhý strany stavební školy, který má u vchodu napsáno KLUB VRAKBAR... Ale ne každý z vás ví,co že se to tam všechno uvnitř toho Vrakbaru vlastně děje....pro ty, kteří to třeba trochu zajímá... bych vám teď ten klub moc ráda představila...

Celý název tohoto zařízení je CENTRUM PREVENCE-KLUB VRAKBAR a samotný klub je přesně NÍZKOPRAHOVÉ ZAŘÍZENÍ pro děti a mládež, jsme projekt, stejně třeba jako K-Centrum (káčko) oblastní Charity Jihlava, která je naším zřizovatelem.

Hlznaky nízkoprahového zařízení je nedělat mezi lidmi, co k nám přijdu žádné rozdíly, jak v pohlavi, barvě pleti, národnosti tak ani náboženského vyznání. V klubu se nemusí nikam zapisovat, jsi tady v anonymitě, nemusíš tady nic platit a můžeš k nám kdykoli přijít a zase odejít. Můžeš se zúčastnit klubovejch aktivit, zahrát si třeba fotbálek a nebo můžeš jen tak sedět v gauči a číst si časáky.

Klub je určen pro mladý lidi, ale mladý lidi v tom věku, kdy není lehký být na všechno sám, proto tady můžeš poznat nový kámoše a kámoše stejnýho věku a třeba i podobnejch zájmů. Z tohohle důvodu je cílovou skupinou klubu, každej komu je mezi 14-19 lety.

Vrakbar je krásnej klub z podmořskou atmosférou, ze stolním fotbálkem, gramcema, šípkama, nahrávacím studiem, breakovou dílnou a barem, kde si můžeš dát čaj, nebo limču.

Ale především je to místo, kam můžou mladí lidi přijít a strávit tady svůj volnej čas, snažíme se pro ně poskytnout přijemný a bezpečný prostředí, pracujou tady kontaktní pracovníci/ce, s kterýma si můžou promluvit o svých starostech, problémech, průserech, rodině, láisce, škole, ale i o svých radostech, úspěších..štěstí, taky jim poskytnou poradenství a informace.

Ve vraku je tým lidí, který se těmhle mladejím lidem snaží podat pomocnou berličku, aby ve svém životě moc nepadali, aby aspoň trošku věděli, jak na některý věci, s kterýma si v tomhle zapeklitým a někdy dost složitým období dospívání, neví rady.

A jestli za náma někdo z těchto mladých lidí přijde, že by třeba rád realizoval nějaký svůj nápad, či uspořádal nějakou akci, nebo koncert a bude-li to v našich silách moc rádi ho v tom podpoříme a poskytneme mu prostor pro jeho energii a kreativitu.

Vrakbar má ale i svý pravidla, do vraku nesmíš přijít pod vlivem alkoholovejch ani jinejch drog, nechceme tu agresivní chování ani jiný podobný ubližování.

Každý porušení pravidel má i svý následky a popřípadě sankce.

Tohle všechno se odehrává ve dnech a časech : po,út,st,-od 14.-18hod., ve čt. od 16-20hod, jestli tě zajímá co všechno kdy se tam děje..: po. od 17hod. dílna break dance, ut. od 16.hod. dílna break dance, st. od 16.hod,mikrofony čt. od 16hod. break dance, gramce, mikrofony.

A dílna nahrávacího studia funguje na domluvě s naším dobrovolníkem Lukášem,stačí někdy zajít do Vraku, nebo zavolat a společně se domluvime jak dál. Dílna je určena pro všechny mladý hudební umělce ve věku 14-20 let,co by si rádi zadarmo a kvalitně nahráli vlastní nahrávku svý kapely,či jiného hudebního projektu.

Je to hlavně na domluvě a chuti pravidelnějši docházet do Vraku a být zodpovědný k času,který je od Lukáše nabídnut.

VRAKBAR zvenčí

Máme tu taky dobrovolníky/ce, který jsou hodně kreativní a snaží se pro návštěvníky vraku vymýšlet různý malovaci a výráběcí workshopy.

Info co se kdy v klubu děje, se většinou dozvíd na dveřích Vrakbaru nebo na webu.

Když si projdeš vrak celej, objevíš tam místnost na druhým konci chodby,kde se taky odehrává „vrakovej svěť“, svět prevenci, primárních prevenci pro školy ,který jsou dlouhodobý a trvají už od mateřských školiček.

U mateřských školiček prevence probíhají pouze ve čtyřech tématech a to kamarádství, zdravá výživa, alkohol a kouření. Prevence jsou dvakrát do roka a jejich úvod je pomocí divadelních scének lektoru v kostýmech Křemilka a Vochomůrky a poté následuje filmová pohádka k tématu, diskuse s dětmi na dané

chodba VRAKBARu

téma,kreslení a závěrečná hra. Jedna prevence trvá 60 minut.

Podobné je to i na prvním stupni, téma zde jsou v následujícimi pořadí: Kamarádství, zdravý životní styl, kouření,alkohol, drogy a šikana. Prevence už jsou bez pohádkových postaviček a trvají 90min. Vše je zde založeno o pravdivých informacích,které jsou spojeny s případnými riziky.

Druhý stupeň je už poněkud složitější,samotné prevence trvají tři hodiny a jsou dvakrát do roka. Prevence jsou pouze pro jednu třídu a jejich třídního učitele/ku,které začínají v 6. třídě a končí v deváté.

Témata zde jsou:: 1.Seznámení,2.Kolektiv,3.Šikana,4.Výchova k toleranci(rasismus,předsudky..)5.Prevence závislosti,6.Vztahy s rodiči,7.Plány do budoucna, 8.Partnerské a sexuální vztahy.

Prevence probíhají v jedné vrakové místnosti, kde jsou vždy dvě lektorky a společně se sedí s dětmi na polštářích v kruhu. Prevence je založena na interaktivních zážitcích, s dětmi se vždy hrají různé hry,které jsou použity ze zážitkové pedagogiky a po nich následuje „velká“technika, zde děti pracují buď ve skupinkách a mají se společně zamyslet nad nějakým tématem a něco vytvořit,popsat,nakreslit,nebo se jedná o individuální práci,která opět může být zaměřena na kresbu,psaní,či tvorbení,velká technika,... Vždy je ukončena reflexi a následnou diskusi.

Primární prevence nezasahuje do terapie, našim cílem není zde věci řešit,či říkat co je správně či špatně, vše je spíše o vlastním zamýšlení.

Snažíme se děti pravdivě o všechn informovat, ukazovat jim různé cesty možnosti,které můžou být spojeny s riziky o kterých mluvíme a především jsme plně otevřeni diskusím a je-li to v rámci našich nastavených hranic,pravdivě a otevřeně odpovídáme na dotazy spojené s tématy.

Součástí prevence je i práce s třídním učitelem/kou a následně jeho motivace k navazování ve školních lavicích na předešlá téma prevenci.

Primární prevence probíhají ve vraku každý den,kromě pátků a většinou začínají mezi 8 a 9 hod. raní a končí v pol. jedné.

místnost na koncerty,workshopy

Ná závěr, nesmím vynechat práci, která je součástí odpoledního klubu a to je terénní sociální práce, je to navštěvování a vyhledávání, pracovníkem vraku a dobrovolníkem, mladých lidí ve věku 14-19 na různých místech v Jihlavě, kde se mladí lidí scházejí.

Terénní pracovník, nebo-li jinak street worker, nabízí sociální pomoc, podobnou jako na klubu...vyslechnutí, radu při nějakém průsahu s policií,ve škole, či když někdo potřebuje doprovodit na nějakou instituci, nebo si chce jen tak promluvit.. Terénní práce se liší v tom, že mladý lidí nechodí k nám, ale streetworker chodí k nim do jejich tzv. přirozeného prostředí a na ulici tak platí jejich pravidla „ulice“.

Streetworkera poznáš většinou tak, že se na určitých místech pohybuje ve stejně dny a stejnou dobu a bývají i dva.

místnost na prevence

V blízké budoucnosti se chystá mobilní stanoviště terénního programu v podobě Maringotky, která zavítá na sídlisko

Březinky, kde je velké množství mladých lidí ve věku 14 až 19.

Chceme tím přiblížit naše služby, které zahrnují poradenství v rozmanité škále problémů, Jenž jsou mnohdy na denním pořadku v době kdy člověk má spoustu otázek a málo odpovědí,netvrídime, že máme odpověď na všechno, ale jsme tu abyhom napomáhaly při orientaci v problémech a hledání jejich řešení.

Barvenej klub U Pivovaru, v kterém se toho děje někdy až moc...

něž vůbec někdo, kdo si zkracuje cestu, nebo jde jen tak okolo,vůbec tuší...

Podobný místa jako je CP klub-Vrakbar je v republice několik..jen pod jiným názvem, ale většinou je to buď Centrum prevence nebo Nízkoprahový zařízení/klub.

CP klub-Vrakbar je stejně jako ostatní neziskový organizace financován z grantů, od sponzorů a z vlastních příjmů, které jsou např. od škol za primární prevence.

Další kluby najdeš na www.streetwork.cz

adresa Vrakbaru je :Centrum prevence-klub Vrakbar, Sídliště U Pivovaru, Jihlava, 586 01 kdybys něco potřeboval/a mužeš i zavolat, 567 304 802, 736523656 nebo napsat na vrakbar@issss-ji.cz

koukní i na web: www.vrakbar.wz.cz ... za tým Vrakbaru, Minjeli@seznam.cz

15. LEONA 2008 OKOLO 21:25

achjo.zase sem to prošvihl.béželo
to kolem mě a já se jen ohlédl a
mávl rukou.s další otočenou deskou
už s tím musím něco udělat.mám s
tím potíže,hlavně ted-když vše
uteklo...jako když fouknete do
odkvetlé pampelišky.fouk...

...no jo no.

už mě nebavi to neustálý hlídání.
dostanu se jinam,ale to není ono.
...napišu někomu dopis,už sem to
dloho neudělal.to vždycky pomůže.
nebo si pustim sonic youth..třeba.

nebo zavřu oči,to sem taky dloho
nedělal...heh-ono je to dobrý!škoda
že sny nejdou pustit jako promítáčka
kdykoli se ti zachce.promítám si..

...co bych si mohl promítat,tak
honem, vymysli něco!

kašlu na promítání.prostě je nechám
zavřený.než dojede deska.pak je zas
otevřu.otevřu je a všechno bude v
pohodě.

doufám že je to v pohodě, je totiž blbý
bejt v týhle době optimistickéj, přitom
realista. stejně se s tím znova potkám
sotva vylezu z baráku. realita. achjo.

hehehe, já sem takovej vocas!

...

uuuuuahaha...proč...

uf uuf haah ah uf..proč ta...hehe

...proč se ty desky musí furt obracet?
chtěl bych umřít při smíchu...Půjdu si
lehnut, třeba se mi něco bude zdát...
nesmím to prošvihnout..až to všechno
zase přijde... mazi?

Ekonomicky se zničit je pro blaho lidstva?!

Současnost se nezmění. Společnost je ovládaná výrobní a spotřební horečkou a jedinou ekonomicky smysluplnou doktrínou je vyrábět pořád a pořád více, bez ohledu na ekologické dopady.

Je to pochopitelné z ekonomického paradigmatu. Proč by se firma v širším slova smyslu obírala s svým vlastním prostorem na trhu a o zisk. To je pochopitelné. Nelze tedy obviňovat jen a pouze veliké nadnárodní korporace, ty nejsou jedinými viníky dnešního neudržitelného vývoje. Jsou to v obecné formě všechny soukromé, ale i státem řízené firmy a společnosti, které svou vlastní činností nabourávají celou současnou biologickou diverzitu. Ano, je to lehké obvinění namítnout mnozí, ale je nutno si uvědomit, že to může být pravda. Rezolutní odmítnutí získáme právě od osobnosti, kteří na současný lidský rozvoj vzhledem k pravé z onoho ekonomického paradigmatu. Troufám, si zde navrhnut a aby toto paradigmata začalo být označováno právě jako paradigmata jednostranné ekonomické naivitě.

Soudobé osobnosti, a mnozí mi dají jistě za pravdu, když budu hovořit o presidentu Ing. V. Klausovi, tvrdí právě v souladu s paradigmatem jednostranné ekonomické naivitě, že nic vše musí být podřízeno právě onomu ekonomickému paradigmatu, chceme-li tak nic nesmí stát v cestě volnému obchodu a volné obchodní soutěži - neoliberalismu. Toto je právě a pouze povrchní nazíráni na svět, který má být hodnocen pouze prostřednictvím ekonomických ukazatelů, jako je hrubý domácí produkt, saldo zahraničního obchodu atd. Zdůrazňuji, že toto je pouze pohled na rozvoj lidstva pouze z ekonomického paradigmatu. Je to nazíráni na současnost jen z jednoho úhlu, což je spatné a jak se ukázalo za posledních padesát, šedesát let vede toto vše, podřízení se ekonomickému paradigmatu, k devastaci planety ve smyslu totalitního konce v celosvětovém měřítku.

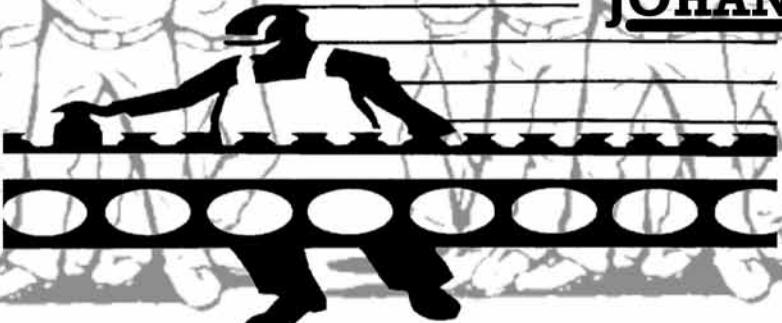
Vše podřídit ekonomickému rozvoji. Proč? Odpovědí tzv. „Jednostranných ekonomistů“ (chci se zde vyhnout pojmu jako materialistů nebo kapitalistů, jinak bych byl označen za marxistu, či dokonce komunistu) může být a ve velké počtu odpovědi také je, že celosvětově se zvýší

úroveň blahobytu. Toto je pouze naivní a idealistická touha a nedosažitelná myšlenka, pokud se budeme striktně držet ekonomického paradigmatu, není možno této skutečnosti dosáhnout. Proč by se soukromé subjekty (firmy, korporace), zajímaly o to, v jakém blahobytu budou žít její zaměstnanci, když jediným cílem těchto subjektů je co největší zisk. To vede samozřejmě k tlačení nákladu (např. za zaměstnance z čehož vyplývá samozřejmá nižší úroveň blahobytu) dolů. Tak firma může dosáhnout největšího zisku. Toto je obecná věc, za co nejmenší náklady, co možná největší zisk. Tento argument o zvyšování blahobytu je tudíž velice zavádějící. Autoři jako Johan Nordberg jej však budou stále obhajovat.

Co však můžeme udělat my? Tato otázka daleko sahá nad moje možnosti a řekl bych, že bude diskutována do té doby, dokud nebude na diskuze již pozdě. V současné době se začíná prosazovat a je diskutována otázka trvale udržitelného rozvoje, která bude pro budoucí lidský rozvoj velice důležitá.

Uskutečnilo se mnoho setkání státních i soukromých predstavitelů na nichž se pomalu začalo klást důležité otázky vedoucí ke zdárnému konci a zvládnutí bližící se neodvratné ekologické katastrofy v celosvětovém měřítku. Je možné uvažovat optimisticky a klást důvěru na tyto summity o tzv. „udržitelné budoucnosti“, ale mohli bychom my jako obyčejní lidé také nějak pomoci? Tuto otázkou ne direktivní příkaz by si mohl/měl položit každý z nás. Fantazie mnohých je však nedostatečná a ekonomické faktory jsou také velmi odstrašující a ríkají nám, že pokud bude výroba stagnovat bude konec i systému. Je proto nutno činit osobní rozhodnutí i za cenu snížení osobního blahobytu. Jak poukázal ve své knize Václav Klaus: „Modrá je naše planeta, nikoliv zelená“, tak i já ukončím toto malé zamýšlení: „Zelená je naše planeta a nikoliv modrá“.

JOHAN

✗Totalitarismus vs. Autoritarismus✗

Mnoho lidí denně slychá z médií slova jako autoritativní nebo totalitní a přiznejte si, že mnoho z vás nemá vůbec, a když už vůbec, ponět o tom, co tyto pojmy znamenají. V tomto článku bych se chtěl věnovat rozdílu mezi těmito dvěma druhy režimů, které jsou dodnes po světě rozšířeny.

Některé tyto režimy existovaly v minulosti jen krátkou dobu, jako třeba Pol Potova Kambodža v osmdesátých letech minulého století. Další tisíciletá říše nakonec tak tisíciletá nebyla, jak bylo plánováno a nakonec i vláda dělnické třídy pod záštitou marxismu-leninismu nebyla tak úspěšná a konkurenční schopná jako její západní ekonomičtí a ideologičtí nepřátele.

Jmenováno bylo zatím jen málo států, jejichž politické zřízení, nabývalo totalitních či autoritativních podob. Za dlouhou dobu lidské historie, která by se dala shrnout jako vláda elit, která ovládá ne-elitářské masy lidí se po celém světě vystřídalo mnoho druhů a typů vlád od různých druhů tyranů, despotů až po zrůdné totalitní a autoritativní režimy, které měli za následek smrt milionů lidí. Pojďme si ale především definovat ony slova se kterými pracujeme výše, jako totalitní, autoritativní.

Co je to tedy totalitarismus? Pojem jako takový se začíná používat poměrně nedávno, kde jinde než v centru všech fašistů, v Itálii, kde ho v roce 1922 začali používat protivníci fašistů jako kritiku jejich nedemokratického stylu vládnutí. Poté se již termín rozšířil i mezi samotné fašisty, kteří tento výraz přejali a začali ho hojně využívat ve svých projevech, jako např. Benito Mussolini vůdce italských fašistů.

Původ slova je klasicky z latiny totus nebo totalis = celý. Pozdějšími slovními úpravami získal svou konečnou podobu. Totalitarismus celkově tedy znamená radikální popření základních zásad liberalismu (ekonomické svobody), občanských práv, individuální svobody, možnosti výběru z více politických stran, politického pluralismu a zákonnosti. Je to vlastně snaha o totální (celkové) prosazení ideologie ve všech oblastech společenského života, znamená rozšíření totální politické kontroly na všechny stránky společenského života jako: hospodářství, kultura, umění, školství, společenské organizace, církve atd.

Ustísluje o totální bezpodmínečné angažování většiny populace na politizaci. Totalitní se stává stát především tehdy, když dochází k potlačení partikulárních zajmu jakýmkoliv zdůvodněním. Mezi další charakteristické rysy totalitarismu patří to že tyto režimy vznikají v mäsových společnostech a snaží se izolovat člověka jako jednotku od ostatních členů společnosti. Je nutno, aby existovala vždy jenom jedna politická strana nebo politické uskupení, které řídí absolutně všechno, je tzv. středobodem. V čele tohoto politického uskupení stojí jedna vůdčí osobnost, která vše řídí. Ačkoliv totalitarismus většinou vede permanentní boj i proti náboženství, sám využívá ve své ideologii náboženské prvky i jako prostředky pro zajištění vlastní legitimity. Společnost je ve všem podřízena ideologii. Totalitaristické režimy se dále snaží aktivisticky nutit občany (masy) na veřejném životě. Společnost ovládá teror, který má podobu jak fyzického, tak i psychologického charakteru. Je vytvořena instituce tajné policie, která dále vytváří svoje informátorské (udavačské) síťe. V neposlední řadě mají tyto režimy tzv. božské střفوřitelské tendenze, protože chtějí vytvořit nového člověka, který by byl oproštěn od všeho ne-totalitního. Existuje mnoho druhů třídění totalitních režimů. My se budeme držet rozdělení podle W. Merkela, který rozděluje totalitní režimy do základních tří skupin: 1. Komunistické totalitní režimy sem můžeme zařadit Sovětský svaz za doby vlády Stalina (1929-1953); Činu s

vedením Mao Ce-Tunga (1949-1976); Kambodža v době vlády Pol Pota (1975-1979); Severní Koreu za vlády obou Kimů (od roku 1945); Albánii Envera Hodži (1945-1985).
2. Fašistické totalitní režimy zde je pouze zařazena německá Třetí říše (1939-1945),
3. Teokratické totalitní režimy v islámské podobě jako např. Írán pod vládou ajatolláha Chomejního (1979-1989); talibánská éra Afganistánu (1997-2001).

Autoritarismus je oproti pojednu definice totalitarismu poněkud odlišný. Autoritarismus je jakousi další kategorii mimo demokracii a totalitarismus. Režim se především zaměřuje proti pluralismu politických stran. Snaží se vytvořit reprezentaci odlišnou od reprezentace parlamentní. Ačkoliv autoritativní režimy vyloučují soupeření politických stran, tvrdí také, že vládci nesmějí a nemají být všemoci, ale musí být podřízeni zákonům, morálce či náboženství. Sem můžeme například zařadit Salazarové Portugalsko.

Dle J.J Linze můžeme rozdělit autoritativní režimy na: 1. S limitovaným politickým pluralismem, 2. Bez vybroušené a vedoucí ideologie, zato s typickou mentalitou, 3. Bez extenzivní či intenzivní politické mobilizace, 4. Režimy ve kterých vůdce či výjimečná malá skupina uplatňuje moc uvnitř formálně špatně definovaných, avšak předvidatelných hranic.

Dále také podle Linze můžeme rozdělit autoritativní režimy na jednotlivé typy:

1. Byrokraticko-militaristické autoritativní režimy - jde o nejrozšířenější typ režimu, lze zde rozeznat dominantní roli armádního a byrokratického aparátu. Patří sem například Španělsko za dob Franka (1936-1975), Chile za Pinocheta (1973-1989), Polsko za vlády maršála Piłsudského a Rydz-Smigłego (1926-1939), Maďarsko za Horthyho (1920-1944), Argentinu za Peróna (1946-1955).
2. Organicko-étatistické autoritativní režimy - je zde odmitnut model třídního konfliktu, objevuje se touha vytvořit institucionalizovaný kanál pro reprezentaci různorodosti zájmů. Základní myšlenkou organické demokracie je předpoklad, že lidé jsou přirozeně členy bezpočtu různých sociálních skupin, jež stojí v kontrastu s uměle vytvorenými skupinami (politickými stranami), tyto malé skupiny jsou daleko politizované. Portugalsko (1926-1974), Dolfussovo a Schusniggovo Rakousko (1934-1938), a lze sem zařadit částečně i Mussoliniho Itálii.
3. Mobilizační autoritativní režimy - existují ve společnostech, které za sebou mají dlouhou demokratickou minulost, která však nedokázala řešit základní problémy, zde nelze uskutečnit byrokraticko-militaristickou vládu ani vládu založenou na principech organického etatismu kvůli značné touze společnosti podlejet se na výkonu moci.
4. Postkoloniální mobilizační autoritativní režimy - dominantní jediná politická strana vznikla v důsledku boje kolonie za nezávislost. Tyto režimy jsou zařazeny na značné mobilizaci společnosti. Nejvíce se tento typ režimu realizoval v afrických zemích po získání nezávislosti na koloniálních mocnostech.
5. Rasové a etnické „demokracie“ - tato tzv. demokracie, není v pravém slova smyslu demokracie. Na moci se zde podílí pouze úzce/rasově/etnickým vymezená část obyvatelstva, především ta menší, která následně vládne/utlačuje větší část obyvatelstva (Tento režim má velice blízkou ke klasické západní demokracii, ale nenechme se zmýlit!) jako příklad bychom mohli použít Jihoafrickou republiku (1948-1993).
6. Defektivní a pretotalitní autoritativní režimy - to jsou v podstatě totalitní režimy, které ještě nedosahly takové stupně mobilizace společnosti a míry užité ideologie nutné pro dosažení legitimity. Také zde je limitovaný pluralismus naprostě vyloučen. Za příklad nám může posloužit sovětské období Nové ekonomické politiky (1921-1924) a nebo státy

východní Evropy těsně po druhé světové válce. 7. Posttotalitní autoritativní režimy – je o typ režimu, který je podobný defektnímu a pretotalitnímu režimu. Podíl na moci má stále jedna strana, elita, ale dominantní pozice strany se začíná pomalu vytrácet. Sem můžeme zařadit některé země střední a východní Evropy od 50. let 20. století.

V následující kapitole si shrneme naše poznatky. Existuje celá řada definic druhů a typů totalitních a autoritativních režimů. Autor od autora se liší. Pokud vás tedy zajímá více, je třeba hledat a zkoumat. Pro srovnání si uvedeme v čem se od sebe fundamentalně liší totalitní a autoritativní režimy. Pro přehlednost jsem přebral tabulku z knihy od Stanislava Balíka a Michala Kubáta Teorie a praxe totalitních režimů a autoritativních režimů.

	autoritarismus	totalitarismus
autonomie společenských struktur a nepolitické sféry	ano	ne
kontrola všech aspektů života společnosti	ne	ano
absolutní kontrola ekonomické činnosti	ne	ano
vůdčí kontrola jediné masové strany	ne/omezená ¹	ano
ovládnutí správních struktur představiteli vládnoucí strany	ne	ano
legální či semilegální opozice	omezeně	ne
existence vůdčí ideologie	ne	ano
masový teror dolévající na celou společnost	ne	ano
vypořádání se s politickými protivníky		
prostřednictvím násilí	ano	ano
politická mobilizace obyvatel	ne/omezena ¹	ano
snaha o expanzi	ne	ano
vzor projiné země	ne/omezeně	ano

¹ Většinou pouze v krátkém období ustavování autoritativního režimu.

**zneužity panenky
u jihlavských hradeb
foto-mazi**

el ksichtóza

jestli zde není tvůj
ksicht,bud' rád...
toto jsou lidé,kteří
mi určitým způsobem
imponují,bohužel sem
všechny fotky nenašel
a proto tu třeba není
tvoje fotka... mazi

Tyto výtvory vznikly jednoho prosincového večera v baráku v Beskydech, kde jsme si mimo jiné zahráli s bandou človíčků zajímavou hru. Vezmete si papírek (musí vás být alespoň dva přinejmenším-pokud nejste schizofrenici) každý jeden a každý napiše na řádek počátek věty, nebo prostě nějaká slova, co dohromadě dávají alespoň nějaký smysl. Poté papírek pošlete sousedovi na levici, on/ona si přečte, co na něm je a nějakým způsobem se snaží ve větě na nový řádek pokračovat. Až dopíšete, přeložíte papírek tak, aby jste zakryli první větu a zároveň aby byla vidět věta, co jste napsali vy. Poté pošlete papírek dál a takhle se to opakuje, dokud vám nedojde místo na papírku. Poté poskládaný papírek rozbalíte a přečtete, co jste dohromady vymysleli...někdy to je dobrá sraná! (mazi)

Mám rád to ticho mezi písničkama

Já ne, bo se potím

Kurevské vedro je v tom novém svetu

Hustý potok potu

Klesá a pálí

Už nevím jak dál,

Co dělat...

Když nikdo nechlastá ani nehulí,

Jo, to je nuda vám povím..

Kde se tvorí mlhovina?

Ne! Tma a zima!

Šlápl jsem do dvou hoven zároveň

To máš v poho, já sem se vyválel ve svých blitkách

Cesty osudu jsou vskutku nevyzpytatelné

Déle než do zítřka a minuty poté

Se tyhle myšlenky nesmí rozmrazit

I kdyby na chleba nebylo?

Tak se půjdem podívat na hřbitov

A zjistíme jak na tom jsme.

Nápisy na náhrobcích jsou pohádky pro červy

Nalomený muž k sebevraždě kloní
Svě city na úkor věčných sil.
Ne každý jsme siláky z pohádek
Ne každý jsem opravdovi.
Opravdovi blázni se rodi jen jednou
Bez použití kondomu...
Ach jo, další dítě na cestě do jungle světa..
To štěstí, ta drobná dětská exkluze.
Nebo snad životní exkurze?

Chlapec se rozbehl rychle směrem do města.

Běžel, ale nedoběhl...

Stalo se to, co jsem očekával,
I neočekával.

Že uklouzne a zlomí si ruku a rozbité nos .

A možná dopadne jinak než chtěl

A dopadlo to dost špatně i bez...
I bez tebe.

Ticho, které nikdy nepřestane
Ááá! Rův do ticha, okvětou je mi samota.
Tichá, bez známky špitá
A taky škytá, bo má
Někdo v myslí jeho bezečennou duši,
V dálce hledá sám sebe i toho druhého.
A obzor se rýsuje nad hořicími střechami,
Kde spadá do nikam mezi nekonečnými silami
Naše mysl a vědomí.

TŘI DNY PUNKU!

ANEBO PORTUGALCI NA NÁVSTĚVĚ
A RUCE PO OBRNĚ MINI TOUR
V NĚMECKU...

Čtvrtek 24.1.2008

Koncert FREEDOM+PRŮMYSLOVÁ SMRT,
klub Falešná Morálka-Jihlava

K tomu, abych udělal koncert pro portugalskou bandu FREEDOM sem se dostal skrze Dana z Orlové, kdy mi jednoho dne napsal, zda-li jim nejsem ochoten pomoci. Bylo to už nějaký měsíc před konáním a tak sem zabookoval místo v Edgaru a vše domluvil. Napsal sem Girovi (bubeníkovi FREEDOM) mail a čekal na odezvu. Celý měsíc nic nenapsal a tak sem si řekl, že už mají domluvenýho něco jiného a nechal to být. Na Silvestra se od Dana dozvídám, že teda portugalci přijedou 15.1. a že se všim počítají... mohli alespoň teda napsat co a jak - říkám si... poté zjištěnu, že datum 15.1. se neshoduje s původně domluveným datem (což sem si celou dobu neuvědomoval) a tak du do Edgara a zamlovám místo na 15.1.. poté sem napsal dalších asi šest mailů Girovi a žádné odpovědi se mi nedostalo. Mezitím se koukám na jejich myspace strandu a tam čučím jak kojot, páč na jejich tour plakátu je psáno: 24.1.08-JIHLAVA. A tak běžím zas do klubu, že portugalci přijedou 24.1. a je mi sděleno, že na 24.1. to bylo domluvené už od začátku a začínám být v totální haluzi. Haluz stupňovala věc, že mi nikdo z kapely nebyl schopnej napsat alespoň: „čau my sme freedom z portugalska a hrajem punk.. chceme u vás hrát..“ Mezitím koncert musím přesunout do klubu Falešná

Morálka (novější klub v Jihlavě), protože v Edgaru nefakcí vzduchotechnika a pokuta od hygieny by při dělání koncertu byla mastná... Týden před koncertem a portugalci pořád nic. Tak volám Markymu do Milady (do Prahy), jestli o nich něco neví, páč jim na Miladě dělaj koncert den před náma. Poté mi Robo пиše, že ví jen, že jsou čtyři a mají všechnen apec s sebou.. hmm tak alespoň něco. Poté mi Dan volá,

že prý tour FREEDOM je zrušený a dostávám i mail od Roba z Milady o tom samém. Říkají, proč prý jako pišu, že tour je zrušeno!? To už nechápu vůbec nic a tak je alespoň prosím, aby mi zavolali, jestli ve středu přijedou. A tak ve středu večer, den před koncertem, čekám, co bude. A pic ho, portouši už si to zevlujou na Miladě a Marky mi dává k telefonu Gira a tak se sním teda na všem domlovám a on se omlouvá, a... Nu to je jedno. Hlavně že přijedou. Maj přijet v 5. O půl pátý si zevlujou u Johana na bytě a čtu si zprávu od Gira, že čekaj u zimáku. Ta zpráva mi přišla

už o půl 3 a já to neslyšel. Uf. Tak valim do Edgara, tam už sou u stolku nasázený tmavý ošlehaní zjevácký punkéřiska, věkem ku 30 a tak se vítáme.. Moje nasranost vůči nim okamžitě padá, páč sou to sympatáci jak sviň a tak si povídáme, po chvíli jedem vyzvednout Petáka z Degenerace na vlakáč a jedem k Johanovi na byt se najist... tady se postupně schází všickni Průmyslový Zmrdi a do sedmi hodin večerních zevlujem, okukujem Girovi srázdovní kérky pak se klidíme do Falešné Morálky. Chystáme věci a čekáme na lidi, akce je dnes zadarmo, tak by se mohli přitrouosit i ksichti, co maj porát plnou hubu keců v vstupním apod ... O půl devátý startujou akci Průmyslová Smrt, frkaj to tam jedno za druhým, jak maj ve zvyku, fastcore jak chceš! Nu, dnes až tak ve formě nebyli, ale i tak cajk. Klub se začíná celkem plnit (na to jak je velký) a po devátý hodině už se hystaj Portugalci. Sem zvědavej jak malej kluk! Hua. Jakmile do toho hrábnou, chvíliku čumím jak na zjevení a úplně automaticky se v mém těle zapnulo tlačítko „pařit“ a tlačítko zůstalo zaply ještě dlouho po doznaméném posledního válku.. FREEDOM jsou z města Porto, kde mimo jiné valí ještě masakrální punkovka MOTORNOISE, jinak o žádný Portugalský kapele krom NEW WINDS nevím... Každopádně zahráli ten nejlepší punk ve stylu VARUKERS, trochu šmrncnlý disbeatovejma pasážema, co sem za

za poslední dobu slyšel! Energie z nich jen sršela a Giro, kterej hrál na bici ve svých kovbojských botách tomu dával ještě víc na prdel... Všemožný vyhrávky a přechody do brutálních násérů mě úplně rozsekaly...ufff! Automaticky kupuju dvě jejich starší cedla „Still remain...“ z roku 2004 a „Shut up and take the pain“ z roku 2005 a dostávám jejich novej singl „Stop talking to yourself“ a doma z toho chčiju jak malej! Hned po koncertě musí valit dál, hrajou další den v Boloni v Itálii, což je z Jihlav dloooouhá cesta. Po koncertě ještě sedíme v hospůdce z lidma z Jonestown a Johan byt osádkou a poté na kutě... A já už se sakra těším, až se ráno probudím a pojedem do Němc!

Pátek 25.1.2008

Koncert DON VITO, MINUS APES, 206,

RUCE PO OBRNĚ - Squat Gerber Weimar

Ráno se probouzim, Darča vaří česnečku, což je po včerejšku luxus a tak hltáme, kydáme, pak hrajem s Johanem Frozen Bubbles na jeho Linuxu, dostávám na turné parádní uchylácký tričko, tak ho obliknu, a du vyprovodit Petáka na vlak ... Potom se jedu domů umejt a chvilku chrápu. Ve tři hodiny nás s Johanem (basobrblot) nabírá Chaly (náš bubeník) se svým Lada/Žigulem zelené barvy a jedem na zkušebnu pro věci, po cestě nabíráme Martase (kejtroně). Když dojedem na zkušebnu, zjišťujem že dveře od baráku sou zamčený a vrátnej nikde. Tak tam čekáme asi půl hodiny, obvoláváme různý lidi a nic. Potom Chaly jen tak ze zoufalosti zatáhne pořádně za dveře a lup, dveře sou dokorán! Sme jantaři a tak ztrácíme asi tříčtvrtě hodiny...Nakládáme žigul

MARTAS+JOHAN+
NALOŽENÉJ ŽIGUL PŘED SQUATEM VE WEIMARU

k prasknutí a kolem 16:00 teda konečně vyrážíme! V Ústí bloudíme jak sviň, páč se porouchává Chalyho zázračné GPS navigátor..pak se vymotáme a Martas to nakonec opravuje, spojí tam nějaký drátky či co.... ještě že máme v kapele ty vysokoškoláky! Pak ale zjišťujem, že díky tomu nesvítí brzdový světla a tak se v tom zas půl hodiny štouraj, nakonec to jakžtakž svítí. Všude samý drátky... Do Weimaru přijíždíme kolem čtvrt na 12 večer a máme štěsti, zrovna hraje první kapela (jelikož tu koncerty začinaj tak pozdě) MINUS APES a sotva vlezem do koncertní místnosti, zpěvák se svliká do naha a už to mastí! Pobíhá tam nahatej mezi lidma s mikrofonem a občas jen tak mimochodem dá někomu pusu na tvář a jeho kolegové mu k tomu hrajou pohodovej punk ve stylu TV Smith, nebo něco podobnýho, čistým hlasem vyzpívává nějaký balady a celkově to zni dobré. Kytarista vypadá jako holka, má namalovaný oči a chodi jak modelka, což později spozorováváme u vice lidí v tomhle squatu-holky vypadaj jak kluci a kluci zas vypadaj jak holky ... Všechno tohle mi potvrdil zde vyvěšenej plakát s nápisem „cítim se být vice muž než žena“. Mě žádné xenofobie nepřepadávají a tak

se dávám do řeči s pár lidma, potkáváme zde známý tváře DON VITO, kterým sme dělali koncert v Jihlavě, taky lidi z CRITICA RADICALA, kterým sme taky dělali koncik, Roie z Erfurtu, Lucase z DAUGHTERS OF REALITY, a další... Tak si dávám první pivo za 1,40€, pak zjišťuju, že to máme zadara... MINUS APES pomalu končí a chystaj se 206. Mezitím obhližím interiér squatu, je to vlastně velká budova se spoustou místností, rozdělena na dvě části domu. V jedné je koncertní místnost s barem, kanclík s internetem a velká místnost na spaní, boxovací pytel, apod., v té druhé je druhej bar, sezeníčko a místnost na promítání. Fakt útulný a fpoho udělaný! Nu, na sále už sou nachystaný tři týpcí, co si říkaj 206 a po

LUCAS+KYTARISTA Z MINUS APES

chvílce spustí fajnovej rocknrollovej punčík ve stylu DEAD KENNEDYS, německy zpívanej, zase se dohadujem, jestli kytarista je holka nebo kluk, pak zjišťujem fousy a tak vyhrávám, pár lidiček začne trochu trsat a mě to hodně připomíná ZOUNDS (80léta, Anglie, Crass Recs.), hrajou sice asi hodinu, ale vůbec mi to nevadí, páč takových kapel u nás moc nehráje a tak si to užívám... Poté se

změn a nevysvětlitelnějších hudebních postupů s totálně újezdáckou šou a když přestanou hrát, nechápeš, na který planetě se zrovna nacházíš...ufff Krásá! Poté přijíždí Gica (s kterým je tu rozhovor s Critica Radicala), hrál někde se svoji další kapelou, co hraje cikánskou muziku (ne romskou, sám je cikán a říká, že označení Rom je pičovina) a tak si povídáme, pak zjišťuju, že už sou kluci nachystaný a tak dem hrát...Nu, u bicích nejsou žádný přechody, takže bici fakt jen stroze a nějak celkově sme měli ten zvuk horší (už taky bylo k ránu), ale cajk, nejsme žádný šašci a odtrtáme to bez keců (až na moje kecy mezi válama)... Potom se strhla úplně fajnová popijecí párty, lidí sou přátelský jak svín a tak si povídáme o všem možném až do 6 do rána, já na svoje poměry sem celkem nakulenej (však sem vypil 4 piva!!!!) a tak du chrápat, otrlejší ještě zůstávaj. Taky sme se domluvili, že ráno někam zajdem. Jakmile ulehnu, spím jak dudek a vůbec mi nevadí, že pět metrů ode mě tam válí sonety nějaké týpek na piano...hihi Navíc basák z 206 nám nabídl, jestli s nima nechceme jet na turné na Ukrajinu..uhh

deme najist, Roi uvařil parádní veganskou rejži s pomerančovo-kari omáčkou, (fakt nekecám-nikdy sem pomerančovou omáčku nejed, ale je to fakt mňamka) smaženejma obalovanejma sojovejma guličkama, houbama a já nevím co v tom ještě bylo, každopádně sme mlaskali jak prasátka! Meziim začli hrát DON VITO a tak rychle utíkám, abych nic nepropásl, páč tuhle kapelu miluji! Přendali si věci z podia dolů mezi lidi a tak se připojuju do kolečka, který se kolem nich utvořilo... Je hodně těžký popsat, co tahle kapela hraje, nejlip to snad vystihuje nápis z plakátu: „hyperkinetic instrumental noise tohu bohu“. Hehe, pokud nechápeš, jsou to dva týpcí a jedna holčina, co produkujou totálně melodickej a hypnotickej noise se spoustou

Sobota 26.1.2008

Návštěva koncentračního tábora Buchenwald
+koncert CRUEL EXECUTE, KURU, RUCE PO
OBRNÉ, STERILE VERGIFTUNG Squat Erfurt -
Erfurt

Ráno kolem 9 nás nekompromisně budí típci, jestli teda dem na tu vycházku, tak se hrabem ze spacáků jak zombíci (jak vzhledem, tak pohybama), boli mě škebla jak sviňa, tak se du opláchnout a dem na vlakový nádraží, kde punkáči z Gerber dělají vzpomínkové akt na deportaci lidí do koncentračních táborů. Na jednom z nástupišti se sešlo docela hafo místních obyvatelů, má tu řeč típek ze squatu, potom starosta a pak někdo z deportovaných a potom přijíždi parní lokomotiva s vagonama, v kterých sou fotky deportovaných a u fotek jsou popisky s jejich osudama... Však taky tímhle nádražím projelo tisice a tisice lidí z celé Evropy, kteří směřovali do koncentračního tábora Buchenwald. Fakt vostrý a hnusný, ale je fajn, že něco

takovýho se připomíná, navíc je fajn, že takovou akci uspořádá parta punkáčů (měli bysme si vzít příklad!!). Všechno je ale v němčině a tak mi dělá Gica překlad do angličtiny. (zajímavý že?: Rumun si to překládá do němčiny a z němčiny mi to překládá do angličtiny a já si to překládám do češtiny...ufff) Poté deme na squat se najist, tam už máme připravené bar plnej zeleninky, pět druhů sejrů, různých pomazánek, rozpečených houstiček, ovoce... až z toho de hlava kolem! Pak chvíli odpočíváme a balíme znovu žigula k prasknutí. Rozhodujem se, že se společně s DON VITO pojedem podívat do koncentračního tábora Buchenwald, navíc do úplně narvanýho žigula přibíráme Roie a jedem, DON VITO za náma v dodávce. Po chvíli zjišťujem, že Roi fakt strašně smrdí, ale fakt strašně, Martasovi se chce blejt, ostatní se tlemi jak vopice, otvíráme okna a frčí se... Ale smrad je cejtit i tak. Jak stoletý ponožky! Uargh! Za chvíli přijíždíme do Buchenwaldu po tzv. „Krvavé Cestě“, kterou stavěli sami vězni a začíná to být vostřejší...

Buchenwald

squat Gerber - Weimar

Erfurt squat+já

Prvně navštěvujem národní památník obětem Buchenwaldu, kde jsou ukázány tři z masových hrobů, kde bylo zahrabáno tisíce mrtvých, jsou zde pomníky a vyhlídková věž - Buchenwald je vlastně postavenej na hoře zvané Ettersberg. Dále se dostaváme do samotného tábora, projíždíme kolem vlakového nádraží, kde dováželi všechny vězně a parkujem u brány. Vstup je zadarmo, tak si alespoň koupíme brožurku s českým překladem, Chaly samozřejmě bere holandský překlad, páč nepozná českou vlaječku na regálku, tak to ještě měníme a vstupujem dovnitř. Okamžitě mě přepadavá divná pocit, první kroky se nesou skrz ApelPlac, kde se dělali všeňské nástupy a veřejné „preventivní popravy, poté jdeme do krematoria, kde se pállili vězni a to mě fakt dostavá, když vejdou do místnosti, která byla 60 let předtím plná až po strop mrtvejma, navíc když pak o pár minut později vydím fotky z krematoria, je mi špatně ... Sakra, nechápu, jak po tom všem může někdo popírat fašistickej holokaust! Semka bych nahnal všechny ty náckovský mladý sráče, at' se na ty fotky podívaj a pak mi něco kecraj... Celkově sme tu strávili asi 4 hodiny a takhle silnej zážitek sem fakt dlouho neměl.. Když mi pak kámoš o pár dní později pouštěl video jak zabil ten 20-ti letej nácek v uniformě wehrmachtu 18-tiletého kluka, mám chut' já nevím co... Nevěřím.. Potom se pomalu odebíráme na parkovište a loučíme se s DON VITO. Sme z toho docela vyplesklý a jedem do Erfurtu. Po chvilce sme tam, Roi otvírá vrata od areálu squatu, samozřejmě Chaly paličák to nasere do vrat a promačkává bok auta turval blinkřík... Tenhle squat je opředen další zajímavosti. Squat se nyní nachází v prostorách bývalé fabriky, kde

se vyráběli kremační pece do koncentračních táborů, děsivý co? Zase se jedná o obrovského prostoru, je zde velká hala, kde se dělají v létě větší koncerty, nad ní jsou obydlený místo, u ní je velký dvorek, kde jsou maringotky, a obydlený vagony, buňky a všude spousty psů a pak větší barák, kde je koncertní sál, hospoda, nad ní konferenční místo s promítacími a nad ní spaci pokoje. Dohromady tu bydlí kupa lidí! Takže deme do konferenční místo, jukáme na net, papáme, kluci spravujou auto a Johan hraje nějaký počítacový hry... Pak se deme projít po večerním Erfurtu, docela krásné město, ale lehce se ztrácíme, z čehož mám prdel a Johan běsní, pak však ale sprovozíme digimapu a vše najdem... Kurňa, fakt náročná procházka! Dorážíme a já okamžitě vytuhnu, páč sem unavený jak kojot... Potom mě probouzí okolo 11 večerní Chaly jídlem, tak se du do kuchyňky najist, opět výborný jídlo-kroupy s Bramborovejma nokama, rajčatovou omáčkou, oříškama a sojou, k tomu studený

to jdou CRUEL EXECUTE a hned od prvních tónů technickej grind/metal a murmur a tak se klidim a du psát emaily na net. Tam zjišťuju, že Martas s Chalym tu spí na pohovkách, dopisu maily a du dolu, kapela už skončila. Potom nastupuje banda zvaná KURU a to je něco jiného. Masáčkej crust řízlej malinko grindem a celkově to zní tak zahulcaně a noisově, což tomu dává na prdel jak sviň! Stojím u bedny a rve mi to hlavu, ale je to parádka, dokonce i lidi začínaj pařit. Mimochodem je tu docela dost lidí, tentokráté ne trans sexuálové, ale samí spinavci a pěkný spinavkině, což je vlastně jedno. KURU žádnou nahrávku bohužel nemají, což je škoda, ale což. Potom už sme na řadě my. Zvučí to Roi, zpočátku to prasi, ale pak z toho vypleská fajnovej zvouček a tak to zní o 80% líp než ve Weimaru a tak hrajem, lidi začínaj vic pařit, docela nám to de a tak po skončení se vyrvává „zugaben“ a tak hrajem dál, po případku zas chtěj přidat a tak hrajem vály, co už sme jednou hráli a je to jak na zábavovce! Heh fakt paráda, po koncertě udávám všechny naše splitka s TUPAK AMARU, co u sebe mám, dostávám domácí uzený tofu, vyměňuju desky a ještě pokydávám a pak se

bohužel musíme loučit, páč sme se rozhodli, že pojedem přes noc a tak balíme žigula, máváme kapesníčkama a kolem 4 ranní wir fahren nach Iglau. Noc je brutal a žigul začiná být taky pěkně zmordované a celej se houpe, všichni spíme, včetně Chalyho, kterej řídí a tak se bojíme, jako vždycky, když řídí...uf. Musíme zastavovat na jedný benzině a čekujem kola, jestli nejsou vodzdělaný, páč to klochtá jak trakař. Tak část z nás vystupuje a s autem jezdíme dokolečka po parkovišti a kluci za náma běhaj a koukaj na ty kola, jestli nejsou vyboulený, na což se dívají lidi z aut, co tu taky parkují a tuším, že z toho asi nemůžou, páč to vypadá dost komicky...nu, vzdáváme to s tím, že to nějak vydrží...A tak přijíždíme do Jihlavy kolem poledne, totálně mrtvi... a šťastní! Tenhle vejlet se fakt povedl!

mazi

DAJSZII RECENZIE OD MAZHO

Lewisit / H.a.t.e.! split LP

D.I.Y. konspirace

www.lewisit.hlukstroju.cz

www.hateband.com

Nu, začnu severočeskou bandičkou Lewisit. Někdy před pěti rokama hráli u nás v Jihlavě, ještě v někdejším klubu AMC (r.i.p.), pokud plakátek, kterej už od mejch čtrnácti let visí na zdi mého pokojku nelže, ale bohužel už si je ani nepamatuju a tak moje první setkání s touhle deskou mi to všechno mile připomnělo. Neváhal jsem a vyplázl něco okolo dvou kil a rozhodně toho vůbec nelituj! Takže už od prvních tónů víte o co jde, vyvali se na vás parádně zahranej emohardcore řízlej rokenrolem...pišťalkový uvitání a už to jede...není to vůbec křečovitý(jak spousty kapel z těchhle kruhů umí dost špatně být, z čehož je mi naprd, ale tohle je fajn), jde z toho cejtit pocitost a ta emotivnost mi dává zabrat, mrazi mě v zádech, ženu se lesem a uhybám před světlem, pot a žádný slzy, nelze se vrátit, všechno se točí kolem mejch očí... Jo, texty maj taky dobrou šťávu, pěkná lyrika s hlubším podtextem k zamyslení...uff, skladba jednotlivejch písniček je zabijácká, dohromady tvorící fajn točící se gulu, melodie se prolíná další, jinou melodii, vybrnkávání brnkotu životních strun...Jen by mě zajímalo, proč o téhle kapele není víc slyšet? A to hlavně na koncertech!

Kusumam Fighting with windmills LP

D.I.Y. konspirace

www.kusumam.net

Z téhle desky sem měl (a mám) opravdu velkou radost! Poprvé mi o téhle trojčlenné bandičce z Písku řekli právě holky z Písku (zdravím, vy víte..!) a já neváhal a po předávce v Praze, sem ji vlastnil. Hned na první pohled vás zaujmě pěkně udělané barevné obal (koho furt baví ty obaly s lebkama, hvězdičkama, apod...?!) a při rozbalení z celofánu se na vás usměje čirej mlýčnej vinyl, což mám strašně rád...Nu což, obal je naprd, může být sice hezkej ale muzika může stát za starou bačkoru. A to KUSUMAM určitě nestojí. V prvních sekundách u prvního válku se mi vybaví starý RAVELIN 7, ale to se rázem mlhavě mění u dalších válků, protože co vál, to jinej nádech. Jsou tu emotivní pasáže, rázný a lehký „hárdkorovky“, trocha toho rock'n'rollu a indierocku, což dohromady tvorí osobitej zvuk a styl, kterej sem u jiný kapely dosud neslyšel...Hlavně sem dosud neslyšel o tejto kapelce, že by někde hráli, což mi příde škoda! Snad si lidi po poslechu týhle desky uvědomí, že to musí mít taky...Každopádně tahle deska na mě působí léčebně a mám z ni při poslechu pozitivní pocity, což se jen tak nestává. Takže najděte, kde KUSUMAM hrajou a jedte na ně!

omluva pro Pet'u: promiň, že sem semka nedal všechno, cos mi poslal, ale bylo toho hrozně moc...v dalším čísle to bude!